www.burmeseclassic.com
တက္ကသိုလ်
နေလင်းအောင်
ကျားကုတ်ကျားခဲ
ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း
စာစဉ် ၅
BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၆)

ဒုက္ခပေးသော သိုင်းကျမ်း

BURMESE CLASSIC .com

ရှောင်ရိရှမ်းတို့သည် 'ရိစု'မြို့နယ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ 'ရိစု'မှ တစ်ဖန် မိုင်ငါးဆယ်ခန့် ခရီးဆက်မိသောအခါ မွေးမြူရေးဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသော မုဆိုးတစ်စုကို လှမ်းမြင်ရလေ၏။ မုဆိုးလူစုမှာ လေးရာခန့်ရှိ၏။

၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ နွားအုပ်၊ သိုးအုပ်များကို မောင်းနှင်၍ တစ်နေရာသို့ အလောသုံးဆယ် ခရီးနှင်နေပုံရှိ၏။

ခပ်သုတ်သုတ် သွားနေကြသော မုဆိုးများကိုကြည့်၍ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်ရိရှမ်း တွေးမိသည်၊

ထို့ကြောင့် ... ဆချွန်မင်အား ပြောလိုက်သည်။

"ဆချွန်မင် ... သူတို့မျက်နှာကြည့်ရတာ မရွှင်မပျမဲ့ ဘာကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ကြတယ်ဆိုတာ မေးကြည့်ရင်ကောင်းမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှောင်ရိရှမ်းက မှုဆိုးများကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ဆရျွန်မင်အား ပြောလိုက်သည်။

ဆရျွန်မင်က ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍ အဖြေပေးပြီး မှုဆိုးလူစုဆီသို့ သွားပြီး စုံစမ်းမေးမြန်းသည်။

မှုဆိုးလူစု၏ ခေါင်းဆောင်နှင့် အတန်ငယ်ကြာ ပြောဆိုပြီး ဆရျွန်မင် ပြန်ရောက်လာပေသည်။

"ဆရာမ ... သူတို့ပြောပုံအရဆိုရင် မန်ချူးစစ်သည်တွေ 'ရိရှ' မြို့နယ်ကိုဖြတ်ပြီး တိဘက်ခရိုင်ကို ဝင်ရောက်လာပြီတဲ့၊ သူတို့တတွေက ချောဆွဲမှာကြောက်လို့ တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးလာတာတဲ့"

ထိုသတင်းကို ကြားရသောအခါ ရှောင်ရိရှမ်းမှာ အံ့သြတုန်လှုပ်မိသည်။

အကြောင်းမှာ ...

မန်ချူးစစ်ဦးစီး စစ်ရှုံးခဲ့သည့်အတွက် နေပြည်တော်သို့ စစ်ကူတောင်းမည်ကို ကြိုတင်တွက်ထား၏။

စစ်ကူမှာ ဝေးလံသည့်အတွက် အနည်းဆုံး သုံးလခန့် အချိန်ကြာပေမည်။

သို့သော် ... ယခု တစ်လကျော်ကာလအတွင်း မန်ချူးစစ်ကူများ ချက်ချင်း ရောက်လာသည့်အတွက် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်သာတည်း။

"အလို ... မန်ချူးစစ်ကူတွေ ရောက်လာပြီ ဟုတ်လား၊ စစ်ဦးစီးက ဘယ်သူလဲကွယ်"

"ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်လို့ ပြောတယ်"

"အင်း ... ဟိုင်နန်ဆိုတော့ မန်ချူးလူမျိုးရဲ့ နာမည်ပဲ၊ ဒီတော့ သူဟာ မန်ချူးတိုင်းရင်းသား စစ်ဦးစီးတစ်ယောက်ပေါ့နော်"

"ဟုတ်တယ် ဆရာမ ... ဒါပေမယ့် ဒီနာမည်ကို ကျွန်တော်အရင်က မကြားဖူးဘူး၊ မကြာခင်ကမှ သူဟာ ရာထူးတိုးမြှင့်ခန့်ထားခြင်းခံရတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးနဲ့တူတယ် ဆရာမ"

ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ခေတ္တတွေဝေ စဉ်းစားပြီး ...

"အင်း ... စစ်ဆင်ရေးလုပ်တဲ့အခါ ရန်သူ့ အကြောင်းကို အသေးစိတ် လေ့လာ အောင်ပွဲခံရမှာ၊ ဒီတော့ ဆရာမတို့က မန်ချူးစစ်ကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်းထောက်လှမ်းရမယ်"

ရှောင်ရိရှမ်းက ဆရျွန်မင်နားသို့ ကပ်၍ ခပ်တိုးတိုး တိုင်ပင်လိုက်၏။

"ဖြစ်ပါ့မလား ဆရာမ ... ဟုန်စမ်းကို မန်ချူးတပ်ထဲ လွှတ်ပြီး အတွင်းသူလျှို လုပ်ငန်းမှာ အန္တရာယ်မများဘူးလား ဆရာမ"

"ဖြစ်တယ် ဆရျွန်မင် ... သူ့ကို ဘယ်သူမှ မသိဘူး၊ ဒီတော့ ဟုန်စမ်းကို ယောက်ျားလေးလို အသွင်နဲ့ မန်ချူးတပ်ထဲသွားပြီး ထောက်လှမ်းရင် သင့်တော်လိမ့်မယ်၊ အတွင်းသတင်းရဖို့က အရေးကြီးတာပဲ"

ထို့နောက် ရှောင်ရိရှမ်းက ဝံပုလွေနက်ခေါ် ဟုန်စမ်းအား ပြောဆို ရှင်းလင်းပြတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုလဲ ... ငါ့တူမ၊ ဒီတာဝန်ကို ငါ့တူမက ယူနိုင်ပါ့မလားကွယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒေါ်ဒေါ်၊ ကျွန်မဟာ တရုတ်တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ပါရှင်၊ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် ဆိုရင် ကျွန်မအသက်ကို စွန့်ပါရစေရှင်၊ ကျွန်မ ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် အဆင်ပြေပြီ၊ ကဲ ... ငါတို့ ရီစုမြို့နယ်အရောက် သွားကြမယ်"

ခေတ္တနီနားပြီး တစ်ဖန် ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

BURMESE CLASSIC .com

ရီစုမြို့မှာ ကျင်းဟိုခရိုင်၏ နယ်စွန်နယ်ဖျားတွင် ရှိနေသော နယ်ခြားမြို့လေး တစ်မြို့ဖြစ်သည့်ပြင် တိဘက်ခရိုင်နယ်နှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိ၏။

ထိုနယ်ခြားမြို့ကလေးမှာ လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရာတွင် အဓိက လမ်းကြောင်းတွင် တည်ရှိသည်။

ရီစုမြို့မှာ လူဦးရေ ရှစ်ထောင်ခန့် ရှိ၏။

အချက်အချာကျသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည့်အတွက် မန်ချူးစစ်ဦးစီးတို့မှာ ၎င်းမြို့ကလေးကို ရိက္ခာထောက်ပံ့ရာ ဌာနချုပ်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

နံနက်ခင်း၏ နေ့တစ်နေ့ ... ။

ရီစုမြို့ရှိ အဓိပတိ လမ်းမပေါ်တွင် စာရေးထားသော ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို တွေ့ရပေသည်။

သစ်သားဆိုင်းဘုတ်တွင် တရုတ်စာများ ရေးသားထားကြ၏။

စာတတ်မြောက်သူများက စာကို ဖတ်ရှုကြပြီး အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ကြသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ...

ဆိုင်းဘုတ်တွင် ပါရှိသော စာတမ်းတို့မှာ လူများကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေသောကြောင့်တည်း။

"စစ်စည်းကမ်းနှင့် စစ်ဥပဒေ ချိုးဖောက်သူအပေါင်းပါ ဆယ့်မြောက်ယောက်တို့ကို ယနေ့ သေဒဏ်ချမှတ်မည်"

စစ်မှုံရုံး အမိန့်တော်

စစ်ဦးစီးဖြစ်သူ ဟိုင်နန်မှာ အဘယ်ကြောင့် လူထုရှေ့မှောက်တွင် စစ်ပြေးတို့အား သေဒဏ်ပေးရသနည်း။

ထိုသတင်းထူးမှာ တစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။

လာရောက် လေ့လာသူများ အထူးစည်ကားလှသည်။

စစ်တပ်မှာ မြို့ပြင်တွင် တပ်စွဲထား၏။

ထိုအခိုက် အမြောက်သုံးချက် ပစ်ဖောက်လိုက်၏။

အတန်ကြာတွင် တပ်သား ငါးရာခန့် ဝေယာဉ်ကို ခြံရံလျက် တန်းစီကာ မြို့ထဲသို့ ချီတက်လာကြသည်။

မကြာမီ မြင်းသည်တော် တပ်သားများသည် မြို့၏အလယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗဟိုတွင် တည်ရှိသော ကွက်လပ်နေရာသို့ ရောက်သည်နှင့် အသီးသီး မြင်းထက်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ကြ၏။

ပြီးနောက် ၎င်းတို့သည် ပါလာသော ကြိုးများဖြင့် ကြိုးဝိုင်း ထားလိုက်သည်။

ထိုကွက်လပ် ကြိုးဝိုင်းနေရာတွင် သေဒဏ်ချမှတ်ရန် သတ်မှတ်ထားသည်။

ကြိုးဝိုင်း၏အနီး မြောက်ဘက်တွင် သားရေဖုံး ကုလားထိုင် တစ်လုံး ချထား၏။

မကြာမီ ဝေါယာဉ်သည် ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသည်။

BURMESE CLASSIC

ခံ့ညားသော ဗိုလ်ချုပ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဟိုင်နန်မှာ ဝေယာဉ်အတွင်းမှ ထွက်လာသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်မှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။

ဥပမိရုပ်ကောင်းပြီး ခံ့ညားတည်ကြည်သည်။

သည့်နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟိုင်နန်မှာ သက်တော်စောင့် ဆယ့်ခြောက်ယောက် ခြံရံလျက် ကုလားထိုင်ရှိရာသို့ လာရောက်ပြီး ခံ့ညားစွာထိုင်လျက် နေရာယူ၏။

ပြစ်ဒဏ်ခံရမည့် သူများအား လက်များကို ကြိုးချည်ပြီး ကြိုးဝိုင်းအတွင်း ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

တရားခံများမှာ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူရော် ရှိသည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်မှာ တင်းမာ ပြတ်သားစွာဖြင့် …

"ယခု ကြွရောက်ပြီး ကြည့်ရှုကြတဲ့ လူထုပရိသတ်များ နားထောင်ကြပါ၊ ကျုပ် ဦးစီးတဲ့ တပ်မတော်အဖွဲ့ဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ထောက်ခံချက်ကို ရယူထားတာကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို နိုင်ထက်စီးနင်း လုပ်ခဲ့တာ ကျုပ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ အခု သူတို့ဟာ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်တာကြောင့် သေဒဏ်ချမှတ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ကိုင်း … ထောင်မှူးကြီး သူတို့ တစ်ဦးချင်းရဲ့ ပြစ်ချက်တွေကို ကြေညာလိုက်ပါ"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိန့်ကြားပြီးသောအခါ ထောင်မှူးကြီးက ဆက်၍ ပြစ်ဒဏ်ခံရသူများ၏ တစ်ဦးချင်း ပြစ်ချက်များကို ဖတ်ပြ၏။

ခေါင်းတွင် ပိတ်အနီပေါင်းထားသော ခေါင်းဖြတ်လူသတ်သမားတို့သည် ထက်မြက်လှသော ဓားကြီးများကို ကိုင်ဆောင်လာကြ၏။

မကြာမီ ထောင်မှူးက အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် …

လူရှစ်ယောက်တို့သည် တရားခံများကို ထက်မြက်လှသော ဓားကြီးများဖြင့် ပိုင်းချ၍ ပစ်ဒဏ်စီရင်၏။

တရားခံ ဆယ့်ခြောက်ယောက်တို့သည် ဦးခေါင်းနှင့်ကိုယ် တခြားစီ ဖြစ်သွားကြသည်။

ပရိသတ်များ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ တီးတိုးတိုင်ပင် ဝေဖန်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ...

မန်ချူးစစ်သည်တို့ကို ဤကဲ့သို့ စည်းကမ်း ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် တစ်ခါမျှ မရှိခဲ့ဘူးသောကြောင့်ပေတည်း။

နယ်ခြားတွင် မန်ချူးစစ်သည်များ အမြဲလိုလို ပြည်သူလူထု အပေါ် အနိုင်ကျင့်ပြီး လုယက်ယူကုန်ကြ၏။

ထိုသို့ ပရိသတ်များ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့် ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြ စဉ် တစ်ယောက်သောသူ၏ အသံတစ်သံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက် ပေါ်လာသည်။

"မိဘပြည်သူများခင်ဗျား ... မန်ချူးစစ်ဦးစီးဟာ သိုင်းသူငယ် လို ဟန်ဆောင်နေတဲ့ ကျားသတ္တဝါပါ၊ မန်ချူးနယ်ချဲ့တွေရဲ့ စကား ကို မယုံကြပါနဲ့"

ထိုစကားသံကို ကြားလိုက်ရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်မှာ မျက်နှာချက်ချင်း ပျက်သွား၏။

ထိုသူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လူအုပ်ထဲမှ လေထုထဲသို့ ခုန်တက်ရင်း ဆောင်ဓားကို ဓားအိမ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ပြီးနောက် ... ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော စစ်ဦးစီး ဟိုင်နန်ကို ထိုးချလိုက်၏။

ထို လုပ်ကြံသူမှာ မွန်ဂိုလူမျိုး အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင် ထားပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟိုင်နန်မှာ သိုင်းပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သည့်အား

လျော်စွာ ထိုကဲ့သို့ ရှောင်တခင် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ကုလားထိုင်ပေါ် မှ ချက်ချင်း ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။

ထိုလူငယ်၏ ဓားချက်မှာ အရှိန်မသတ်နိုင်ဘဲ ကုလားထိုင် ကို ပိုင်းမိပြီး ကုလားထိုင်မှာ ထက်ပိုင်းကျိုးပြတ်သွား၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်မှာ လျှပ်တစ်ပြက် သူ၏ဆောင်ထားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး လူငယ်၏ အောက်ပိုင်းကို ဝင့်၍ပိုင်းချလိုက်၏။

ထိုလူငယ်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ လျင်မြန် သွက်လက်လွန်းလှသည်။

ကိုယ်ကိုလှည့်၍ ခုန်လိုက်သည်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်၏ နောက်ကျောဘက်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဟိုင်နန်၏ နောက်ကျောကို သူ၏ ဓားဖြင့် အားကုန် ထိုးချလိုက်၏။

ထိုအခိုက် ဟိုင်နန်၏ သက်တော်စောင့် နှစ်ဦးတို့မှာ ဓားကို ဝင့်၍ ပြေးလာပြီး ထိုလူငယ်၏ ခါးဆီသို့ တစ်ချိန်တည်း ပိုင်းချ လိုက်သည်။

သို့သော် ... ထိုလူငယ်မှာ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားဖြစ်၍ လေထဲသို့ ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ထိုလူနှစ်ယောက်ကို ခြေဖြင့် စုံကန် လိုက်၏။

ထိုအခါ သက်တော်စောင့် နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဝုန်းခနဲ မြည်ပြီး နောက်သို့ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ လဲကျသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခြေအနေမှာ သဲထိတ်ရင်ဖိုလျက် ရှိ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရသည်။

ထိုအခိုက် လူငယ်၏ဓားချက်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ထိလုနီးပါးရှိစဉ် လူအုပ်ကြားမှ မုဆိုးဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော လူငယ်တစ်ဦး ခုန်ထွက်လာပြီး တောက်ပြောင်နေသော ဓားမြှောင်တစ်လက်ကိုကိုင်ကာ လူငယ်ဓားသမားထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး အရှိန်ဖြင့် ခုန်အုပ်လိုက်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မုဆိုးလူငယ်သည် လက်နက်ပုန်းဓားပျံသုံးချောင်းကို လုပ်ကြံမည့် လူငယ်ထံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်လေ၏။

ထိုသို့ မုဆိုးလူငယ်၏ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် လုပ်ကြံသည့် လူငယ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးထံသို့ မလှည့်နိုင်တော့ဘဲ အသက်ဘေးကို ရှောင်ကွင်းလိုက်ရ၏။

ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားတော့သည်။

လုပ်ကြံသည့် လူငယ်နှင့် မုဆိုးလူငယ်တို့ သဲသဲမဲမဲ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေကြပေသည်။

မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် တစ်မုဟုတ်ချင်း ဝိုင်းရံလာပြီး လူငယ်ကို ဖမ်းဆီးကြသည်။

သို့သော် လုပ်ကြံသည့်လူသည် မုဆိုးလူငယ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရင်း သူ၏ ထက်မြက်လှသော ဓားဖြင့် စစ်သည်တို့၏ ဓားများကို ခုခံ ခုတ်ပိုင်းလိုက်လေ၏။

လုပ်ကြံသည့် လူငယ်၏ ထက်မြက်လှသော ဓားသွားကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်အချို့၏ ဓားများမှာ ထက်ပိုင်းကျိုးသွားသည်။

လုပ်ကြံသည့် လူငယ်သည် ခုခံရင်း နောက်ဆုတ်ကာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး လေထုထဲသို့ ခုန်ပျံကျော်လွှားပြီး စစ်သည်များကို ကျောက်ထွင်း ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

မန်ချူး စစ်သည်များမှာ မမီလိုက်ဘဲ လက်မှိုင်ချကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

သဲထိတ်ရင်ဖို တစ်ခန်းရပ်သွားသည်။

တကယ်တော့ ...

ထိုတိုက်ကွက်ကို ဖန်တီးလိုက်ခြင်းပင် ...။

ဖန်တီးအကြံပြုသူက ရှောင်ရိရှမ်း ...။

လုပ်ကြံသည့် လူငယ်က ဆချွန်မင် ...။

ကယ်တင်ရှင် မုဆိုးလူငယ်မှာ ဝံပုလွေနက် 'ဟုန်စမ်း'ပင်တည်း။

"ဟော ... ငါ့ကို လုပ်ကြံတဲ့လူကို တစ်မြို့လုံးရှာပြီး ငါ့ဆီ ဖမ်းခဲ့ကြ ..."

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်က စစ်သည်များကိုအော်၍ အမိန့်ပေးလိုက်၏။

စစ်သည်အချို့ ထွက်သွားကြသည်။

တစ်ဖန် သက်တော်စောင့်တစ်ဦးအား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့အသက်ကို ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ဝင်ပြီး ကာကွယ်ပေးတဲ့ မုဆိုးလူငယ်ကို ငါ့ရှေ့ ခေါ်ခဲ့စမ်း"

မကြာမီ အစောင့်စစ်သည်မှာ ယောကျ်ားဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော မုဆိုးလူငယ် အသွင်ဆောင်ထားသည့် ဟုန်စမ်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်ရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်က ဟုန်စမ်းကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ...

"ဒီမှာ သူငယ် ... မင်းဟာ မြေလတ်ပိုင်းကလား၊ ဒီကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတာလဲ"

ဟုန်စမ်းက ဒူးထောက်၍ အရိုအသေ ပြုရင်း ...

"မှန်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ... ကျွန်တော့်နာမည် ဝမ်ယုံပါ၊ ကျွန်တော့်မိဘတွေက မြေလတ်ပိုင်းမှာ နေပါတယ်၊ သားရေလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့နောက်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မကျွမ်းကျင်တဲ့အတွက် ဒီနယ်ခြားမြို့ကို လေလွင့်ပြီး ရောက်လာခဲ့ပါတယ်"

သူမက သွက်လက်ချက်ချာစွာ ဖြေကြားသည့်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်မှာ သံသယကင်းသွားပြီး ဆက်မေးသည်။

"ဒါဖြင့် ဝမ်ယုံရဲ့ ဆရာက ဘယ်သူလဲ၊ မင်းရဲ့ သိုင်းပညာ အရည်အချင်းက မဆိုးလှဘူးကွ"

"ဒီလောက်လည်း မဟုတ်သေးပါဘူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက ကိုယ်ဖော့သိုင်းပညာ အတန်ငယ်

သင်ကြားခဲ့ရပါခင်ဗျာ. ဒီလို နယ်ခြားဒေသမှာ ကုန်ကူးရင် ကိုယ်ခံပညာ မတတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူးခင်ဗျာ"

"ဒီမှာဝမ်ယုံ ခင်းရဲ့ တတ်ကျွမ်းထားတဲ့ သိုင်းပညာအတွက် ငါ နှမြောမိတယ် ဒီတော့ ... မင်း ငါ့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်မလား၊ အကယ်၍ မင်းသာ ကြိုးစားရင် ငါ ရာထူးတိုး ခန့်အပ်မှာပေါ့၊ မင်းရဲ့ဆန္ဒက ဘယ်လိုလဲ"

ဟုန်စမ်းက သူတို့ဆင်ထားသည့် အကွက်ထဲဝင်လေပြီဟု ဝမ်းသာလှိုက်လှဲစွာဖြင့် ...

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် အလုပ်ကိုကြိုးစားပြီး လုပ်ပါ့မယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းချင်တာခိုင်းပါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ... "

ထိုနေ့မှစ၍ ဟန်စမ်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟိုင်နန်၏ အပေါ်တွင်းစောပြီး လုပ်ငန်းခွင်သို့ ဝင်ခွင့်ရခဲ့တော့သည်။

❑ ❑ ❑

"ဗိုလ်ချုပ်ဟိုင်နန် ..."

ဗိုလ်ချုပ်အဆင့်သို့ မရောက်သေးမီ ...။

သူသည် ဗိုလ်မှူးရာထူးဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ကျန်းကွမ်စီ'နှင့်လက်တွဲပြီး ကျင်းချန်မြို့ကို သိမ်းပိုက်စဉ်က ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်ကာ ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ တိုက်ခိုက်ပြီး အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ... ဘုရင်၏ မြှောက်စားခြင်းကို ခံရပြီး နောင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးကို တိုးမြှင့်ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ဦးစီး ဟုခန်းအန်းအား တပ်မဟာကို ဦးစီးစေပြီး နိုပေါ
နိုင်ငံကို စစ်ကြောင်းဖြင့် ချီတက်သောအခါ အားလုံးက သဘောတူ
ဝမ်းမြောက်ကြသော်လည်း ဟိုင်နန်မှာ မှုးကြီးမတ်ရာတို့နှင့် အမြင်
ခြင်း မတူခဲ့ပေ။

စစ်ပွဲကိုတစ်ထစ်ချ အောင်နိုင်မည်ဟု မတွက်နိုင်သည့်အတွက်
ချင်းဟိုင်နှင့် စီးလင်ခရိုင်တွင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် တပ်မဟာ
တစ်ဖွဲ့ကို ချထားရန် တိုက်တွန်း လျှောက်တင်သည်။

မကြာမီ ရှေ့တန်းတွင် အရေးနိမ့်သော သတင်းကို ကြားရ
သည်။

ထိုအခါ မန်ချူးဘုရင်က ဟိုင်နန်အား ထူးခြားသော အရည်
အသွေးရှိသည်ဟု မှတ်ချက်ချပြီး နောက်ထပ်စေလွှတ်သည့် တပ်
မဟာ၏ စစ်ဦးစီးအဖြစ် ခန့်အပ် စေလွှတ်ခဲ့လေသည်။

❑ ❑ ❑

ဆချွန်မင်သည် လုပ်ကြံပွဲကို ဖန်တီးပြီး မိမိတို့ တည်းခိုရာ
စခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

သိလိုဇောဖြင့် မျှော်နေသော ရှောင်ရီရှမ်းက စတင် မေးလိုက်
လေ၏။

"ဆချွန်မင် ... ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ခဲ့တယ်
မဟုတ်လားဟင် ... အခုဆိုရင် ဟုန်စမ်းတစ်ယောက် အတွင်းသူလျှို
အဖြစ် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်နိုင်ပြီမဟုတ်လား၊ ဆရာမကို ပြောစမ်း"

"ပြီးမြောက် အောင်မြင်ခဲ့ပါပြီ ဆရာမ ... ဒါပေမယ့် ဟိုင်
နန်ရဲ့နောက်မှာ အစောင့်အကြပ်တွေ အတော်များတယ်၊ ကျွန်တော်
တို့ ဘယ်နည်းနဲ့ ဟုန်စမ်းကို ဆက်သွယ်မလဲ"

"ဒါက ဆရာမ တာဝန်ထားပါ၊ ဆရာမ အားလုံးကို တာဝန်
ယူပါတယ်"

"ဒါဖြင့် ဆရာမပဲ ကြိုပြီး စီစဉ်ညွှန်ကြားပါ"

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးသည်နှင့် ၎င်းတို့သည် မန်ချူးတပ်
ဖွဲ့နှင့် နီးနိုင်သမျှနီးအောင် ရွှေ့လျား နောက်ယောင်ခံပြီး ခရီးနှင်
ကြလေ၏။

ထို့အပြင် ရှောင်ရီရှမ်းမှာ နှစ်ရက် သုံးရက်ခြား ...

မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တွင်း လျှို့ဝှက်စွာ ဝင်ရောက်ပြီး ဟုန်စမ်းနှင့်
တွေ့ဆုံဆက်သွယ်ပြီး သတင်းယူ၏။

ဟုန်စမ်းထံမှ သိရှိခဲ့ရသည်မှာ ...

ယခု မန်ချူးစစ်ကြောင်းတွင် အသေခံတပ်သား ရှစ်ရာပါ
ဝင်သော တပ်ဖွဲ့ကို ဖွဲ့ထားသည်။

အမြောက်လက်နက် အလက်တစ်ရာပါသော တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့
ပါရှိသည်ဟုသတည်း။

❑ ❑ ❑

ဒုစစ်ဦးစီး ဟိုင်နန်၏ တစ်သိန်းကျော်ခန့် ပါရှိသော စစ်ကူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘပ်ဖွဲ့သည် လျှင်မြန်စွာ ချီတက်လာခဲ့သောကြောင့် လဝက်ကာလအတွင်းမှာပင် တိဘက်တောင်ကုန်းကို ကျော်ဖြတ်ပြီး …

ရာလူကျွန်ပူမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။

သည့်နောက် ဟိုင်နန်သည် သူ၏တပ်မဟာကို ရာလူကျွန်ပူမြစ်နံဘေးရှိ မြေပြန့်လွင်ပြင်တွင် တပ်ဖြန့်ထားလေ၏။

နောက်နေ့တွင် … ဟိုင်နန်တပ်ဖွဲ့များသည် 'ကျန်းမေ့'မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ၎င်းတို့သည် ထိုမြို့ကလေးမှာပင် တစ်ည နားကြ၏။

ဆရှုန်မင်တို့လူစုသည် ထိုမြို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိသော တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် စတည်းချ ရပ်နားကြ၏။

အချိန်က မှောင်စပျိုးချိန်။

ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ထုံးစံအတိုင်း မန်ချူးတပ်ဖွဲ့သို့ လျှို့ဝှက်စွာ သွားပြီး သတင်းယူနေသည်။

တာလပတ်တဲအတွင်း၌ ဆရှုန်မင်တစ်ယောက်တည်း ရှိ၏။

သူသည် ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး သံလက်ဝါး မယ်တော်ထံမှ ယူလာသော သိုင်းစာအုပ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာနေသည်။

ထိုအခိုက် တဲအတွင်းသို့ အရိပ်မဲမဲသဏ္ဍာန် တစ်ခုသည် ချဉ်းကပ် ဝင်ရောက်လာ၏။ ဆရှုန်မင်သည် ထိုလူရိပ်ကို မြင်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် … ရုတ်တရက် ထ,လိုက်ပြီး လက်ထဲမှ သိုင်းစာအုပ်ကို ခါးပိုက်ထဲသို့ သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ရှောင်တခင် ဝင်ရောက်လာသူကို လေ့လာအကဲခတ် ကြည့်လိုက်၏။

အမဲရောင် ခြုံထည်ကို လွှမ်းခြုံထားသော အဘွားအိုတစ်ဦးဖြစ်နိုင်ကြောင်း ယူဆရသည်။

အဘွားအိုမှာ ဆံပင်ဖြူဖွေးနေပြီး မျက်နှာညိုသည်။

စူးရှတောက်ပြောင်သော မျက်လုံးအစုံရှိ၏၊

ဆရှုန်မင် ရင်ဆိုင်လိုက်လေ၏။

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ … ဘာလာလုပ်တာလဲ"

ဆရှုန်မင်က အဘွားအိုကို စူးစိုက်၍ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

"ဟား … ဟား … ဟား … ငါ့နာမည်က ဆရာမကြီး 'ဒေါ်ယု'တဲ့"

ထိုအဘွားအိုဒေါ် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက ဟားတိုက်ရယ်ရင်း ဆရှုန်မင်အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

သူမ၏ မျက်လုံးမှာ ဆရှုန်မင် သိမ်းဆည်းလိုက်သည့် သိုင်းစာအုပ်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။

"ဆိုစမ်းပါဦး … ခင်ဗျား ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

ဆရှုန်မင်က အဘွားအိုအား အကဲခတ်ရင်း မေး လိုက်၏။

ထိုအခါ အဘွားအိုက …

"မင်းဟာ တို့ နီပေါမှာလာပြီး လူစွာလုပ်တယ်၊ နောက်ပြီး ငါတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းကိုလည်း ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်တဲ့အတွက်ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းမှာရှိတဲ့ သိုင်းပညာစာအုပ်ကို ငါ့ကို ပေးလိုက်ရင် ငါဟာ မင်းကို မိတ်ဆွေအဖြစ် ဆက်ဆံသွားမယ်"

အဘွားအိုသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လျှပ်တစ်ပြက် သူမလက်ထဲရှိ တောင်ဝှေးဖြင့် တစ်ချက်ဝှေ့ရမ်းကာ ဆရှုန်မင်၏ ခေါင်းကို ဆတ်၍ ရိုက်လိုက်သည်။

ဆရှုန်မင်က သူမသည် ဤသို့ ပြုလိမ့်မည်ဟု မထင်မိချေ။ ရှောင်လိုက်သော်လည်း အချိန်က နောက်ကျသွား၏။

အဘွားအို၏ ရုတ်တရက် လျင်မြန်သော တိုက်ကွက်ကြောင့် ဆရှုန်မင်မှာ ခေါင်းကို တောင်ဝှေးတစ်ချက် အထိခံလိုက်ရပြီး မူးနောက်ကာ လဲကျသွားသည်။

ထိုအချိန် တဲအိမ်အပြင်ဘက်မှ ရုတ်တရက် အသံကျယ်လောင်စွာဖြင့် အော်လိုက်သော အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"အရှက်မရှိတဲ့ ကောင်မ ... သိုင်းပညာစာအုပ်နဲ့ နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

တစ်စုံတစ်ဦး ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာပြီး အဘွားအို၏ ခါးဆီသို့ သန်မာသော လက်ဝါးဖြင့် ကုတ်ဆွဲလိုက်၏။

တဲအိမ်အတွင်း ဝင်ရောက်လာသူမှာ ခုံတုံ့ဂိုဏ်းချုပ် သံလက်ဝါး မယ်တော်ပင်တည်း။

ထိုအခါ အဘွားအိုက ဒေါသဖြစ်လွန်းပြီး ရှာခနဲလှည့်ကာ

သန်မာသော လက်ချောင်းငါးချောင်းဖြင့် သံလက်ဝါး မယ်တော်၏ မျက်လုံးအစုံအား လှဲကုတ်လိုက်သည်။

သံလက်ဝါး မယ်တော်က လှည့်၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း၊ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်များကို အဘွားအိုက မိမိရရရ ဖမ်းဆုပ်[illegible]ခြင်းကို ခံရသည်။

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်က အံကြိတ်ပြီး သူမ၏ သံလက်ဝါးကို ရုတ်တရက် ဝှေ့ရမ်းကာ ဆံပင်တို့ကို တိခနဲဖြစ်[illegible] ဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အဘွားအိုသည် တောင်ဝှေးကို ဝှေ့ရမ်းပြီး သံလက်ဝါးမယ်တော်၏ နံကြားကို ဆွဲရိုက်လိုက်လေ၏။

ကန်းမြေ့လျှန်ခေါ် သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ရှက်ချင်း တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် သူမ၏ ခါးကြားမှ ငွေရောင်ကြာပွတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လျှပ်တစ်ပြက် အဘွားအို၏ တောင်ဝှေးကို အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ပတ်မိတော့သည်။

သံလက်ဝါး မယ်တော်နှင့် အဘွားအိုမှာ အင်အားချင်း ပြိုင်၍ ပြိုင်ပြိုင် တိုက်ခိုက်နေကြပေသည်။

ထိုစဉ် ဆရှုန်မင်မှာ သတိပြန်ရလာ၏။

တော်ပါသေးသည်။ သူသာ သတိမေ့နေလျှင် သိုင်းစာအုပ် ပါသွားပေမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ဆချွန်မင်မှာ ဒေါသကို မချုပ်တီးနိုင်ဘဲ အဘွားအို၏ ကျောပြင်ကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ အကင်းပါးသူဖြစ်သည်။

သံလက်ဝါး မယ်တော်နှင့် တိုက်ခိုက်နေစဉ်မှာပင် ဆချွန်မင်၏ လက်ဝါးရောက်လာသည်နှင့် တောင်ဝှေးကို ကိုင်ပြီး လေထုထဲသို့ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုး၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်၏။

ထို့နောက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုခေါ် အဘွားအိုသည် ရုတ်တရက် သူမ၏ တောင်ဝှေးကို ခါးလည်မှချိုးလိုက်သည်။

ပြီးနောက် တောင်ဝှေးအတွင်းမှ လက်နက်ပုန်းအဖြစ် ထားရှိသော 'ရှုလိုအပ်'များသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပပြီး တရှိန်ထိုး ပန်းထွက်လာသည်။

'ရှုလိုအပ်' လက်နက်ပုန်းတို့သည် ဆချွန်မင်၏ မျက်နှာဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် ပြေးစိုက်သွားသည်။

တဲအိမ်အပြင်ဘက်မှ လေတိုးသံနှင့်အတူ လူရိပ်သဏ္ဌာန်တစ်ခု ဘွားခနဲ ရောက်လာ၏။

သူမသည် တဲအတွင်း ရောက်သည်နှင့် ကိုင်ထားသောဓားကြီးဒလကြမ်း ဝှေ့ယမ်းရင်း ပျံဝဲလာသော လက်နက်ပုန်း 'ရှုလိုအပ်'များကို မြေပြင်ပေါ်သို့ ရိုက်ချလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆချွန်မင်မှာ သေဘေးမှ သီသီလေး လွတ်ကင်းခဲ့ရလေသည်။

ရှောင်ရိရှမ်းက လေသံမာမာဖြင့် ...

"ဟေ့ ... မိန်းမယုတ်၊ ခုတဲ့တောင်ပေါ်မှာ အသက်ချမ်းသာခွင့် ရနိုင်ပေမယ့် ဒီမှာတော့ သက်သာလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး"

အမှန်မှာ သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် နောင်တ တရားရရှိပြီး ပိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်၍ မရှင်းလင်းသည့် အချက်များကို ဆရာမကြီး ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန် လာခဲ့ခြင်းပင်။

သို့သော် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုနှင့် ဆုံတွေ့ရပြီး ယခုကဲ့သို့ တိုက်ပွဲဆင်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအချက်ကို ရှောင်ရိရှမ်းက မသိရှိချေ။ ထို့ကြောင့် အထင်မှားခဲ့သည်။

ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ လက်ထဲမှ ဓားဖြင့် သံလက်ဝါး မယ်တော်ကို ဆင့်၍ဆင့်၍ နှစ်ချက်ပိုင်းလိုက်လေ၏။

သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ရုတ်ချည်း ကြာပွတ်ဖြင့် ဝှေ့ယမ်းကာ ပြန်လည်၍ ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။

ထိုအခါ အခြေအနေကို သုံးသပ်မိသော ဆချွန်မင်က အော်လိုက်ပြီး ...

"နေပါဦး ဆရာမ၊ ဟောဒီ အဘွားကြီးဟာ ..."

ထိုအခိုက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် ဆချွန်မင်၏စကားကို ဟန့်တားသည့် သဘောဖြင့် တောင်ဝှေးကို ဝှေ့ယမ်းကာ စည်းချက်ညီညီ ပိုင်းလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရွှန်မင်က လှျပ်တစ်ပြက် ခုန်၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။

ထိုအခါ ရှောင်ရိရှမ်းက ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုဘက်သို့ လှည့်ပြီး အော်သည်။

"ဟေ့ … ဒေါ်ယု ဒီလောက်ပညာနဲ့ ဒီမှာ လာစမ်းလို့ မရဘူး ကဲ … သေပေတော့"

သူမက ပြောပြောဆိုဆို ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုဆီသို့ ခုန်အုပ်လိုက်ပြီး ဆောင်ဓားဖြင့် ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ သုံးချက်တိတိ ပိုင်းလိုက်သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ ကပျာကယာ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုး၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။

တစ်ဆက်တည်း ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ကြယ်တံခွန် သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြု၍ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ အောက်ပိုင်းကို ဆက်၍ ဓားဖြင့် ဖော့ရမ်းတိုက်ခိုက်သည်။

သူမ၏ ဓားသိုင်းမှာ အလွန် မြန်ဆန်လွန်းလှသည့်အတွက် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက် ထွက်သွားသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်ယုကို ရှောင်ရိရှမ်း၏ ဓားချက်က လွှမ်းမိုးထားလိုက်တော့သည်။

သို့သော် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာလည်း ခေသူတစ်ဦး မဟုတ်ချေ။ ရှောင်ရိရှမ်း၏ ဓားချက်ကို လှည့်ပတ်ရှောင်တိမ်းရင်း ပြန်လည်၍ ခုခံသည်။

ရှောင်ရိရှမ်း၏ တိုက်ကွက် သုံးဆယ့်ခြောက်ကွက်တိတိကို အသုံးချပြီးသော်လည်း ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက သွက်လက်စွာဖြင့် ရှောင်တိမ်းရနိုင်သောကြောင့် ဘေးမှ ကြည့်နေသော သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ လှည့်ပတ် ရှောင်တိမ်းနေသော ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လေတော့၏။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိ၍ ရှောင်တိမ်းမှုစဲရင်း အခွင့်အရေးရသည်နှင့် တံအပြင်သို့ တဟုန်ထိုးခုန်၍ ကိုယ်ဖော့ပညာကို သုံးကာ ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

သို့သော် … ရှောင်ရိရှမ်းသည် သံလက်ဝါး မယ်တော်ကိုလည်း မကြည်လင်သဖြင့် မေးလိုက်လေ၏။

"ဟေ့ … မိန်းမယုတ်၊ အခုလို သန်းကောင်ကျော်အချိန် လာပြီး သိုင်းစာအုပ်ကို ထပ်လုဖို့ ကြံတာလား"

"ဒီမှာ ရှောင်ရိရှမ်း … ငါ ဒီလောက်တောင် နိမ့်ကျတဲ့စိတ် ဓာတ် မရှိပါဘူး၊ ငါဟာ အခု ကောင်းသောလာခြင်းနဲ့ လာတာပါ၊ နင်က အထင်လွဲပြီး သက်သက်မဲ့ သိက္ခာချတဲ့ စကားကို ပြောတယ်၊ ငါဟာ ဒီလောက်သေးသိမ်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး"

ဆရွှန်မင်က အဖြစ်မှန်ကိုသိ၍ ရှင်းပြမည် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် … သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ထပ်မံ၍ စော်ကားခံရသည့်အတွက် ဒေါသဖြစ်ကာ မရှင်းပြတော့ဘဲ လှည့်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း ... ကဲသိပေလို့၊ ဆရာမသာ ရောက်မလာရင် ဒီည တော့ ဒုက္ခပဲ"

"ကဲ ... ဆရှုန်မင်၊ ညဥ့်လည်းနက်လှပြီ၊ အိပ်ကြစို့"

သည့်နောက် အသီးသီး အိပ်စက်ရန် မိမိတို့အခန်းသို့ ပြန် လာကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

အခန်း (၄၇)

ကယ်တင်သည့် စောင်းသံ

လင်းရောင်ခြည် ပေါ်လာချေပြီ။

ထိုအခါ မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် တပ်ဖြန့်ထားရာမှ ရှေ့ဆက် ၍ ခရီးနှင်ရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

မကြာမီ ကင်းသမားတစ်ဦး ရောက်လာလေ၏။

သူ့ အစီရင်ခံသည့် သတင်းမှာ မန်ချူးစစ်တပ်၏ သတင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မန်ချူးစစ်သည်များ ရှေ့ဆက်၍ ခရီးနှင်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း လာရောက် သတင်းပို့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရှုန်မင်သည် မိမိ၏ ဘက်တော်သားများကို မန် ချူးစစ်သည်နောက်မှ ချက်ချင်းလိုက်၍ ခရီးထွက်ရန် အမိန့်ပေး လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာမီ သူတို့ ခရီးထွက်လာကြသည်။

ထိုအခါ ဆိပ်ငြိမ်ခြင်းကို စတင်၍ ဖြိုခွင်းသူမှာ ရှောင်ရိရှိမ်း ဖြစ်သည်။

"ဆရာမ ... ဟုန်စမ်းဆီက ဘာသတင်းထူး ရခဲ့သေးသလဲ"

"အင်း ... ခုချိန်မှာတော့ သူဟာ သာမန်တပ်သားတစ်ဦး ဖြစ် တဲ့အတွက် ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ပါဝင် ဆွေးနွေး အဆင့် မရှိသေးတဲ့အတွက် သူ့ဆီက သာမန်သတင်းလောက် ရ တယ်၊ စစ်သည်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုလောက်ပါပဲ"

လဝက်ခန့် ခရီးကြာခဲ့သော်လည်း ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ထပ်မံ လာရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိပေ။

ထိုအခါ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ အားလုံးသည် နှင်းတောင်၏ တော ခြေရင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

နှင်းတောင်၏ ရာသီဥတုမှာ လွန်စွာမှ အေးစိမ့်လှသည် တော်ရုံလူများမှာ ဒဏ်မခံနိုင်ကြပေ။ မန်ချူးတပ်သားများ လွန်စွာ အကြမ်းခံနိုင်ကြသည်။

ထန်စမ်းနှင့် ခွန်လွန်တောင်တို့၏ ချမ်းအေးသော ရာသီဥ မှာ နှင်းတောင်၏ အအေးကို မမီပေ။

မိုးနှင့်မြေတမျှ ကွာခြားလေသည်။ ဆီနှင့်ရေလို ကွာခြားသ

ဆချွန်မင်တို့ လှုရသည် နှင်းတော်၏ တောင်ခြေရင်း မရှေးမနှောင်း ရောက်လာသည်။

ထိုအခါ နှင်းတောင်တစ်ဝိုက်တွင် နှင်းများ တဖွဲဖွဲကျနေ သည်။ နှင်းမိုးများ ရွာသွန်းနေခြင်းကြောင့် လမ်းပမ်းဆက်သွယ်ရေး ရုံမှာ နှင်းများ ပိတ်ဆို့ကာဆီးထားနေလေ၏။

ရှောင်ရိရှမ်းက မန်ချူးစစ်သည်များ ခရီးမဆက်နိုင်ခြင်းကို အကဲခတ်မိသည်။ ဆချွန်မင်သည် ၎င်းတို့၏ တည်နေရာ ကို မှတ်သားပြီး ငါးမိုင်အကွာရှိ အနိမ့်ပိုင်း ဒေသတစ်ခုတွင် တဲထိုးကာ အနားယူလိုက်ကြလေ၏။

ထိုနေ့ည ...

ဆချွန်မင်သည် ရှောင်ရိရှမ်းအား တီးတိုး အကြံပေးလိုက်၏။

"ဆရာမ ... ဟုန်းစမ်းတစ်ယောက် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ထဲ ရောက် တစ်လရှိသွားပြီ၊ သူမဟာ စွမ်းရည်သတ္တိ ပြည့်စုံပေမယ့် ကြာသွားရင် သူ အောက်ခြေလွတ်သွားမှာ စိုးရတယ်၊ ဆရာမ၊ သူ့ကို ပြန်ခေါ်လိုက်ရင် ကောင်းမလားလို့ စိတ်ကူးမိတယ်"

"အင်း ... မင်းဟာ စစ်ဗျူဟာသဘောကို လေ့လာဖူးတဲ့ လူ ၊ ဒါဆိုတော့ သတင်းထောက်လှမ်းတာ အလွန်အရေးပါတယ် မင်း သိမှာပေါ့၊ ငါတို့ဟာ သူ့ကို အတွင်းသူလျှိုဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး ပို့ထားရတယ် မဟုတ်လား၊ နောင်အခါ မန်ချူး တို့နဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်တဲ့အခါကျရင် သူ့ရဲ့သတင်းဟာ အရေး ရှိလာမှာပါကွယ်၊ ဒီတော့ အရှည်ကို စောင့်ကြည့်ကြစို့"

သူမ၏ စကားကြောင့် ဆချွန်မင်အနေဖြင့် မငြင်းဆန်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ပေ။ ဟုန်စမ်းကို ပြန်ခေါ်မည့် အစီအစဉ်ကို လက်လျှော့လိုက် တော့သည်။

သည့်နောက် ဆရျှန်မင်သည် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့၏ အခြေအနေ ကို သွားစုံစမ်းမည့်အကြောင်းကို ရှောင်ရှိရှမ်းနှင့် တိုင်ပင်၏။

ရှောင်ရှိရှမ်းက သတိနှင့်သွားရန် မှာကြားသည်။

ထို့နောက် ဆရျှန်မင်သည် ဆောင်ဓားကိုလွယ်ကာ စခန်း ထွက်ခဲ့သည်။

နှင်းတွေက တဖွဲဖွဲကျနေဆဲ ...

ရာသီဥတုက အလွန်အေးချမ်းလျက် ...။

သို့သော် ...

ဆရျှန်မင်သည် ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး မန်ချူးစစ်သည် နိုနှားရာစခန်းသို့ လာခဲ့လေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

တောင်ကလပ်ဘက်မှ ဟိန်းဟောက်သံကို ကြားလိုက်ရ

ထိုဟိန်းဟောက်သံသည် သဲထိတ်ရင်ဖို့စရာ ဖြစ်သည်

လူ၏ အော်သံနှင့် မတူသည့်ပြင် သားကောင်၏ ဟိန်း ဟောက်သံနှင့်လည်း မတူချေ။

ဆရျှန်မင်မှာ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ ပေါ်ထွက်လာမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် အထူး သတိထား၍ အသင့်ပြင်ထားလိုက်သ

ဆရျှန်မင်သည် နံဘေး ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံး၏ နောက် ကွယ်သို့ ကပျာကယာ ဝင်၍ ပုန်းလိုက်၏။

မကြာမီ ခပ်လေးလေး နင်းလာသော ခြေသံကို ကြားလိုက် ရသည်။

ခြေသံသည် နှင်းခဲများ ခပ်လေးလေး ဒရွတ်ဆွဲလာသော အသံပင်တည်း။

ဆရျှန်မင်သည် သိလိုဇောဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သားကောင်မှာ လူပုံစံလိုလို သတ္တဝါတစ်ကောင် ဖြစ်သည်။

ထိုသတ္တဝါသည် လူရုပ်အသွင်ရှိသော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှည်လျားသော အမွေးအမျှင်များ ပါရှိလေ၏။ တကယ်တော့ လူဝံ ကြီး ပင်တည်း။ လူဝံ၏ချိုင်းတွင်လည်း မန်ချူးစစ်သည်နှစ်ယောက် ကို ညှပ်ထားသည်။

ဆရျှန်မင်သည် မန်ချူး ကျူးကျော်သူများကို အလွန် မုန်းတီး နေသော်လည်း၊ လူသားအပေါ် ထားရှိအပ်သော အကြင်နာတရား မပြည့်မစုံ ရှိလေ၏။

ယခုကဲ့သို့ သားကောင်၏အစာ ဖြစ်နေသော်အခါ ကယ်တင် ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်မိ၏။

ဆရျှန်မင်သည် လူဝံအနီးသို့ ကပ်လာသောအခါ တစ်ချက် တည်း အလဲထိုးရန် ဆောင်ဓားကို အသင့်ပြင်ထားလေသည်။

သို့သော် ... လူဝံသည် တစ်ခေါ်လောက် ရောက်သည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုတ်တရက် ပြုတ်ကျပြီး ချိုင်းကြားမှ လူနှစ်ယောက်ကို မြေပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ... ရှူးရှူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ပြီး ရုတ်တရက် ခါးကိုင်း၍ မန်ချူးစစ်သည်တစ်ယောက်ကို ခြေထောက်အစုံမှ ပြန်လည်ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် လူဝံသည် မန်ချူးစစ်သည်ကို ကိုင်၍ တအားလွှဲရိုက်လိုက်သည်။

မန်ချူးစစ်သည်၏ ဦးခေါင်းကို ကျောက်တုံးနှင့် တအားလွှဲရိုက်သည်နှင့် နောက်စေ့ကွဲသွားပြီး သေဆုံးသွားသည်။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်သည် ကျောက်တုံးနောက်ကွယ်မှ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်ပြီး လူဝံကို အသင့်ကိုင်ထားသော ဓားဖြင့် တအားပိုင်းချလိုက်၏။

ထိုအခါ လူဝံက ဓားကို သူ၏ သန်မာသော လက်ဝါးဖြင့် ပုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

သို့သော် ... ဆချွန်မင်၏ ဆောင်ဓားသည် အလွန်ထက်မြက်သည့်အတွက် လူဝံ၏ လက်ချောင်းလေးချောင်းစလုံး ပြတ်ထွက်သွားတော့သည်။

လူဝံကြီးသည် အသဲခိုက်အောင် နာကျင်ပြီး ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် လှည့်၍ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ထို့နောက် မူးမေ့နေသော မန်ချူးစစ်သည်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မန်ချူးစစ်သည်မှာ မူးမေ့ရာမှ သတိပြန်လည်လာပြီ။ သူသည် ခေါင်းထောင်၍ ဆချွန်မင်ကို ချောင်းမြောင်းကြည့်လိုက်၏။

ဆချွန်မင်က သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ချက်ချင်း မူးမေ့ချင်ယောင် ဆောင်လိုက်ပြန်သည်။

ဆချွန်မင်သည် ဝမ်းထဲမှကြိတ်၍ ရယ်ရင်း စစ်သည်ဆီသို့ သွား၏။ ခါးကိုင်း၍ လက်ဖြင့် စစ်သည်၏ နားထင်သွေးကြောကို နှိပ်လိုက်သည်။

နာကျင်သောကြောင့် မန်ချူးစစ်သည် ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ချက်ချင်းအော်၍ ထခုန်လိုက်၏။

ဆချွန်မင်က တင်းမာသော လေသံဖြင့် မေးလိုက်၏။

"မဟုတ်ကောင် ... မင်း ငါ့ကို မှတ်မိသေးသလား၊ မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ကျွန်တော့်နာမည် စမ်းတိတ်ရှိန်ပါ၊ ခင်ဗျားဟာ သူရဲကောင်း ဆချွန်မင် မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် တိဘက်ပြည်နယ် ရောက်တုန်းက မန်ချူးစစ်သားတွေနဲ့ ထန်းစမ်းတောင်ခြေရင်းမှာ ခင်ဗျားကို တွေ့ဖူးပါတယ်"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... မင်းရဲ့မှတ်ဉာဏ်က ဘယ်ဆိုးလို့တုန်း"

ထိုအခိုက်မှာပင် စမ်းတိတ်ရှိန်အမည်ရှိ မန်ချူးစစ်သည်သည် ချက်ချင်း ဒူးထောက်၍ ကန်တော့ရင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူ႔ ကောင်းကြီး ... အခုလို ကျွန်တော့်အသက်ကို က
တင်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးအထူး တင်ပါတယ်၊ သူရဲ ငင်းကြီ
နောက်ကို လိုက်ပြီး အမှုထမ်းပါရစေ၊ ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းလိုရာ
နိုင်ပါတယ်ဗျာ"

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ဆချွန်မင်သည် ဂမ်းသာ
ရွှင်ဖြင့် မန်ချူးစစ်သည်ကို ဖေးထူရန် ကုန်ပြ လိုက်၏။

ထိုစဉ် နောက်ဘက်မှ ဟိန်းသံတစ်ချက်ကို ကြတ်တရက်
လိုက်ရ၏။

ဆချွန်မင် ချာခနဲ လှည့်ကြည့်၏။ စောစောပိုင်းက လက်
သွားသော လူဝံမှာ ဒေါမာန်အပြည့်ဖြင့် ပြေးလာသည်ကို တွေ့
သူ၏ လက်ထဲတွင် လက်မောင်းခန့်တုတ်သော တုတ်
ချောင်း ပါလာ၏။

မန်ချူးစစ်သည် စမ်းတိတ်ရှိန်သည် လူဝံက ဒေါမာန်အ
ဖြင့် ပြေးလာသည်ကို မြင်သည်နှင့် ထိတ်လန့်ပြီး ပြန်လည်ပြေ
တော့သည်။

အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သူ ဆချွန်မင်မှာ လုံးဝမ
သူသည် အေးဆေးသော အမူအရာဖြင့် ဆောင်စားကို
ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

လူဝံမှာ သံကုန်ဟိန်းဟောက်ပြီး တုတ်ရှည်ကို ဒေ့
ဆချွန်မင်၏ ခါးကို ကန့်လန့်ဖြတ် လွှဲရိုက်လိုက်၏။

သူ၏ အရှိန်အဟုန်သည် ပြင်းထန်လွန်းသောကြောင့် ဆချွန်
ရှောင်မလိုက်ခဲ့ပေ။ လူဝံ၏ရိုက်အားသည် အလွန်ပြင်းထန်၏။
ကိုဖြစ်၍ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် လေထုထဲသို့ ရုတ်တရက်
ခုန်တက်လိုက်သည်။

လူဝံ၏ ရိုက်ချက်လွတ်သွားသည်နှင့် ဆချွန်မင်က လေထုထဲ
သို့ ကျွမ်းပြောင်း၍ လူဝံ၏နောက်စေ့ကို ထက်မြက်လှသော
လက်ဖြင့် အားကုန် ထိုးချလိုက်၏။

လူဝံသည် အလွန် အကာင်းပါးသော သတ္တဝါပင်။ သူ၏ရိုက်
ချက် လွတ်သွားသည်နှင့် အနောက်သို့ ချက်ချင်း ခုန်ရှောင်ရင်း
ထိုးချက်ကိုလည်း ပုရှ် ရှောင်ရှားလိုက်၏။

ဒေါမာနကြီးသော လူဝံသည် ဆချွန်မင်၏ သိုင်းကွက်
များကို တုတ်ရှည်ကို မွှေ့ရမ်းပြီး ဆချွန်မင်၏ အောက်
ပိုင်းကို လွှဲရိုက်ပြန်၏။

သူ၏ ရိုက်ချက်သည် အားမာန်အပြည့် ပါသောကြောင့် ဆချွန်
မင်မှာ နောက်ဆုတ်ရပြန်၏။

ထိုအခါ လူဝံမှာ ဒေါသပေါက်ကွဲကာ တုတ်ရှည်ကို ဒလကြမ်း
ရမ်း၍ ဆချွန်မင်ကို တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ဆချွန်မင်သည် လျင်မြန် သွက်လက်စွာဖြင့် ခုန်ပျံကျော်လွှား
တိုက်ခိုက်ရာ သိုင်းကွက်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်မှာ တစ်ချက်အော်လိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့
ခုန်ချလိုက်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ... လူရောဓားပါ တစ်ရှိန်ထိုး လိမ့်သွားရင်း လူဝံ[illegible] အောက်ပိုင်းကို ဓားဖြင့် ပိုင်းတော့သည်။

လူဝံကြီးမှာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွား၏။

လူဝံကြီး ထိုသို့ ခုန်ရှောင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဖန် သူသည် [illegible] ဆောင်ဓားကိုဝင့်ပြီး အားကုန် ပိုင်းချလိုက်လေသည်။

"အား ..."

သူ၏ ထက်မြက်လှသော ဓားချက်ကြောင့် လူဝံကြီး၏ [illegible] ရွက်တစ်ဖက်နှင့် ပါးတစ်ခြမ်းတို့သည် ဓားချက်တွင် ပါသွားလေပြီ[illegible]

နာကျင်လွန်းသောကြောင့် လူဝံမှာ ငယ်သံပါအောင် [illegible] ပြီး လက်ထဲမှတုတ်ဖြင့် ဆရှုန်မင်ကို အားကုန် လွှဲပေါက်လိုက်[illegible] တုတ် လွင့်စင်ထွက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ... ဆရှုန်မင်သည် ဆောင်ဓားကို မြှောက်ရမ်းပြီး ထ[illegible] ၍ လူဝံ၏ ထိပ်ပိုင်းတည့်တည့်သို့ ခုန်ပျံ၍ ပိုင်းခုတ်လိုက်လေ[illegible]

"အား .. "

လူဝံကြီးသည် 'အား'ခနဲ မြည်တမ်းရင်း မြေပြင်ပေါ်သို့ [illegible] ကျ သေဆုံးသွားလေတော့သည်။

လူဝံကြီးကား လောကကြီးကို ထာဝရ ကျောခိုင်းသွာ[illegible] လေပြီ။

ဆရှုန်မင်က လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ပြီး ဆောင်ဓာ[illegible] ဓားအိမ်တွင်းသို့ အသာပြန်သွင်းလိုက်၏။

[illegible]ပြန်လည်သတိရလာသော မန်ချူးစစ်သည် စမ်းတိမ်ရှိန်သည် [illegible] ပြေးသွားပြီး ဒူးထောက်၍ တောင်းပန်၏။

"[illegible]ကောင်းရဲ့ သိုင်းပညာဟာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် [illegible]တယ်၊ တစ်သက်လုံး ပြုစုပါရစေဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို တပည့် [illegible] လက်ခံပါ"

[illegible] ဆရှုန်မင်က အားရပါးရ ရယ်လိုက်၏။

"[illegible] ... ဟား ... ဟား ... မင်း ငါ့ကို ဒူးထောက်နေစရာ [illegible] ထစမ်းပါ၊ ငါနဲ့ တစ်ပါတည်း လိုက်ခဲ့ပေတော့"

[illegible] ကြာသောအခါ စမ်းတိတ်ရှိန် အတိုင်းမသိ ဝမ်း[illegible] ...

[illegible]ဆရှုန်မင်နှင့်အတူ တည်းခိုရာစခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

[illegible] ပြန်ရောက်လာသောအခါ ရှောင်ရိုရှမ်းက မန်ချူး[illegible]ကို မြင်သည်နှင့် ...

"[illegible] ... မင်းသွားတာ ဒီလောက်ကြာဝဟ မန်ချူးစစ် [illegible] ဖမ်းခဲ့သလားကွယ်"

[illegible] လက်ကာပြရင်း ရေတစ်ခွက်ထည့်၍ တစ်ကျိုက် [illegible] သောက်လိုက်၏။

[illegible]နောက် ... အဖြစ်အပျက် ကြုံတွေ့ခဲ့သမျှကို အသေးစိတ် [illegible]ပြောကြား၏။

ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ ဆရှုန်မင်၏ ကိုယ်အနံ့ကို အကဲခတ် [illegible] [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆချွန်မင်း၏ နံကြားမှ ပြဲနေသော အင်္ကျီစကို မြင်ရလေ၏။

"ဟေး ... ဆချွန်မင် မင်းရဲ့အင်္ကျီစ ပြဲနေပါလား၊ ခုနက လှုဝံနဲ့ သတ်ပုတ်တုန်းက ပြဲသွားတာထင်ပါရဲ့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ ... ခုနက လှုဝံက ကျွန်တော့်နံကြားကို ဖမ်းဆုပ်မိတုန်းက ပြဲသွားတာ ဖြစ်ရမယ်"

သူ၏ ဖြေသံကို ကြားရသောအခါ ရှောင်ရီရှမ်းက သက်ပြင်း ချပြီး ပြောသည်။

"အင်း ... အင်္ကျီပြဲတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့နောက်ပိုင်း မအေးမှာ စိုးရတယ်ကွယ်"

"အလို ... ဆရာမက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

"ကိုင်း ... ဒါဖြင့် မင်းကို ငါမေးမယ်၊ မနေ့ညက မင်းသတ် လိုက်တဲ့ သတ္တဝါဟာ ဘယ်လိုခေါ်သလဲဆိုတာ မင်းသိသလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အမျိုးအမည်တော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ ဒါ ပေမယ့် အဲဒီသတ္တဝါရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ လူနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပါပဲ၊ ဒီ သတ္တဝါဟာ သာမန်လူသားထက် အရပ်မြင့်ပြီး ခွန်အားဗလ သာလွန် ပါတယ်"

"ဒီမှာ ... ဆချွန်မင်၊ အဲဒါ လှုဝံလို့လည်း ခေါ်တယ်၊ နှင်း တောင်လူလို့လည်း အများက ခေါ်ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ နှင်းတောင မှာပဲ ကြီးပြင်းနေထိုင်ကြပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... နှင်းတောင်လူ ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ကြား ဖူးပါတယ်"

"အဲဒါကြောင့် မင်းနောက်ကြောင်း မရှင်းဘူးလို့ ပြောတာပေါ့၊ နှင်းတောင်က လူတွေဟာ အုပ်ဖွဲ့ပြီး ကျက်စားတာကွယ့်၊ သူတို့ [illegible] စည်းရုံးညီညွတ်တဲ့အပြင် အနံ့ခံလည်း ကောင်းတယ်၊ [illegible] အင်္ကျီစကနေ အနံ့အသက်ရပြီး နောက်ယောင်ခံ [illegible] သေချာတယ်"

"ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ခုနက အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို ပြန်သွား [illegible] အင်္ကျီစကို ပြန်ယူခဲ့မယ်"

ထိုအခါ ရှောင်ရီရှမ်းက ခေါင်းယမ်းပြရင်း ဖြေလိုက်၏။

"အဲဒီအချက်ကို ဆရာမလည်း စဉ်းစားမိပါတယ်ကွယ်၊ ဒါ [illegible] အခုတော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ မှောင်နေပြီလေ"

"ကိစ္စမရှိဘူး ... ကျွန်တော် သွားပါ့မယ်"

ဆချွန်မင် အခြေအနေကို ချက်ချင်း ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်၏။ [illegible] စိတ်တွင်ကား နှင်းတောင်လူ၏အလောင်းကို သူတို့ [illegible] သယ်ယူသွားဦးမည် မဟုတ်ဟု ယူဆသည်။

ထို့ကြောင့် အစောင့်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး အခင်းဖြစ်ရာသို့ [illegible] လိုက်သွားကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

မှောင်မိုက်နေသည်။

ဆချွန်မင်သည် အစောင့်နှစ်ယောက်ကို မီးဒုတ်ကိုင်စေပြီး နှင်းတောင်လူကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော နေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွန်ဂို အစောင့်နှစ်ယောက်တို့သည် မီးဒုတ်ကိုင်ရင်း တုန်တု[illegible] ယင်ယင်ဖြင့် နောက်မှလိုက်သွားလေ၏။

မီးရောင် ဝိုးတဝါးအောက်မှ ဆချွန်မင်ဦးဆောင်၍ ရှေ့သ[illegible] တိုးကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်တုံးကြီး၏ နံဘေးတွင် ညိုမဲ[illegible] သော သွေးကွက်တွေသာ ကျန်ရှိတော့သည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

နှင်းတောင်လူ၏အလောင်း ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ဆုံ[illegible] နေလေတော့သည်။

အလောင်းပျောက်သွားသည်ကို မြင်သောအခါ ဆချွန်မ[illegible] အလွန် တုန်လှုပ်သွားမိ၏။

မီးတုတ်ကို ကပျာကယာယူ၍ အနီးကပ် လေ့လာကြည့်[illegible] သောအခါ ရှပ်ယှက်ခတ်နေသော ခြေရာကြီးတွေကိုသာ တွေ့ရ၏[illegible]

မွန်ဂိုအစောင့်များသည် ပြန်ရန် ထပ်တလဲလဲ လောဆော်သော[illegible] အခါကျမှ …

“ကိုင်း … ရှိပါစေတော့ကွာ၊ မင်းတို့တတွေ ရန်မူချင်လည်း[illegible] လာကြပေါ့ကွာ … လာ … တို့ ပြန်ကြစို့ …”

ညတာရှည်ကုန်ဆုံး၍ မိုးစင်စင်လင်းနေလေပြီ …။

နှင်းတောင် ပတ်ဝန်းကျင်တခွင်တွင် နှင်းတွေ တဖွဲဖွဲ အဆက်[illegible] မပြတ် ကျနေဆဲပင်။

ထိုအချိန်တွင် တစ်သိန်းခန့်ရှိသော မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် ခရီးဆက်ရန် လက္ခဏာ မပေါ်ပေ။

[illegible]ချမ်းသော ဆောင်းရာသီတွင် တဲအပြင်သို့ထွက်ပြီး မည်သူမှ မလှုပ်ရှားလိုပေ။

သို့သော် မိုးချုပ်သည်နှင့် ဆချွန်မင်တို့ တည်းခိုရာစခန်း၏ [illegible]မောင်းမှ မောင်းကွဲပမာ ကျယ်လောင်သော ဟစ်အော်သံ[illegible] ရုတ်တရက် ပြန့်လွှင့်လာသည်။

[illegible]ဝါးဝါး အော်ဟစ်သံ ကြားသည်နှင့် ဆချွန်မင်က နှင်း[illegible]လူများ၏ အော်ဟစ်သံမှန်း ချက်ချင်း သိရှိလိုက်သည်။ တစ်[illegible] ရောင်ရိရှမ်းသည် တဲအိမ်အတွင်းမှ ပြေးထွက်လာရင်း [illegible] အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“[illegible] … အားလုံးထကြ၊ နှင်းဟောင်လူတွေ တို့စခန်းကို [illegible] လေနဲ့မြားကို အသင့်ပြင်ထားကြ …”

သို့သော် မွန်ဂိုအစောင့်များသည် နှင်းတောင်လူ၏ အမည်ကို [illegible]နှင့် ဒူးတုန်၍ ဘာမှ မလုပ်တတ်ကြတော့ပေ။

[illegible]တို့သည် ရိုးရာထုံးတမ်းစဉ်လာအရ နှင်းတောင်လူတွေ[illegible] အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြသည်။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ဆချွန်မင်မှာ ငိုအားထက် ရယ်[illegible]နေလေတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆောင်ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး တဲအိမ်အပြင်ဘက်သို့ [illegible] သုံးသပ်ရန် ထွက်မည်ပြုစဉ် တဝုန်းဝုန်းမြည်ဟီးသံ[illegible] ရုတ်တရက် ကြားရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံမြည်ဟည်းရင်း တောင်ခါးစောင်းမှ ကျောက်တုံးကြီးများသည် တစ်ဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် လိမ့်ဆင်းလာသည်။

ဆရှန်မင်တို့ တည်းခိုရာစခန်းသည် အရှေ့နှင့်အနောက် တစ်မိုင်ကျော်ခန့်သာ ကျယ်ဝန်းသည်။

ထို့ကြောင့် နှင်းတောင်လူမျိုးများသည် တောင်ခါးစောင်းမှ ကျောက်တုံးကြီးများကို စုစည်းပြီး တဲထဲသို့ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် လိမ့်ဝင်လာလေတော့သည်။

ကံကောင်း ထောက်မသည်မှာ ကျောက်တုံးကြီး လိမ့်ဆင်းသံကြားသည်နှင့် မွန်ဂိုဂိုဏ်းသားများ အပြင်သို့ ချက်ချင်းရှောင်ရှားနိုင်ကြ၏။

သို့ကြောင့် လူအထိအခိုက် မရှိဘဲ တဲအိမ်ဆယ်လုံးသာ ပျက်စီးကြသည်။

သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာ ပစ်လိုက်သော အုတ်ခဲတို့သည် မိုးရွာသလို ကျရောက်လာသောကြောင့် မွန်ဂိုဂိုဏ်းသားတို့ကို ထိမှန်၍ ခေါင်းကွဲသူကွဲ၊ နဖူးပြဲသူပြဲကာ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ရှောင်ရီရှမ်းက အခြေအနေကို ချက်ချင်း ရိပ်စားမိတော့၏။

နှင်းတောင်လူများ တိုက်ခိုက်နေလေပြီ။

တောင်ခါးစောင်းမှ တောင်အောက်အထိ နှင်းတောင်လူ အယောက် တစ်ရာကျော်ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ထိုအခါ ရှောင်ရီရှမ်းက တွေးတောရင်း အသံကိုမြှင့်၍ အော်ပြောလိုက်၏။

"ဆရှန်မင် ... နှင်းတောင်လူတွေဟာ မင်းကို ကလဲ့စားချေဖို့ လာနေတာပဲ၊ အဲဒီတော့ တို့နှစ်ယောက် အပြင်ကို ထိုးဖောက်ပြေးရအောင် ..."

ထိုအခါ ဆရှန်မင်သည် အခြေအနေကို ချက်ချင်း ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်သည်။

"ငါ့ကို ကလဲ့စားချေဖို့ ရောက်လာကြတာပဲ၊ ဒီတော့ ငါသာ ဒီထဲမှာနေရင် မွန်ဂိုဂိုဏ်းသားတွေပါ ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ်"

ထိုအချက်ကို တွေးမိသည်နှင့် ဆရှန်မင်သည် ဆောင်ဓားကို ချက်ချင်းဝှေ့ရင်း တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွား၏။

ရှောင်ရီရှမ်းလည်း ဆောင်ဓားကို ဇွေ့ယမ်းပြီး ထက်ချပ်မကွာ လိုက်ပါလာလေသည်။

ဆရှန်မင် စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံး၏ နောက်ကွယ်မှ သန်မာထွားကြိုင်းသော လူဝံငါးကောင် တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။

သူတို့၏ လက်ထဲတွင် လက်မောင်းလုံးခန့် တုတ်သော တုတ်များကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။

တစ်ကောင်သော နှင်းတောင်လူသည် ချွန်ထက်သော ကျောက်ပြားကြီးတစ်ချောင်း ကိုင်ထားလျက် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရှုန်မင်ကို မြင်သည်နှင့် ၎င်းတို့သည် တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ဆရှုန်မင်သည် ဆောင်ဓားကို ဆွဲယမ်းပြီး တိုက်စစ်ဆင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ရှောင်ရိရှမ်းက သတိပေးလိုက်၏။

"ဆရှုန်မင် ... သူတို့ကို ဒေးရာကို မှူးခေါ်သွား၊ ဒီမှာ တိုက်ခိုက်ရင် မှန်ကိုကိုဏ်းသားတွေ ထိခိုက်နေဦးမယ်"

ထိုစကားကို ကြားသည်နှင့် ဆရှုန်မင်သည် ဓားကို တစ်ချက် ဝှေ့ပြီး နှင်းတောင်လူတွေ၏ ရှေ့မှ ခုန်ကျော်သွား၏။

နှင်းတောင်လူများမှာ တစ်ဟုန်ထိုး ဆရှုန်မင်ထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်၏။ ဆရှုန်မင်သည် ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် လေထုထဲသို့ ချက်ချင်း ခုန်ပျံလိုက်သည်။ ဆရှုန်မင်ကို သူတို့ မဖမ်းနိုင်ကြချေ။

ဆရှုန်မင်က ခုန်ပျံကျော်လွှားရင်း တောင်ပေါ်သွားရာ လမ်းသို့ ရောက်သည်နှင့် မြင်ကွင်းကြောင့် အံ့ဩ တုန်လှုပ်မိပေသည်။

နှင်းတောင်လူများသည် နေရာအနှံ့ ရပ်နေကြတော့သည်။ ၎င်းတို့၏ လက်ထဲတွင် တုတ်ကိုယ်စီ ကျောက်တုံးကိုယ်စီနှင့် ...။

နှင်းတောင်လူများသည် ခုန်ပေါက်ရင်း ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် ဆရှုန်မင်ကို ဝိုင်းရံ၍ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ကြောက်ခမန်းလိလိ အုပ်စုကို မြင်သောအခါ ဆရှုန်မင်မှာ မနိုင်နိုင်မှန်း ချက်ချင်း ရိပ်စားမိ၏။

ထို့နောက် ဆရှုန်မင်က တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ကိုယ်ဖော့

[illegible] နှင်းတောင်လူ ငါးယောက်တို့၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းမှ ချက်ချင်း [illegible]လိုက်ပြီး အပေါ်ဘက် နှင်းတောင်ပေါ်သို့ ခြေကုန်သုတ် [illegible]လေသည်။

ထိုအခါ နှင်းတောင်လူများသည် ဟစ်အော်ရင်းက ဆရှုန်မင် [illegible]ရာသို့ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်သွားကြတော့၏။

ထိုအခါ တောင်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ဆရှုန်မင်က အခြေအနေ [illegible]သုံးသပ်လိုက်၏။

[illegible] တွေးတောရင်း အကြံတစ်ခု ရလိုက်သည်။

"[illegible]လာတာ ကောင်းတယ်၊ ငါ့အနေနဲ့ ရန်သူကို တိုက် [illegible]၊ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ပဲ"

ဆရှုန်မင်သည် ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည်နှင့် တောင် [illegible] မပြေးတော့ဘဲ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ရှိရာ စခန်းဘက်သို့ ပြေး[illegible]သည်။

မန်ချူးတပ်ဖွဲ့စခန်းသည် လေးမိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆရှုန်မင်သည် ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး [illegible]ရင်း မန်ချူးစစ်သည် တပ်ဖြန့်ရာစခန်းသို့ ရောက်[illegible]သည်။

ထိုစခန်းအနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် ဆရှုန်မင်က သံကုန်အော် [illegible]သည်။

"ဟိတ်ကောင်တွေ ... ရန်သူက စခန်းကို ဝင်စီးပြီ၊ မြန်မြန် [illegible] ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင်းတောင်လူများသည် ဆရွှန်မင် ညာသံပေးသည်ကို ကြား
သောအခါ ဒေါသပိုမို ထွက်လာပြီး ခုန်ဆွခုန်ဆွ ဖြစ်လေတော့သည်။

ဆရွှန်မင်ကို အခဲမကျေပာန်ဖြင့် ဆက်လိုက်သောအခါ မန်ချူး
စခန်းဘက်မှ မီးရောင် ဝင်းလက်သွားသည်ကို မြင်ရလေ၏။

"ဒက် ... ဒက် ... ဒက် ..."

"ဘုတ် ... ဘုတ် ... ဘုတ် ..."

ထိုခေတ်တွင် အလွန်ရှားပါးသော ယမ်းကျည်ဆံများ လေသေ
နတ်မှ အသံမြည်ဟည်းပြီး ပန်းထွက် ဖြာဆင်းလာ၏။

ယမ်းငွေ့ တလူလူကြားမှ နှင်းတောင်လူများကို ယမ်းတော
ကျည်ဆံ ထိမှန်သောကြောင့် နာကျင်လွန်းလှ၍ ငယ်သံပါအောင်
အော်ဟစ်ကြတော့သည်။

ဒုစစ်ဦးစီး 'ဘိုင်နန်သည် စည်းစနစ် အလွန်ကြီးသူပင် ဖြစ်
သည်။

လမ်းခရီး တစ်လျှောက်လုံးတွင် ပြည်သူလူထုတို့ကို အနှော
အယှက်မပေးရန် ကြပ်မတ်သည့်အပြင် ညဘက်တွင် အစောင့်အကြ
များ အနိုင်အမာ ချထားလေ၏။

ဆရွှန်မင် ဟစ်အော်လိုက်သည်နှင့် ကင်းသမားများက မဲ
သဏ္ဍာန် တချို့တို့ကို ချက်ချင်း တွေ့ရှိတော့သည်။

ထိုအခါ လေသေနတ် ကိုင်ဆောင်ထားသူ တပ်သားတို့က
ယမ်းကပ်ကို ချက်ချင်းမီးရှို့ပြီး ရန်သူဟု ထင်မှတ်ရသော မဲမဲသဏ္ဍာ
ကို ချိန်ရွယ်၍ ပစ်ကြတော့၏။

ယမ်းငွေ့ တလူလူကြားကပင် နှင်းလူအချို့ကို ကျည်ဆံ
ထိမှန်၍ ပက်လက်လန်ပြီး လဲကျသွားကြသည်၊

ယမ်းသေနတ် ပစ်ဖောက်သော အချိန်တွင် ဆရွှန်မင်မှာ
မြေပြင်ပေါ်သို့ ချက်ချင်း ဝပ်ချလိုက်၏။

ထိုအနိုက်လေးမှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားတံတို့သည် မျက်စိ
တစ်မှိတ်အတွင်းမှာပင် တဝိုးဝိုး မြည်ဟည်းသွားလေသည်။

ယမ်းတောင့်၏ တဖြောင်းဖြောင်းအသံတို့နှင့် ရောပြွမ်း၍
ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံးကို လွှမ်းမိုးထားလေပြီ။

ထောအတွင်းမှာပင် မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ ပြင်းထန်လှသော
တိုက်စစ်ကြောင့် နှင်းတောင်လူများ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက်
ပျောက်ကုန်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်ကျမှ ဆရွှန်မင် အသက်ရှူ ချောင်လေတော့သည်။

သို့သော် ... မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ တိုက်ရည် ခိုက်ရည်ကို
မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်လိုက်ရသောအခါ ထူးဆန်းအံ့ဩ စိုးရိမ်ပူ
ပန်စိတ်လည်း တဖွားဖွား ပေါ်လာတော့၏။

နှင်းတောင်လူများ ထွက်ပြေးကြသည်နှင့် စခန်း၏ အတွင်း
ဘက်မှ မြင်းသည်တော်တစ်စု တဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် ချက်ချင်းပြေး
ထွက်လာသည်။

မြင်းခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်းကို ကြားသောအခါ ဆရွှန်မင်
မျက်မြည်း သတိပြန်ရလိုက်သည်နှင့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆချွန်မင်သည် ဝပ်နေရာမှ တစ်ရှိန်ထိုး ချက်ချင်း ထ,ခု[illegible]
လိုက်သည်။

ထို့နောက် ... ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ မိမိ စခန်းရှိရာသို့ ဦ[illegible]
တည်၍ ပျံလွှားငှက် တစ်ကောင်ပမာ ခုန်ပျံကျော်လွှား သွားလေ[illegible]
တော့သည်။

သို့သော် ... ဆချွန်မင်သည် တစ်မိုင်ခရီးခန့် ပြေးမိသောအခါ
ကျောက်ဆောင်နှင့် ကျောက်တုံးများနောက်မှ ဝိုးတဝါး အရိပ်သဏ္ဌာ[illegible]
များကို မြင်ရ၏။

ထို့ပြင် ပြင်းပြသော အသက်ရှုသံများကို ကြားရသဖြ[illegible]
သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ စောစောက ထွက်ပြေးသွားသော
နှင်းတောင်လူများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

အခုအချိန်တွင် နှင်းတောင်လူခေါ် လူဝံတို့သည် သွေးမျာ[illegible]
ကို လျှာဖြင့်ယက်၍ ယမ်းကျည်ဆံ ထိမှန်ခဲ့သော ဒဏ်ရာတို့[illegible]
ကုသနေကြသည်။

ထိုအဖြစ်သည် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်[illegible]
ဆချွန်မင်သည် အလန့်တကြားဖြစ်ရင်း တောတောင်အတွင်းသ[illegible]
လှည့်၍ ပြေးရပြန်သည်။

သို့သော် ဆချွန်မင် တစ်ခေါ်ခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်
လျှင် နှင်းတောင်လူတို့ ချက်ချင်း သိရှိသွားသည်။

ထိုအခါ ဟိန်းဟောက်ရင်း ဆချွန်မင်၏ နောက်သို့ ထပ်ချ[illegible]
မကွာ တဟုန်ထိုး လိုက်လာကြတော့သည်။

မှုန်ပျပျ ညအခါတွင် မြင်ကွင်းကို ဝိုးတဝါးသာ မြင်ရသည်။

အရေးကြုံလာပြီဖြစ်၍ ဆချွန်မင်သည် ခုန်ပျံကျော်လွှားရင်း
နှင်းတောင်ကြီး တစ်တောင်ပေါ်သို့ ခဏအတွင်းမှာ တက်သွားသည်။

တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ အပေါ်မှအောက်သို့ မိုး
ကြည့်လိုက်သည်။

နှင်းတောင်လူတို့ကို သုံးကောင်တစ်စု၊ ငါးကောင်တစ်စု တွေ့
ရသည်။

၎င်းတို့သည် လူစုခွဲ၍ အပေါ်သို့ လိုက်လာကြသည်။

အခြေအနေကို ဝေဖန်သုံးသပ်ရင်း ဆချွန်မင်သည် တစ်
ယောက်တည်း ကြိတ်၍ စဉ်းစားမိသည်။

"အင်း ... ဒီပုံစံအတိုင်း ဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူး၊ သူတို့က
အများစုဆိုတော့ သေဖို့လမ်းပဲရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ ချောက်ကမ်းပါး
တစ်နေရာကို ရှာပြီး ခုခံကာကွယ်မယ်"

ဆချွန်မင်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည်နှင့် မြင့်မားထီးခေါင်
သော ချောက်ကမ်းပါးတစ်ခုကို ရှာဖွေ၍ ကြိုးစားတက်သွားလေ
တော့သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဆချွန်မင်သည် တောင်ထိပ်ရှိ ဖုထွက်နေသော
ကျောက်ပြင်ကြီး တစ်ချပ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။

ထိုအချိန်မှာ မိုးလင်းလုလုအချိန် ဖြစ်သည်။

ဆချွန်မင်သည် အောက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ နှင်းတောင်
လူများ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တို့မှာ မြင့်မား ထွားကျိုင်းသော်လည်း ကျင့်သားရပြီးသား ဖြစ်သည့်အတွက် လျှပ်ရှားမှုမှာ ဖျတ်လတ်မြန် ဆန်လှသည်။

ဆရှန်မင်သည် ကျောက်တုံးတစ်ချို့ကို အောက်သို့ တွန်းချ မည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် သူ၏ နောက်မှ လူဝံတစ်ကောင် ပေါ် ပေါက်လာသည်။ သူသည် သန်မာကျစ်လစ်သော လက်မောင်းအစုံ ဖြင့် ဆရှန်မင်ကို အမိအရ ဖမ်းထားလိုက်လေတော့သည်။

ထိုအခါ ဆရှန်မင်သည် အတွင်းအားယူပြီး သူ၏တစ်ကိုယ် လုံးကို လေထဲသို့ ခုန်တက်ပြီး လူဝံ၏ မျက်နှာဆီသို့ ခြေစုံကန် လိုက်သည်။

ထိုကန်ချက်သည် လူဝံ၏ နှာခေါင်းရိုးကို တည့်တည့်ထိမှန် သွားလေတော့သည်။

ပြင်းထန်လွန်းသော အရှိန်ကြောင့် လူဝံမှာ မူးမေ့မတတ်ဖြစ် ရင်း ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ကျသွားသည်။

တောင်အောက်သို့ ဆယ်ကိုယ်ကျော် ကျသွားသောအခါ အပေါ်သို့ တက်နေသော လူဝံတစ်ကောင်နှင့် ကိုယ်လုံးချင်း ထိတွေ့ လိုက်လေသည်။

ငင်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ တောင်အောက်သို့ လိမ့်ကျသေ ဆုံးသွားလေတော့သည်။

တောင်အောက်မှ ရူးရူးဝါးဝါး အော်သံကြားရသောအခါ ဆရှန်မင် ကျေနပ်မိတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အထက်ဘက် တစ်ခေါ်လောက်မှ သာယာ ညင်းပြောင်းသော စောင်းသံကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

ခဏအတွင်းမှာပင် ထိုစောင်းသံက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး ကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

ထို့ထက် ထူးဆန်းအံ့သြဖို့ ကောင်းသည်မှာ ထိုစောင်းသံကို ကြားသည်နှင့် တောင်ပေါ်သို့ ခဲရာခဲဆစ် တက်နေသော လူဝံများ သည် လှုပ်ရှားမှုကို ချက်ချင်း ရပ်တန့်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

"အင်း ... တယ်လည်း ထူးဆန်းပါလား၊ လူသူ ကင်းမဲ့တဲ့ တောင် နှင်းတောင်ပေါ်မှာ ဘယ်သူလာပြီး တီးတာလဲ"

ဆရှန်မင် တွေဝေအံ့သြနေသော အချိန်မှာပင် စောင်းသံက စည်ပြင်းပြင်း တချွင်ချွင် သုံးချက် မြည်ဟည်းသွားတော့သည်။

နှင်းတောင်လူများမှာ စောင်းသံကြောင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ် သွားကြသည်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသော နှင်းတောင်ယုက ... တောင်အောက်သို့ သတိကြီးစွာဖြင့် ပြန်ဆင်းသွားတော့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အခြား လူဝံများသည် ခေါင်းဆောင် နောက်သို့ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ဆင်းသွားကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ခဏအတွင်းမှာပင် ဖြူဖွေးသော နှင်းတောင်ပြင် ပေါ်တွင် မီးနိုးရောင် အစက်ကလေးများသာ ကျန်ရှိတော့၏။

သေဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသော ဆရှန်မင်သည် ... မှ အသက်ရှူ ချောင်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးစင်စင်လင်းလေပြီ။ နှင်းတောင်လူများလည်း အားလုံး ပြန်သွားကြလေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ဆရှုန်မင် အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

အထက်တွင်ရှိသော ချောက်ကမ်းပါးတစ်နေရာတွင် လိုဏ်ဂူပေါက်တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုစောင်းသံသည် လိုဏ်ဂူပေါက်မှ ထွက်ပေါ်လာဟန် တူသည်။

"အင်း ... ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လူသူ မနေထိုင်နိုင်တဲ့အပြင် နိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးချမ်းလှတဲ့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ နေနိုင်ခြင်းဟာ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မဟုတ်တန်ရာဘူး၊ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်"

ဆရှုန်မင်သည် စူးစမ်းလိုသောစိတ်ဖြင့် အပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ ချောက်ကမ်းပါးကိုတွယ်၍ တက်သွားသည်။ ကျလျှင်လည်း အသေသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဆရှုင်မင်မှာ အတန်ငယ် တက်သွားမိသောအခါ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ စောင်းသံ ပေါ်လာပြန်၏။

ထိုစောင်းသံသည် စောစောပိုင်းက ပြတ်ပြတ်သားသား စောင်းသံနှင့် လုံးဝ မတူဘဲ သာယာပျော့ပျောင်းလှသည်။

"အင်း ... လက်စသတ်တော့ လိုဏ်ဂူထဲက ပညာရှင်ဟာ အစွမ်းအစ အလွန်ထက်မြက်တာကိုး၊ သူဟာ စောင်းသံနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဆန္ဒကို ဖော်ပြနေတာပဲ"

လူသည် အော်ပြောလိုက်လေ၏။

"ကျွန်တော် ဆရှုန်မင်ပါ၊ အခုလို အကြပ်အတည်း တွေ့နေတဲ့အခါမှာ ဆရာရဲ့ ကူညီမှုကို ကျေးဇူးအထူး တင်ပါတယ်၊ နှင်းတောင်လူတွေရဲ့ရန်က ကင်းလွတ်သွားတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားဖို့ တောင်ပေါ်ကို တက်ခွင့်ပြုနိုင်မလားခင်ဗျာ"

သို့ဖြစ်၍ လိုဏ်ဂူထဲမှ စောင်းသံရှင်သည် သူ၏စကားကို ကြားရမည်မှာ မုချပင်။

သို့သော် ... အံ့ဩဖို့ ကောင်းသည်မှာ လိုဏ်ဂူထဲကလူသည် နှုတ်ဖြင့် သူ့အမေးကို မဖြေဘဲ တေးသွားတစ်ပုဒ် တီးပြလိုက်၏။

ထိုတေးသံသည် ကျေးဇူးတင်ရန် မလိုဟု ဖော်ပြနေသလို ပင် ဖြစ်သည်။

လိုဏ်ဂူထဲမှလူမှာ ဧည့်သည်ကို အတွေ့မခံလိုသော ဆန္ဒကို ပြသောအခါ ဆရှုန်မင် အသာနှုတ်ဆက်၍ တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၈)

ရှာတွေ့လေပြီ

ဆရှုန်မင်မှာ စခန်းသို့ပြန်လာစဉ် လမ်း၏ တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ အမဲစက်ကလေးတစ်ခုမှာ ဘွား ခနဲ ပေါ်လာတော့သည်။

မကြာမီမှာ ထိုအစက်ကလေးမှာ ဟဖြည်းဖြည်း နီးသထက် နီးလာပြီး ရှောင်ရီရှမ်းမှန်း သိသောအခါ ဆရှုန်မင်သည် အားရဝမ်း သာစွာဖြင့် ချက်ချင်း အော်လိုက်၏။

"ဆရာမ ... ဆရာမ ..."

ဆရှုန်မင်မှာ ဒဏ်ရာလုံးဝ မ,ရဘဲ အကောင်းပကတိ ရှိနေ သည်ကို မြင်ရသောအခါ အံ့သြရင်း မေးလိုက်သည်။

"ဆရှုန်မင် ... မနေ့ညက မင်းနောက်ကို နှင်းတောင်လူ အကောင်တစ်ရာကျော် လိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါ သူတို့ကို ထွက်ပြေးအောင် ဘယ်လို နှင်လိုက်သလဲ"

သူမ ဝမ်းသာနေ၏။ ဆရှုန်မင် လွတ်မြောက်လာပုံကိုလည်း အံ့သြနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူမက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရအောင် မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရှုန်မင်က အဖြေမပေးဘဲ သူသိလိုသည်ကိုသာ ပြန်မေး လိုက်၏။

"ဆရာမ ... မွန်ဂိုဂိုဏ်းသားတွေ ဒဏ်ရာရသေးလား၊ ကျွန် တော်တို့ စခန်းကော ဘယ့်နှယ်နေသလဲ"

"စိတ်ချပါ ဆရှုန်မင် ... သူတို့တတွေ ဘာမှ မဖြစ်ကြပါဘူး၊ သူတို့တတွေဟာ ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ မင်းက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ နှင်လွှတ်လိုက်တာလဲ"

ထိုအခါ ဆရှုန်မင်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို အသေးစိတ် ပြန် လည် ရှင်းပြ လိုက်လေ၏။

နှင်းတောင်ပေါ်မှ ထူးခြားသော အတတ်ပညာရှင် အကြောင်း ကို ပြောပြသောအခါ ရှောင်ရီရှမ်းက အလွန်အမင်း အံ့သြသွားလေ တော့သည်။

ထိုအကြောင်းကို သိလိုစောဖြင့် ဆရှုန်မင်က ချက်ချင်း မေး ခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

"ဆရာမ ... ဟောဒီ နှင်းတောင်ပေါ်မှာ ဘယ်လိုထူးခြားတဲ့ ပညာရှင်မျိုး နေထိုင်တယ်ဆိုတာ ကြားမိလားခင်ဗျာ"

"အင်း ... ဆရာမ မကြားမိပါဘူးကွယ်၊ ဟောဒီနှင်းတောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ လူသူကင်းမဲ့တဲ့အရပ်ပါ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်အေးချမ်းတဲ့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ အသက်ရှင် နေထိုင်တာဟာ ထူးခြားတဲ့ ပညာရှင် ဖြစ်ရမှာပဲ၊ အဲဒီတော့ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်စေနဲ့၊ မင်း ခုနက လိုဏ်ဂူကို မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား၊ ဆရာမတို့ အတူတူ သွားရှာရအောင်"

"သူ့ကို လိုက်ရှာမှာလား၊ သူ ကျွန်တော်တို့ကို အတွေ့ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အတွေ့မခံချင်တဲ့ သဘောပြောတယ်"

"ဆချွန်မင် ... မင်း တယ်ညံ့ပါလားကွ၊ ပထမ သူ့ကို ယဉ် ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ တွေ့ခွင့်တောင်းမယ်၊ အဲဒါမှ မဟုတ်ရင် အကြမ်း နည်း သုံးရမှာပဲ၊ ဆရာမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အင်အားကို ပေါင်းလိုက် ရင် တို့နှစ်ယောက်ကို တားလို့ မရပါဘူး"

"ကောင်းပြီဆရာမ ... ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သွားကြစို့"

ဆချွန်မင်သည် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တွေ့ရမည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် လက်ခံလိုက်သည်။

သို့သော် ... ခဏတော့ အနားယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရှေ့မှဦးဆောင်၍ နှင်းတောင်ပေါ်သို့ ခေါ်သွား တော့သည်။

နှင်းတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆချွန်မင်က ချောက် ကမ်းပါးပေါ်မှ ဂူဝကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ရှင်းပြလိုက်၏။

"ဆရာမ ... ထူးခြားတဲ့ အတတ်ပညာရှင်ဟာ ဟောဟို လိုဏ် ဂူထဲမှာ နေပါတယ်"

...ကိုကြားရသောအခါ ရှောင်ရိရှမ်းက အပေါ်သို့ ...ကြည့် ...ရင်း ...

"ကောင်းပြီ ... တို့နှစ်ယောက် အပေါ်ကို တက်ကြစို့"

ထို့နောက် ... ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် ဆချွန်မင်တို့သည် ကိုယ်ဖော့ ပညာသုံး၍ အထက်သို့ ခုန်တက်လိုက်ကြသည်။

လိုဏ်ဂူဝနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းအကွာသို့ ရောက်သောအခါ ဆချွန် မင်က အထက်သို့မော့၍ ကျယ်လောင်စွာ အော်လိုက်သည်။

"ဆရာကြီးခင်ဗျား ... ကျွန်တော်တို့ ဒီတစ်ခေါက် ဆရာမ ရှောင်ရိရှမ်းနဲ့အတူ ရောက်လာပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကို တွေ့ခွင့် ပေးပါခင်ဗျား"

အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ လိုဏ်ဂူ ထဲမှလူသည် အဖြေမပေးသည့်အပြင် စောင်းလည်း မတီးတော့ပေ။

ဆချွန်မင် အံ့ဩရင်းက ရှောင်ရိရှမ်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။

"ဆချွန်မင် ... တစ်ခါထပ်အော်စမ်းပါ"

ဆချွန်မင်သည် အသံမြှင့်၍ အော်လိုက်ပြန်၏။

"ဆရာကြီးခင်ဗျား ... ကျွန်တော်တို့ဟာ မိတ်ဖွဲ့ဖို့ လာတာပါ၊ ကျွန်တော့်ကို အသိမလုပ်ချင် နေနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆရာမ ရှောင်ရိရှမ်းဟာ သိုင်းလောကမှာ ဆရာတစ်ဆူပါ၊ အဲဒီတော့ သူ့ကို ဆရာတွေ့ခွင့် ပေးသင့်ပါတယ်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် လိုဏ်ဂူထဲမှလူမှာ ငြိမ်သက်မြဲ ငြိမ်သက်နေ၍ မည်သည့် ပြေကြားချက်မှ မပေးချေ။

ထိုအခါ ဆရျွန်မင်သည် သံသယဖြစ်ရင်း ရှောင်ရိုရှမ်းကို လှည့်မေးလိုက်၏။

"ဆရာမ … ကျွန်တော် နှစ်ခါတောင် အော်ပြီးပြီ၊ တစ်ဖက်က အဖြေမပေးပုံထောက်တော့ အထဲမှာ မရှိတော့ဘူးထင်တယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်"

"ဒီလိုဘယ်ဟုတ်မလဲကွယ်၊ ဆရာမတို့ ရောက်ပြီးတဲ့နောက်တော့ ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်ရမှာပေါ့၊ မတွေ့မဖြစ် တွေ့ရမှာပေါ့"

"အို … အဲဒါ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်၊ ဝါရင့်ဆရာကို စော်ကားသလို ဖြစ်နေမယ် ထင်တယ်"

"ဒါဟာ … စော်ကားရာ မရောက်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ သိုင်းအကျော်အမော်တွေဟာ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စကို ဂရုမစိုက်ပါဘူး"

"ဆရာမတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူကြိုးစားပြီး အထဲကို ဝင်ရအောင် …"

"ဆရာမ … အဲဒီလို ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်ကို အနှောင့်အယှက် မပေးတာ အကောင်းဆုံးပဲဗျ"

"မဟုတ်တာ … သူ့ရဲ့ အစွမ်းထက်လေ ဆရာမ တွေ့ချင်လေပဲကွယ့်၊ လာပါ ဆရာမတို့ အတူတူဝင်ကြမယ်၊ မင်း ရှေ့က လမ်းပြပေတော့"

ဆရျွန်မင်မှာ ရှောင်ရိုရှမ်း၏ ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်လိုသော ကြောင့် ကျောက်ဂူပေါ်သို့တတ်ရန် သဘောတူလိုက်ရတော့သည်။

ထို့နောက် နှစ်ဦးသား ကျောက်ကမ္ဘားပေါ်သို့ တွယ်ကပ်၍ တက်သွားကြသည်။

ဂူဝသို့ ရောက်သည်နှင့် ရုတ်တရက် ကိုယ်လုံးကိုမြှင့်၍ ဂူ၏ အတွင်းဘက်သို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။

ဤတစ်ခေါက်တွင် ဂူထဲမှလူသည် ခုခံခြင်းလုံးဝ မပြုတော့ပေ။

သို့သော် လိုဏ်ဂူတစ်ခုလုံးသည် အလွန်နက်ရှိုင်းပြီး မဲမှောင်နေသည်။ ထိုအခါ ဆရျွန်မင်မှာ ဂူအထဲသို့ အသံမြှင့်၍ အော်လိုက်လေသည်။

"ဆရာကြီး … ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကို အနှောင့်အယှက် မပေးချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် …"

သူ၏စကား မဆုံးမီမှာ ဂူထဲက ကျောက်ခဲသုံးလုံး လေတိုးသံနှင့်အတူ အပြေးရောက်လာ၏။

တဂိုဂိုမြည်ရင်း ဆရျွန်မင်၏ မျက်နှာဆီသို့ ဦးတည်၍ ပြေးလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရျွန်မင်သည် အတွင်းအားထုတ်လိုက်ပြီး ဂူတွင်းသို့ တရှိန်ထိုး ပြေးဝင်သွားသည်။

"ငါ့ကို ပညာစမ်းတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါးလှမ်းခန့် လှမ်းမိသောအခါ ဂူထဲမှ 'ဝှီး'ခနဲမြည်ကာ ခပ်ပျော့ပျော့ အရာဝတ္ထုတစ်ခု သူ၏ခြေထောက် လာပတ်မိသည်ကို ခံအားမိသည်။

ထို ရှောင်တခင်အဖြစ်ကြောင့် ဆရျူန့်မင်သည် ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး အပေါ်သို့ ချက်ချင်း ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။

သို့သော် ... ခြေထောက်ကို လာပတ်ပြန်၏။ ဖမ်းဆုပ်လိုက်သောအခါ ကြိမ်နွယ်ကြိုးတစ်ချောင်းမှန်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

၎င်းအချိန်မှာပင် ရှောင်ရှီရှမ်းက တရှိန်ထိုးပြေး၍ ဂူထဲက လူနှင့် ပူးကပ်၍ သတ်ပုတ်တော့၏။

လူချင်း ပူးမိသည်နှင့် ရှောင်ရှီရှမ်းမှာ သန်မာသော လက်ဝါးဖြင့် ထိုလူကို ရိုက်ချရန် ရွယ်လိုက်သည်။

သို့သော် ... ထိုလူက လျှပ်တစ်ပြက် အတွင်းမှာ သူမ၏ ပခုံးကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်လိုက်လေပြီ။

"အလို ... အာဂ သိုင်းပညာပါလား၊ မှောင်မှောင်မည်းနေတာတောင် ဒီလူက သွေးကြောနေရာကို အတိအကျ မှန်းနိုင်ပါလား"

ရှောင်ရှီရှမ်းမှာ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ဖြစ်သွား၏။

ထိုလူက သက်ပြင်းချရင်း လက်ငါးချောင်းကို လျော့လိုက်လေ၏။

သေရေးရှင်ရေး အချိန်မှာ ထိုလူက သူမကို ချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်လေပြီ။

သို့ဖြစ်၍ အလွန်အမင်း အံ့ဩရင်း ရှောင်ရှီရှမ်းက ထိုလူကို ရုတ်တရက် မော့ကြည့်လိုက်၏။

"အလို ... ရှင်ဟာ မမလီစွမ်းမေ မဟုတ်လား၊ ဘယ်နှယ်ဒီကို ရောက်နေတာလဲ၊ ကျွန်မတို့ လိုက်ရှာလိုက်ရတာ"

တကယ်ပင် ဂူထဲ၌ ပုန်းအောင်းနေသူမှာ ပျောက်ဆုံးနေ၍ စာတ်မြုပ်နေသော သိုင်းပညာရှင် လီစွမ်းမေ ဖြစ်နေသည်။

ထိုအခိုက် ဂူထဲသို့ ပြန်ရောက်လာသော ဆရျူန့်မင်မှာ ထိုထူးဆန်းသော မေးခွန်းကို သဲသဲကြားလိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ...

"ဒီမှာ ခင်ဗျားဟာ ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေလား"

လီစွမ်းမေသည် ကျင်းတောင်ညီနောင် နှစ်ဖော်ကို အကွက်ဆင်ပြီး ချောက်ကမ္ဘားအောက်သို့ ကျသွားပြီးနောက် သံဝေဂရပြီး နှင်းတောင်ပေါ်မှာလာပြီး စာတ်မြုပ်နေထိုင်ခဲ့၏။

သူမသည် တရားအားထုတ်ရင်းက တတ်ကျွမ်းထားသော ပညာရပ်ကို ဆထက်တံပိုး တိုးတက်အောင် လိုဏ်ဂူထဲမှာပင် ကြိတ်၍ လေ့လာသုံးသပ်ခဲ့၏။

သို့သော် နှင်းတောင်ပေါ်တွင် နေထိုင်ဖို့ရာ အစားအသောက်အခက်အခဲ ရှိသည့်ပြင် နှင်းတောင်လူတွေ၏ ရန်က ရှိသေးသည်။

သို့ဖြစ်၍ နွေအခါတွင် လီစွမ်းမေက တောင်ပိုင်းဒေသသို့ ခရီးထွက်ခွာ၍ တောလိုက်၏။ ရလာသော ဆတ်သားခြောက် ဂျီသားခြောက်များကို ဂူထဲသို့ ပြန်လည် သယ်ဆောင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင်းတောင်လူများ၏ ရန်ကို ကာကွယ်ရန် လီစွမ်းမေက အကြံထုတ်ခဲ့ရသည်။

သူတို့သည် သန်မာထွားကြိုင်းပြီး ခွန်အား ပြည့်စုံ၏။ အုပ်စုနှင့် နေထိုင်သဖြင့် သာမန်စုခံရန် မလွယ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ လီစွမ်းမေက စိတ်ကူးရင်း အကြံကောင်း ပေါ်လာလေသည်။

သူမသည် ဂူဝတွင် ရှည်လျားသော ကြိမ်နွယ်ကြိုးတစ်ချောင်းကို သွယ်တန်းထားပြီး နှင်းတောင်လူတို့ ရောက်လာသောအခါ သူမက ကြိုးတန်းကို ရုတ်ချည်းဖော့၍ နှင်းတောင်လူတို့၏ အောက်ပိုင်းကို ရိုက်ချက်သည်။

ထိုသို့ ဆွဲချည် ဆန့်ချည် ပြုလုပ်သောအခါ နှင်းတောင်လူများမှာ ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ဖြစ်ပြီး ချောက်ကမ္ဘားအောက်သို့ ကျကုန်ကြလေတော့သည်။

သူမ၏ ဆန်းသစ်သော တီထွင်မှုကြောင့် နှင်းတောင်လူတို့ ထိတ်လန့်ကုန်ကြ၏။

ထို့ပြင် သူမက စောင်းတစ်လက်ဝယ်ပြီး နှင်းတောင်လူတို့ ရောက်လာကြသောအခါ စောင်းတီးပြလေ့ ရှိသည်။

စောင်းသံရှင်သည် အစွမ်းအစ ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှန်း နှင်းတောင်လူများက မှတ်ထားသောကြောင့် စောင်းသံကို ကြားသည်နှင့် ဝေးရာအရပ်သို့ ရှောင်တိမ်းကြတော့သည်။

အခုအချိန်မှာ ဆချွန်မင်က သူမ၏ ပညာသင်ဘက်ညီမလေး ရှောင်ရီရှုန်းကို ခေါ်ဆောင်လာလေပြီ။

ပထမတွင် လီစွမ်းမေ အတွေ့မခံလိုပေ။ သို့သော် ဆချွန်မင်တို့က အတင်းဝင်တွေ့ရာမှ ပျောက်ဆုံးစာတတ်မြုပ်နေသော လီစွမ်းမေကို ပြန်လည် တွေ့ရလေတော့သည်။

ထိုအခါ ရှောင်ရီရှုမ်းက သူမ အစ်မကို အသေအချာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

နှင်းတောင်ပေါ်တွင် စာတတ်မြုပ်နေထိုင်သော လီစွမ်းမေသည် မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်ပြီး ဆံပင်များမှာ ဒူးခေါင်းအထိ ရှည်လျားနေသည်။

ထို့အပြင် အဝတ်အစားများမှာ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေပြီး လက်သည်းများမှာလည်း ရှည်လျား ထက်မြက်လှပေသည်။

ယခင်က လီစွမ်းမေနှင့် လုံးဝ မတူပေ။ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ရသောအခါ ရှောင်ရီရှုမ်းမှာ ဝမ်းနည်းလာမိ၏။

သူမက တုန်ယင်သော အသံဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"မမ ... မမကို မတွေ့ရတာ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီနော်၊ လက်စသတ်တော့ မမက ဒီမှာလာပြီး စာတတ်မြုပ်နေတာကိုး ..."

ထိုအခါ ဆချွန်မင်သည် လီစွမ်းမေ အနားသို့ ကပ်သွားပြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဆချွန်မင်ပါ၊ ဆရာမကြီးကို အခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၎င်း၏စကားများကို ကြားရသောအခါ လီစွမ်းမေက ခေါင်း မော့၍ ရုတ်တရက် အော်ငေါက်လိုက်၏။

"ဟေ ... မဟုတ်တာတွေ လာမပြောနဲ့၊ လီစွမ်းမေက သေပြီ ကွယ်၊ မင်းတို့တတွေ ငါ့ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဂူထဲဝင်လာတာဟာ ငါ့ရဲ့ စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်တာပဲ၊ အဲဒီတော့ ဒီကနေ မြန်မြန် ထွက်သွားပါ"

ထို အော်ငေါက်သံကြောင့် ဆချွန်မင်တို့မှာ အလန့်တကြား ဖြစ်သွားမိသည်။

၎င်းတို့၏ ယူဆချက်ကား လီစွမ်းမေသည် လိုဏ်ဂူထဲတွ နှစ်ရှည်လများ နေထိုင်ရသောကြောင့် ရူးသွားပြီဟု ခန့်မှန်းကြသည်

သို့သော် သူမ၏ မျက်လုံးအစုံမှာကား စူးရှတောက်ပြော နေသည်။ အသေအချာ အကဲခပ်သောအခါ သူရူးနှင့် လုံးဝမတူ သို့ဖြစ်၍ ရှောင်ရိရှမ်းက ရယ်မော၍ ပြောဆို၏။

"အို ... မမ၊ ကျွန်မကို မကျိစားပါနဲ့၊ ညီမတို့ အတ ပညာသင်ခဲ့တဲ့ ခွန်လွန်တောင်ကို မှတ်မိမှာပေါ့"

"ဟော့ ... ငါဘာမှ မမှတ်မိဘူး၊ ငါဟာ ခွန်လွန်တော မဟုတ်ဘူး"

တကယ်တန်းဆိုလျှင် လီစွမ်းမေသည် ရူးသွပ်သွားခြင်း မ ပေ။ သို့သော် လိုဏ်ဂူထဲတွင် နှစ်ရှည်လများ ခိုအောင်းနေ ကြောင့် ကယောင်ကတန်း ဖြစ်နေခြင်းပင်။

လီစွမ်းမေ၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ...ပါ...ထွက်မိတော့သည်။

...လိုသော် ... ထိုအချိန်မှာပင် ဆချွန်မင်က ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာမကြီး ... သတိထားမှာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ နောက်မှာ ...ပြင် ဆရာမကြီးကို လိုက်ရှာတဲ့လူ ရှိသေးတယ်"

"ငါ့ကို မဖြစ်နိုင်တဲ့ စကားတွေ လာမပြောနဲ့၊ ငါ့ကို ဘယ်သူ ...က လိုက်ရှာလို့တုန်း"

ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာမကြီး၊ သူ့တို့တတွေဟာ အမွှာညီနောင်ပါ၊ ...ရန်လိုတို့ ကျင်းညီနောင် နှစ်ဖော်ပေါ့ဗျာ၊ သူတို့က ဆရာမကြီးနဲ့ ...ရှိတယ်ဆို၊ အဲဒါ ... တစ်နေ့နေ့မှာ ဆရာမကြီးနဲ့ စာရင်းရှင်း ...မယ်တဲ့"

"အလို ... ကျင်းညီနောင်နှစ်ဖော် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာမကြီး၊ သူတို့တတွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ် ...ကတည်းက ဆရာမကြီးနဲ့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ...နင်းတောင်အထိ ဆရာမကြီးကို အပူတပြင်း လိုက်ရှာနေတယ်"

"မင်း ... မဖြစ်နိုင်တာတွေ ထပ်ပြောလာပြန်ပြီလား၊ သူတို့ ...သေပြီကွယ့်၊ မင်း ငါ့ကို သက်သက်မယ့် လိမ်နေတာပဲ"

လီစွမ်းမေသည် ဒေါသထွက်လာကာ ဆချွန်မင် မျက်နှာဆီသို့ ...ပါးကို စေ့ရမ်း၍ ရုတ်တရက် ရိုက်ချလိုက်သည်။

"အလို ... တယ်မြန်ပါလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှပ် ၁စ်ပြက်အတွင်း လီစွမ်းမေ၏ ရိုက်ချက်ကို ဆချွန်မင်က လက်မောင်းဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ် ကာလိုက်သည်။

လီစွမ်းမေ၏ ရိုက်ချက်သည် ပြင်းထန်လှသည်။ အရှိန်ကြောင့် ဆချွန်မင်နောက်သို့ ရွေ့လျားသွားသည်။

သို့သော် ... လီစွမ်းမေ၏ သိုင်းကွက်များသည် အလွန် လျှင် လက် မြန်ဆန်လှသည်။

သူမ၏ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဆချွန်မင် ခုခံကာ ကွယ်ရင်း ရွေ့လျားတိမ်းရှောင်ရန် နေရာမရှိတော့ချေ။

ငင်းအချိန်တွင် နံဘေးမှ ရှောင်ရိရှမ်းက မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ပြီး ခွန်လွှန်သိုင်းကွက်ဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ် ကာကွယ်လိုက်ရ၏။

ပါးစပ်မှလည်း ...

"အို ... မမအသုံးပြုနေတာ ခွန်လွှန်သိုင်းကွက် မဟုတ်လား ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ခွန်လွှန်ဂိုဏ်းသား မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရတာလဲ"

ထိုစကားကြောင့် လီစွမ်းမေမှာ သတိချက်ချင်း ပြန်လည်လာ၏။ သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုတို့သည် အလိုလို နှောင့်နှေးသွားတော့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ဆချွန်မင်က ထပ်မံ၍ ပြောဆိုလိုက်၏။

"ဆရာမကြီး ... ကျင်းတောင် ညီနောင်နှစ်ဖော် တကယ် မသေသေးဘူးဗျ၊ မန်ချူး ဗိုလ်ချုပ်တို့က သူတို့ကို ကယ်တင်လိုက်တာ၊ အခု သူတို့ မန်ချူး စစ်ဗိုလ်တွေ ဖြစ်နေပြီ၊ ခင်ဗျားကတော့ အခုထက်ထိ အိပ်မက် မက်ကောင်းတုန်းပဲ"

"မင်းပြောတာ တကယ်လား"

"ဆရာမကြီးကို ကျွန်တော် လိမ်မပြောဝံ့ပါဘူးဗျာ"

ဆချွန်မင်သည် အဖြစ်အပျက်ကို လီစွမ်းမေအား ပြန်လည် ဖောက်သည်ချလိုက်လေ၏။

အကြောင်းစုံကို သိရှိသောအခါ လီစွမ်းမေမှာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်သွားရင်း ညီမဖြစ်သူရှောင်ရိရှမ်းကို ရုတ်တရက် ပြေးဖက်ပြီး ချုံးပွဲချ ငိုကြွေးလေတော့၏။

သူမ၏ ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေမှုများ ပျောက်သွားလေပြီ။

ရှောင်ရိရှမ်းလည်း စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသောကြောင့် မျက်ရည် ပျောက်ပျောက်ကျလာသည်။

အတန်ကြာသောအခါ လူချင်းခွာလိုက်ကြပြီး ရှောင်ရိရှမ်းကပင် ၎င်းတို့ဆရာ ကွယ်လွန်သည့် အဖြစ်အပျက်များကို အသေးစိတ် ရှင်းပြသည်။

ထို့ပြင် ... အစ်ကိုလတ်ဖြစ်သူ ဝေးရန် ခွန်လွှန်တောင်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး စာတ်မြှုပ်နေထိုင်သည့် အကြောင်းကိုပါ ရှင်းပြလိုက်သည်။

အကြောင်းစုံ သိရှိသောအခါ လီစွမ်းမေသည် ရုတ်တရက် ပြန် ပြောလိုက်သည်။

"အင်း ... ဆယ်နှစ်အတောအတွင်းမှာ အပြောင်းအလဲများ လှချည်လားကွယ်၊ ဒါဆိုရင် ငါလည်း ဒီမှာအောင်းမနေတော့ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် အကျိုးပြု လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ရဦး တော့မှာပဲ"

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဆရျှန်မင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေသာ သူတို့နှင့်အတူ တောင်အောက်သို့ လိုက်ခဲ့လျှင် ကျင်းတောင် ညီနောင်နှစ်ဖော်၏ ရန်ကို မှုစရာမလို တော့ပေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် လီစွမ်းမေက ဆောင်ဓားနှင့် စောင်းတို့ကို သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး သူတို့ဘက်သို့လှည့်၍ စကားပြောလိုက်သည်။

"ကိုင်း ... အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ၊ တောင်အောက်ကို ဆင်းကြစို့"

သည့်နောက် လီစွမ်းမေသည် တောင်အောက်သို့ အရင်ဦးစွာ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် ဆရျှန်မင်တို့လည်း တောင်အောက်သို့ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ခုန်ဆင်းလိုက်ကြ၏။

၎င်းတို့သည် ချောက်ကမ်းပါးကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ဓားအတွင် တောင်ခါးစောင်းသို့ ရောက်သွားသည်။

သို့သော် ... ထိုနေရာသို့ ရောက်သည်နှင့် မှုန်ဝါးဝါး မိုးနိုးရောင် အရိပ်သဏ္ဌာန်အချို့ကို မြင်လိုက်ရ၏။

သုံးလေးဆယ်ခန့်ရှိသော နှင်းတောင်လူတို့သည် ဆရျှန်မင်

ရောက်လာသည်ကို မြင်သည်နှင့် အခဲမကြေဟန်ဖြင့် ရန်လိုဟန် ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက စောင်းကိုကောက်ကိုင်၍ တေးသွား တစ်ပုဒ်ကို ချက်ချင်း တီးခတ်လိုက်သည်။

ထိုတေးသွားကို ကြားရသည်နှင့် လူဝံတို့သည် ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ရှောင်ရိရှမ်းက ရယ်မော၍ ဆို လိုက်သည်။

"အလို ... မမ တယ်ဟုတ်ပါလား၊ တိရစ္ဆာန်တွေကို ယဉ်ပါး အောင် ဘယ်တုန်းက လေ့ကျင့်ထားတာလဲ"

"အင်း ... သူတို့တတွေလည်း လူသားပါကွယ်၊ နှင်းတောင် ပေါ်မှာ နှစ်ရှည်လများ နေထိုင်တော့ လူရိုင်းတွေလို ဖြစ်နေတာပါ၊ ငါ့ရဲ့ တေးသွားကို နားယဉ်နေတော့ အခုလို ရှောင်သွားကြတာပါပဲ"

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဆရျှန်မင်တို့ အလွန်အံ့မင်း ထူးဆန်း အံ့ဩမိတော့သည်။

သည့်နောက် ... ခရီးဆက်လက် ထွက်လာခဲ့ကြရာ နေ့ဝက် ခန့် ခရီးနှင်မိသောအခါ တောင်အောက်ရှိ သူတို့ စခန်းရှိရာသို့ ပြန်ရောက်သွားလေတော့သည်။

စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ လီစွမ်းမေ အဝတ်အစားလဲသည်။ ပြီးသည်နှင့် ကင်းသမားရောက်လာပြီး မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ ခရီးဆက် လက် ထွက်ခွာကြောင်းကို သတင်းလာပို့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ ဆရျှန်မင်သည် ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ရန် အမိန့် ချက်ချင်း ချမှတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ... ဆရျှန်မင်သည် မွန်ဂိုကိုဏ်းသားများကို ဦးဆောင်ပြီး ရက်သတ္တတစ်ပတ် ခရီးအပြင်း နှင်ခဲ့သည်။ သည့်နောက် နှင်းတောင်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာသည် တောအုပ် ထူထပ်ပြီး နီပေါနိုင်ငံ၏ နယ်ခြားပင်တည်း။

ထိုအခါ ဆရျှန်မင် အခြေအနေကို ဝေဖန်သုံးသပ်သည်။

၃ ဦးစီးဖြစ်သူ ဟိုင်နန်၏ စစ်ကူတို့သည် ထို နယ်ခြားဒေသတွင် ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ တပ်ဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းမိပါက နီပေါနိုင်ငံကို ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲမည်မှာ မလွဲပေ။

သို့ဖြစ်၍ သူ့ထက်ဦးအောင် ပြင်ဆင်စီစဉ်ရမည်။

ဆရျှန်မင်၏ အကြံပေးချက်အရ မွန်ဂိုကိုဏ်းသား သုံးရာကျော်တို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောရွာ၌ပင် ထားခဲ့သည်။

ၡင်းတို့ သုံးယောက်သည် ကိုယ်ဖော့ပညာကိုသုံး၍ နီပေါနိုင်ငံ နယ်ခြားဒေသသို့ ခရီးအပြင်း ဆက်နှင်လေတော့သည်။

ဆရျှန်မင်၏ အကြံကား အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးတို့ကို အချိန်မီ သတင်းပို့ရန်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

အခန်း (၄၉)

ပျောက်ဆုံးသွားသော မင်းသမီး

သူတို့ သုံးဦးသည် နှစ်ရက် ခရီးပြင်းနှင်မိသောအခါ နီပေါနိုင်ငံ ထုံကူဂိတ်သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

မြို့တံခါးသို့ ရောက်သောအခါ ဂိတ်ဝတွင် အစောင့်အကြပ်များ ခါတိုင်းကဲ့သို့ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် စိတ်ချသွား၏။

သို့သော် ... ဂိတ်တံခါးကို ဖွင့်ခိုင်းပြီး အစောင့်ဗိုလ်နှင့် တွေ့သောအခါ မမျှော်လင့်သည့် သတင်းတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုသတင်းမှာ လွန်ခဲ့သောသုံးရက်ခန့်က ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသော သတင်းပင်တည်း။

ယခုကဲ့သို့ မန်ချူးစစ်ကူများ ရောက်ရှိလာသောအခါ၌ နီပေါနိုင်ငံဘက်မှ စစ်ဗျူဟာမှူး ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသည့်အတွက် အားလုံး စိတ်ပူပင်စရာပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်၍ ဆချွန်မင် အလန့်တကြားဖြစ်ရင်း ဂိတ်ရုံးခန်းသို့ ဝင်ပြီး အိမ်ရှေ့မင်းသားကို ပြေးတွေ့သည်။

၎င်းတို့၏ ခရီးစဉ်ကို အကျဉ်းချုံး၍ အစီရင်ခံပြီး အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။

"အရှေ့တော် ... ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးဟာ ဘယ့်နှယ်ပျောက်ဆုံးရတာလဲ၊ သူ့ကို လှူလွှတ်ပြီး လိုက်ရှာသင့်တယ်"

ဆချွန်မင်သည် ချစ်သူသက်ထား ပျောက်ဆုံးနေခြင်းကို ပူပင်သောက ဖြစ်မိ၏။

ထိုအခါ အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပြန်ပြောလိုက်၏။

"အင်း ... အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်လည်း အလွန်အံ့သြနေတာ၊ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် အခု သုံးရက်အတွင်းမှာ ကျုပ်လည်း ဦးနှောက်ခြောက်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူးဗျ၊ သူ့ကို လှူလွှတ်ပြီး လိုက်ရှာပေးမယ့် အနေထက်ထိ အစအန မပေါ်သေးဘူး"

အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်က ထိုသို့ ပြောကြားပြီးသောအခါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး ပျောက်ဆုံးခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်ကို ဖောက်သည်ချပြန်သည်။

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး၏ စစ်ပရိယာယ်ဖြင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့ကို ဖြိုခွင်း၍ နောက်ဆုတ်သွားအောင် ကွပ်ကဲပြီးသည့်နောက် ပိုင်းတွင် ပေါ့လျော့ခြင်း မရှိဘဲ အစောင့်အကြပ်တို့ကို အနိုင်အမာ ချထား၏။

သူမသည် မိုးလင်းသည်နှင့် ရောင်းရင်း ရဲဘော်များဖြစ်သော ပေါ်ကျင်းဖုန်း၊ အီလီနားတို့နှင့်အတူ ကင်းစခန်းတို့ကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ စစ်ဆေးလေ့ ရှိ၏။

ထို့ပြင် ... ညစဉ်ညတိုင်းလည်း မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုတို့ကို လေ့လာပြီး ကာကွယ်တိုက်ခိုက်ရန် အစီအစဉ်များကို ချမှတ်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဆရာမကြီး ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် ဆချွန်မင်တို့ ခရီးထွက်ခွာသွားကြသောအခါ ပို၍ ဂရုစိုက်၏။

ညစဉ်ညတိုင်း အီလီနားနှင့်အတူ မြို့ရိုးကို အနိုင်အမာ အစောင့်များ ချထားသောကြောင့် မန်ချူးဘက်မှ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ထားပြီး အလစ်မဝင်ဝံ့ပေ။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်လတာ အတောအတွင်းတွင် ကြီးကျယ်သော တိုက်ပွဲ မဖြစ်ပွားခဲ့ပေ။

ရံဖန်ရံခါ ကင်းတပ်ချင်း ဆုံသောကြောင့် တိုက်ပွဲငယ်သာ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

သို့သော် ... ဆချွန်မင်တို့ ပြန်လာခါနီး သုံးရက်မှာပင် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးခဲ့ရသည်။

အာပုမင်၏ ပြောကြားချက်အရ ...

ထိုနေ့ည သန်းခေါင်းကျော် နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးနှင့် အီလီနားတို့က ကင်းတပ်တစ်ခုစီ ဦးစီးပြီး ကင်းစခန်းတို့ကို လိုက်လံ စစ်ဆေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးက တပ်သားလေးယောက်တို့ကို ဦးဆောင်ကာ အရှေ့ဘက်စခန်းတို့ကို လိုက်လံစစ်ဆေးပြီး၊ အီလီနှားမှာ စစ်သည်ခြောက်ယောက်တို့ကို ဦးဆောင်၍ အနောက်ဖက် စခန်းတို့ကို စစ်ဆေး၏။

ထို ကင်းစခန်းကို စစ်ဆေးလျှင် နာရီဝက်အချိန်နှင့် ပြီးမြောက်နိုင်သည်။

သို့သော် ... ထိုညတွင် အီလီနှားတို့ အုပ်စုက စစ်ဆေးပြီး ဌာနချုပ်သို့ ပြန်ရောက်လာသော်လည်း ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာ ပြန်ရောက်လာခြင်း မရှိပေ။

အတန်ကြာသည့်တိုင် ပြန်လာသည်ကို မတွေ့ရသောကြောင့် အီလီနှား ထိတ်လန့်စိုးရိမ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ... အစောင့်များကို ခေါ်ဆောင်ပြီး အရှေ့မြို့ရိုးဆီသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို လိုက်လံရှာဖွေကြသည်။

သို့သော် ... မြို့ရိုးတံခါးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး၏ နောက်လိုက်များဖြစ်ကြသော အစောင့်စစ်သည် လေးဦးတို့၏ မျက်နှာမှာ ညိုမည်းနေပြီး မာတောင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အခြေအနေကို ထောက်ရှုကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ၎င်းတို့ သေဆုံးခဲ့သည်မှာ ကြာနေလေပြီ၊ အလောင်းကို မြို့ရိုးတံတိုင်းနှင့် မှီထားခဲ့လေသည်။

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာကား ပျောက်ဆုံးနေချေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို သိရှိသောအခါ အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်သည် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို အပူအပြင်း လိုက်ရှာရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်တော့သည်။

သို့သော် ... အစအန လုံးဝမတွေ့ရချေ။

မိုးစင်စင်လင်းသည်အထိ တစ်မြို့လုံးနေရာအနှံ့ ရှာဖွေကြသောအခါ မြို့ရိုးတံခါးအနီးတွင် လက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

ထိုပဝါသည် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး၏ ပစ္စည်းဖြစ်၏။

ထိုသဲလွန်စအရ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးသည် ရန်သူတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရမှန်း သိသာ ပေါ်လွင်နေသည်။

ထိုသို့ အကြပ်ရိုက်နေသော အချိန်မှာပင် ဆရှုန်မင်တို့လူစု ပြန်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

အိမ်ရှေ့မင်းသား၏ ပြောကြားချက်ကို ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်နေသော ဆရှုန်မင်က မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

“အဆွေတော် ... အခင်းဖြစ်တဲ့ညက အစောင့်တွေ သေဆုံးခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါ သူတို့ဘယ်နယ်ကြောင့် သေဆုံးတယ်ဆိုတာ စုံစမ်းပြီးပြီလား၊ ပြီးတော့ မသင်္ကာစရာ လူတွေကော တွေ့ခဲ့ရဲ့လား”

“အင်း ... ဒါကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာပြီးပါပြီ၊ ဆရာကိုချုန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ ဝေဖန်ချက်အရဆိုလျှင် အစောင့်စစ်သည်တို့ဟာ အလွန်ပြင်းထန်တဲ့ အဆိပ်ခပ် ခံရတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် သေဆုံးသူရဲ့ကိုယ်မှာ ဒဏ်ရာလုံးဝ မမြင်ရဘူး၊ သံသယ ဖြစ်ဖို့ကတော့ အစောင့်စစ်သည်တစ်ဦးရဲ့ စီရင်ခံချက်အရ သူဟာ ကင်းစောင့်ရင်း မဲမဲသဏ္ဍာန်တစ်ခု ဖြတ်ခနဲ ခုန်ပျံကျော်လွှားသွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်"

ထိုသို့ ဆွေးနွေးနေစဉ်မှာပင် ဆရာကျိုချန်နှင့် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရောက်လာကြသည်။

ဆချွန်မင်က ဝေဖန်သုံးသပ်လေ၏။

"အင်း ... ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး ပျောက်ဆုံးတာကတော့ ပြန်ပေးဆွဲခံရတာ ဖြစ်မှာပဲ၊ သူ့ကို ဖမ်းဆီးသွားတဲ့ လူတွေဟာ အဖွဲ့သုံးဖွဲ့ထဲက ဖြစ်မှာပါ၊ တစ်အချက် မန်ချူးဘက်က ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့ ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိတယ်"

ဆချွန်မင်၏စကား ထိုနေရာသို့ ရောက်သည်နှင့် ဆရာကျိုချိန်က ကြားဖြတ်ဝင်ပြောလိုက်၏။

"တူမောင် ... မင်းက ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော် ဖမ်းသွားတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား၊ ငါ့ စိတ်ထင်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွယ်"

ထိုစဉ် နံဘေးမှ ငေါ်ကျင်ဖုန်းက ကြားဝင်မေးလိုက်၏။

"ဘကြီး ... ဘကြီး သူတို့မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် တပ်အပ် ပြောတာလဲ"

"အင်း ... ဒီလိုရှိတယ်ကွယ်၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော် ဖမ်းဆီးတာမှန်ရင် စစ်ဦးစီးဖြစ်သူ ခန်းအန်းဟာ အခွင့်ကောင်းယူပြီး တို့ကို တိုက်စစ်ဆင်နဲ့မှာပဲ၊ အဲဒီတော့ သူတို့ဖမ်းတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငါတပ်အပ် ပြောနိုင်တယ်"

ထိုအခါ ဆချွန်မင်သည် ပြောလက်စ စကားကို ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော့်စိတ်ထင် နောက်နှစ်ဖွဲ့ကတော့ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုနဲ့ ခုံတုံဂိုဏ်းက သံလက်ဝါး မယ်တော်ပဲဗျ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်တွေ ဖြစ်နေတယ်၊ အစောင့်အကြပ်တို့ကို ဂရုစိုက်စရာ မလိုဘဲ အလွယ်တကူ ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်တယ်"

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးသာ ရက်စက်သော ကောက်ကျစ်သော ရန်သူတို့၏ လက်ထဲသို့ ရောက်သွားပါက အသက်အန္တရာယ်ပါ စိုးရိမ်ရလေ၏။

ဆချွန်မင်၏ ဝေဖန်ချက်ကို ကြားရသောအခါ အားလုံး ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်မိကြတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် လိမ်စွမ်းမေနှင့် ရှောင်ရှီရှမ်းတို့ နှစ်ယောက်သာ ခေါင်းအေးအေးထားပြီး နှုတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေကြသည်။

အတန်ကြာသောအခါမှ လီစွမ်းမေက ကြားဝင်၍ အကြံပေး လိုက်၏။

"ကဲ ... အားလုံး နားထောင်၊ ကျွန်မ နည်းနည်း ပြောပါရစေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ ဆရာမကြီး"

"ကျင်းတောင်ညီနောင် နှစ်ဖော်တို့သာ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ဖမ်းသွားရင် အခုလောက်ဆို သူ့ကို သေဒဏ်ချမှတ်လိုက်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ... နီပေါ ဆရာမကြီးတို့သာ ဖမ်းသွားရင်တော့ အခု အချိန်မှာ အသက်ရှင်ဦးမှာပါ၊ ဒါကတော့ သေချာပါတယ်"

ဆလွှန်မင်က ပြန်မေးသည်။

"ဆရာမကြီးရဲ့ အတောက်အထားက ..."

"ဒီလိုရှိတယ်ကွယ့်၊ သံလက်ဝါး မယ်တော်သာ သူမကို ဖမ်းသွားရင် သိုင်းပညာစာအုပ်နဲ့ ဖလှယ်နိုင်ဖို့ မင်းကို အကြပ်ကိုင်မှာပဲ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ဖမ်းသွားရင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပါပဲ၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အကယ်၍ သူမကို သတ်ဖြတ်လိုစိတ် ရှိရင် ဟိုညကတည်းက အစောင့်တွေနဲ့ရောပြီး သတ်ခဲ့မှာပေါ့ကွယ်"

လီစွမ်းမေ၏ ရှင်းလင်းချက်မှာ သဘာဝကျလှသောကြောင့် အားလုံး လက်ခံနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ရအောင်ရှာဖို့ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်လာ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆရာကိုချန်က ကြားဝင်ဆိုလိုက်၏။

"အင်း ... လီစွမ်းမေပြောတာ မှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သုံးရက်အတွင်းမှာ ကျုပ်တို့ နေရာအနှံ့ ရှာပေမယ့် သူမရဲ့ အစအနကိုတောင် မတွေ့ရဘူးဗျ၊ အဲဒါ ..."

"ဩော် ... ရှင်တို့ လာမား ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေကို လိုက်ရှာပြီးပြီလား"

လီစွမ်းမေ၏ ထူးခြားသော မေးခွန်းကို ကြားရသောအခါ အားလုံး ငေးကြောင်မိတော့၏။ အတန်ကြာမှ ...

"ဟုတ်ကဲ့ ... လာမားကျောင်းတွေတော့ ဝင်မရှာမိဘူးဗျ"

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်က ဝင်ပြောလိုက်၏။

"အင်း ... ဝင်ရှာလို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ဗျ၊ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံဆိုတော့ အဲဒီသတင်းဟာ ပေါက်ကြားသွားရင် ခမည်းတော် ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

တစ်ဆက်တည်းမှာ ဆလွှန်မင်က သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

"အို ... မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အဆွေတော်၊ ကျုပ်တို့ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို တိတ်တဆိတ် စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်"

"အင်း ... မင်းအကြံ မဆိုးဘူးကွ"

အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်သည် ဆလွှန်မင်၏ အကြံကို လက်ခံလိုက်သောအခါ ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေက ဆက်လက် အကြံပေးလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ... အဆွေတော်၊ ဟောဒီ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လာမားဘုန်းကြီးကျောင်းဆောင် မှန်သမျှကို မြေပုံဆွဲပေးပါ၊ အဲဒါမှ ကျွန်မတို့ မြေပုံအတိုင်း ရှာဖွေနိုင်မှာ"

ထိုအကြံပေးချက်ကို အိမ်ရှေ့မင်းသားက လက်ခံပြီး ညွှန်ကြားရေး အရာရှိတစ်ယောက်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော င်းဆောင် မြေပုံတစ်ချပ်ကို နေ့ဝက်နှင့် အပြီးဆွဲရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ညွှန်ကြားရေး အရာရှိသည် အမိန့်ကိုနာခံပြီး မြေပုံကို အပူတပြင်း ရေးဆွဲလေတော့သည်။

မကြာမီမှာပင် မြေပုံဆွဲပြီးသဖြင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးက ယူဆောင်၍ လာပို့သည်။

ထိုအခါ ဆရာကျိုချိန်နှင့် လီစွမ်းမေတို့က ကျောင်းဆောင်တွေ ပြည့်နှက်နေသော မြေပုံကိုကြည့်ရင်း ဝေဖန်သုံးသပ်လေသည်။

မြေပုံဆွဲ၍ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်လေးမျက်နှာတွင် စုစုပေါင်း ကျောင်းပေါင်း ရှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

အနောက်ဖက်တွင် ကျောင်းဆောင်အများဆုံး ရှိသည်။

လီစွမ်းမေသည် သူမ၏ ညီမနားသို့ကပ်၍ တီးတိုး တိုင်ပင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဆရာကျိုချန်ဘက်သို့လှည့်၍ စကားဆိုသည်။

"အနောက်ဘက် ကျောင်းဆောင်စုံစမ်းဖို့ ကျွန်မတာဝန်ထားပါ၊ ကျန်သုံးမျက်နှာကိုတော့ ဆရာကျိုချန် ကြိုက်သလို စီစဉ်ပါ"

သို့ဖြစ်၍ သိုင်းလောကတွင် ဆရာတစ်ဆူဖြစ်သော ဆရာကျိုချန်က လူစုခွဲရာရန် ခန့်ခွဲလိုက်သည်။

ဆစွန်မင်နှင့် ဝှမ်ကျင့်ကြီးတို့က အရှေ့မျက်နှာကို တာဝန်ယူစုံစမ်းရမည်။

ဆရာကျိုချိန်နှင့် အီလီနားတို့က တောင်ဘက်ကို တာဝန်ယူသည်။

ငေါ်ကျင်းဖုန်းနှင့် ဝှမ်ကျင်းရီတို့ကတော့ မြောက်ဖက်ကို တာဝန်ယူရမည်။

ထိုသို့ စီစဉ်ပြီးသောအခါ ဒုတိယနေ့ အာရုဏ်ဦးအချိန်မှာပင် မျိုးချစ်သူရဲကောင်းတို့က ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ရှာပုံတော် ဖွင့်ကြလေတော့၏။

ဆစွန်မင်နှင့် ဝှမ်ကျင်းကြီးတို့က တာဝန်အရ အရှေ့ဘက်သို့ စုံစမ်းခရီး ထွက်သွားကြသည်။

ထိုခရီးစဉ်သည် ထုံကျူဂိတ်နှင့် အတော် အလှမ်းဝေး၏။

ယခင် မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ စခန်းနေရာ ဖြစ်သောကြောင့် စစ်ဘေားစစ်ဒဏ်ကို စိုးရွံ့၍ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ... ထိုဒေသတွင် လူသူ ကင်းမဲ့သည့်ပြင် ကျောင်းဆောင်မှ ဆရာတော်တို့မှာလည်း အခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။

ဆစွန်မင်တို့နှစ်ယောက် မိုးလင်းမှ နေဝင်သည်အထိ ရှာဖွေသော်လည်း ဆရာတော်တစ်ပါးမှ မတွေ့ရချေ။

စုံစမ်းဖို့နေရာပင် ရှာမတွေ့သောကြောင့် ဆစွန်မင်တို့ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်မိလေတော့သည်။

သို့သော် ... ထိုစဉ်မှာပင် သူ၏အဖော် ဝှမ်ကျင်းကြီးက ကျောင်းဆောင်၏ ဝဲဘက်ကွက်လပ်သို့ လက်ညှိုးထိုး၍ ခေါ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အ ကို ဒီမှာလာကြည့်ပါဦး၊ ဟောဒါတွေ ဘာတွေလဲဗျ"

အနားသို့ ကပ်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ အုတ်နံရံခုံဘေးတွင် ဖယောင်းစက်အချို့ကို တွေ့ရ၏။

ဖယောင်းစက်များကို မြင်သည်နှင့် ဆရျှန်မင်သည် ဉာဏ်ကောင်းသူပီပီ ချက်ချင်း ရိပ်စားမိတော့သည်။

"အင်း ... အခုပုံစံအတိုင်း ဆိုရင် ကျော :ဆောင်မှာ လူနေမယ်ဗျ၊ လုံးဝ လူလွတ်နေတာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ... ခုနက ကျွန်တော် မီးဖိုချောင် သွားတော့ မီးနိုးပြာတွေ အသစ်ကြီးရှိသေးတယ်ဗျ၊ အခုလို စစ်ဖြစ်တဲ့ဒေသမှာ ကျောင်းဆောင်မှာ ပုန်းအောင်းတဲ့လူ ရှိပုံရတယ်၊ ဒီတော့ ပုန်းအောင်းနေတဲ့လူဟာ မရှိးသားဘူး"

"အင်း ... ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ၊ ဒီတော့ တို့ ဒီည ဒီမှာအိပ်စောင့်မယ်ကွာ"

ဆရျှန်မင်က ထိုသို့ ပြောကြားလိုက်ပြီး နှစ်ယောက်သား ကျောင်းဆောင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားကြသည်။

"အစ်ကို ... ကျွန်တော်တို့ ဘယ်မှာပုန်းကြမလဲ"

ဆရျှန်မင့်သည် ခေါင်းမော့၍ ကျောင်းဆောင်ခေါင်မိုးဘက် ဝင်ရိုးတိုင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ...

"အင်း ... တခြားနေရာလည်း မရှိဘူးကွာ၊ အဲဒီတော့ ဒီအပေါ်မှာပဲ နားကြရို့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကို့အကြံ မဆိုးပါဘူး"

"သူကို့နှစ်ယောက်သည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ အပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ခုန်တတ်လိုက်ကြသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပြီး သူတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် စောင့်မျှော်ရင်း အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သည်။

မကြာမီမှာ သန်းခေါင်ယံ အချိန်သို့ ရောက်လာသည်။

ထိုစဉ်တွင် ဝှမ့်ကျင်းကြီးက စိတ်မရှည်တော့ဘဲ စကားပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် ... ဆရျှန်မင်က လက်ဟန်ဖြင့် ဟန့်တားလိုက်ရသည်။

"သတိ ညီလေး ... ဟိုမှာ လူလာနေပြီ"

ကွမ်းတစ်ရာညက်စနေ့ ကြာသောအခါ ကျောင်းဆောင်၏ အပြင်ဘက်မှ တရှပ်ရှပ် မြည်သောအသံ ရုတ်ခြည်း ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် တံခါးဝမှ ပြာလဲ့လဲ့မီးတောင်နှင့်အတူ မဲမဲသဏ္ဌာန်တစ်ခု ကျောင်းဆောင်တွင်းသို့ ခြေဖော့ပြီး ဝင်လာသည်။

ပေါ်ပေါက်လာသော အရိပ်သဏ္ဌာန်သည် ဝိုးတဝါးသာ မြင်ရ၍ ဝှမ့်ကျင်းကြီးက အလိုလိုနေရင်း ကျောချမ်းမိသည်။

ပြာလဲ့လဲ့ မီးရောင်အောက်တွင် ပိန်လှီစုတ်ချွန်း၍ ဖြူလျော်နေသည့် မျက်နှာကိုသာ မြင်ရသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဆံပင်များကို ဖားလျားချလျက် ဆရာကြီး ဒေါ်ယုဆိုသော အဘွားအိုတစ်ယောက် ဝင်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုအချိန်တွင် ဆရှုန်မင်က ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှန်း အသေအချာ အကဲခတ်မိသည်။ သူနှင့် ဒေါ်ယုတို့ ဆုံခဲ့ဖူးသည်။

သူမသည် လက်ထဲတွင် မီးအိမ်တစ်လုံးကို ကိုင်ထားပြီး အသံတိတ်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာသည်။

သို့သော် ... ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုနောက်မှ တစ်စုံတစ်ဦးကို မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်လာခြင်းကို သူမက သတိမပြုမိချေ။

နောက်မှ လိုက်လာသူမှာ မှောင်ရိပ်ခိုရင်း သူမ မသိအောင် ခြေကိုဖော့နင်း၍ တိတ်ဆိတ်သော ခြေလှမ်းဖြင့် လိုက်ပါလာသည်။

ဆရှုန်မင်က ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ရသောအခါ အံ့သြ တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်မိ၏။

ဒေါ်ယုနောက်မှ ကပ်၍ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါလာသူမှာ သံလက်ဝါး မယ်တော်ပင် ...

ထိုအခါ ဆရှုန်မင်၏ စိတ်ဝယ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်မိ၏။

လာမည့်ဘေးကို ပြေးတွေ့မည်။

အမိကမှာ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး၏ သတင်းကို ရရှိရန်ပင် မဟုတ်ပါလား ...

ထိုအချိန်တွင် ခေါင်မိုးတန်းပေါ်မှ အကဲခတ်နေသော ဆရှုန်မင်သည် တင်းမာသော လေသံဖြင့် ချက်ချင်း အော်ပြောလိုက်သည်။

"ဟိတ် ... မိန်းမယုတ်ကြီး ဒီမှာလာပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး၊ မြန်မြန်ပြောစမ်း"

သူသည် ပြောဆိုရင်း ဆောင်ဓားကို ထုတ်လိုက်ပြီး မိုးကြိုးသိုင်းကွက်ဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ ကျောဘက်ချက်ကောင်းကို ထိုးချလိုက်တော့သည်။

၎င်း၏ ရှောင်တခင် တိုက်ကွက်သည် အလွန်အမင်း မြန်ဆန်လှသည်။ ဒေါ်ယုကလည်း မြန်သည်။

ဝင်ရိုးတိုင်မှ အောက်သို့ ဆယ်ပေခန့်သာ ကွာဝေးသောကြောင့် မျက်စိတမှိတ် အတွင်းမှာပင် ရောက်သွားသည်။

တကယ်တမ်းဆိုလျှင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ တိုက်ကွက်ကို ရှောင်ရှားရန် မလွယ်ပေ။

သို့သော် ... ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် ဆရှုန်မင်ကို ပြင်းထန်သော လက်ဝါးဖြင့် လက်ပြန်တစ်ချက် ရိုက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဆရှုန်မင်၏ တိုက်စစ်နှင့် ဒေါ်ယု၏ ခံစစ်တွေ့သွားသည်။

ဆရှုန်မင်၏ ပြင်းထန်သော လက်ဝါးဒဏ်သည် ဆရာမကြီး၏ ပိန်လှီသောကိုယ်လုံးကို ဆယ်ပေအကွာသို့ တွန်းပို့လိုက်တော့၏။

၎င်းအချိန်တွင် ဝှမ်ကျင်းကြီးလည်း ဝန်ရိုးတိုင်ပေါ်မှ လျှောဆင်းခဲ့သည်။

သူသည် ဆောင်ဓားကို ဆွဲထုတ်၍ ကူညီတိုက်ခိုက်မည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်သော အခါတွင် ဆရှုန်မင်က လက်ခါ၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေပါစေ ညီလေး ... ဟောဒီ မိန်းမယုတ်ကြီးကို ငါပဲ ကြည့်ရှင်းလိုက်မယ်"

တစ်ဖန် တစ်ဖက်သို့လှည့်၍ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို ဆက်လက် အော်ငေါက်လိုက်သည်။

"ဒီမှာ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ဘယ်မှာ သွားဝှက်ထားသလဲ၊ မြန်မြန် ပြန်လွှတ်ပါ၊ နို့မဟုတ်ရင် ခင်ဗျား လောကကြီးကို ကျောခိုင်း သွားရလိမ့်မယ်"

ထိုအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်ရင်း ...

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... မင်း ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ရှာမလို့လား၊ မင်းရဲ့ ချစ်သဲလေးကို ငါ အပိုင်းပိုင်း ခုတ်ထစ်ပြီး ဝန်ရိုးတိုင်မှာ ချိတ်ထားလိုက်ပြီလေ"

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ဆချွန်မင် တကယ်ထင်မှတ်ပြီး ကျောင်းဆောင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ငင်းအချိန်မှာပင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက အခွင့်ကောင်းယူ၍ တရှိန်ထိုး ခုန်အုပ်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သန်မာသော လက်ချောင်းများဖြင့် ဆချွန်မင်၏ နားထင်ဆီသို့ ဆွဲကုတ်လိုက်တော့သည်။

"အစ်ကို ... သတိ"

ဝှမ်ကျင်းကြီး ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် သတိပေးလိုက်သော

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆချွန်မင်လည်း ဒေါ်ယုကို ပြန်အော်ဟစ်လိုက်သည်။

"တောက် ... မိန်းမယုတ် ... "

သူသည် ပြောပြောဆိုဆို ခုန်၍ တိမ်းရှောင်လိုက်ရာ၏။ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ခုန်လိုက်ရာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ကျောဘက်သို့ ရောက်သွားသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် သူမ၏ တိုက်ကွက်လွတ်သွားသည်နှင့် အခြေအနေ မဟန်မှန်း ချက်ချင်း ရိပ်စားမိသည်။

သူမသည် ချက်ချင်း ခုန်ရှောင်မည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် ... ဆချွန်မင်သည် ဝဲဘက်လက်ဝါးဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး ဆရာမကြီး၏ ပါးတစ်ဖက်ကို ဖျန်းခနဲ ရိုက်မိလေ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ယာဘက်လက်တွင် ကိုင်ထားသော ဆောင်ဓားဖြင့် ခုတ်ချသည်။

ထို သိုင်းကွက်တို့သည် ဆချွန်မင် မကြာမီက သိုင်းပညာစာအုပ်ထဲမှ လေ့လာခဲ့သော သိုင်းကွက်ဖြစ်သောကြောင့် ထူးထွေဆန်းပြားပြီး ပြင်းထန်လှသည်။

သူမသည် တပစ်ကျွမ်းထိုး၍ ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။

တပြိုင်တည်းဆိုသလို ဆချွန်မင်၏ လက်ဝါးဒဏ်က ဆင့်ကာဆင့်ကာ ရိုက်လိုက်သည့်အတွက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို မ[illegible] ကြမ်းခင်းသော အုတ်ချပ်ကို ရိုက်မိပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ ပြင်းထန်လှသည့် အရှိန်အဟုန်ကြောင့် အုပ်ချပ်များ ချက်ချင်း ကွဲအက်သွားတော့သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ခေါင်းရှုပ်ပြန်ရင်း ကြိတ်၍ စဉ်းစားမိတော့သည်။

ဆချွန်မင် လက်ဝါးသိုင်းရော ဆောင်ဓားပါ တစ်ချိန်တည်း သုံး၍ တိုက်စစ်ဆင်သောကြောင့် အရှိန်အဟုန်က အံ့မခန်းလောက်အောင် ပြင်းထန်လှသည်။

ထိုအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် တောင်ဝှေးကို ဆွဲထုတ်၍ အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

မီးရောင် ဝိုးတဝါးအောက်တွင် ပိန်ရှုံးနေသော အဘွားအိုနှင့် ဆချွန်မင်တို့ သဲသဲမဲမဲ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ခဏအတွင်းမှာ သိုင်းကွက် ငါးဆယ်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်၍ အရှုံးအနိုင် မပေါ်သေးပေ။

ဆချွန်မင်သည် ဆောင်ဓားကို ဒလကြမ်း ဝှေ့ရမ်းရင်း ဆရာမကြီး၏ တောင်ဝှေးကြားမှ ချက်ချင်း ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

"ဟိတ်ကောင် ... မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ"

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် တောင်ဝှေးကို မိမိရရကိုင်၍ ကန့်လန့်ဖြတ် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ထိုသို့ ရိုက်ချက်ကြောင့် ဆချွန်မင်က အပေါ်သို့ ခုန်ပျံ၍ တိမ်းရှောင်လိုက်ရ၏။

အလစ်တွင် ထွန်းညှိထားသော ဖယောင်းတိုင်ကို ဓားဖြင့် တစ်ချက် လှမ်းထိုးလိုက်၏။

ဖယောင်းတိုင်မီး ငြိမ်းသွားသောအခါ ကျောင်းဆောင်တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ ကျသွားတော့သည်။

ထိုအခိုက် ဆချွန်မင်က တုန့်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ချောင်ကျသော တောင့်တစ်နေရာသို့ တရှိန်ထိုး ပြေးသွားတော့သည်။

မျက်စိတမှိတ် အတွင်းမှာ အလင်းရောင်မဲ့တိုက်ပွဲ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဆချွန်မင်သည် ဉာဏ်ကောင်းသူဖြစ်၍ အုတ်နံရံကိုမှီလိုက်တော့သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် သူ၏အတွင်းအားကို စိုးရွံ့သောကြောင့် ဆချွန်မင်ထံသို့ ရုတ်တရက် မချဉ်းကပ်ဝံ့ပေ။

အတန်ကြာမှ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် ဆချွန်မင်ထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုရောက်လာသည်နှင့် ဆချွန်မင် ကြမ်းပြင်သို့ ရုတ်တရက် ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ... လက်ဝါးကို လက်ပြန်တစ်ချက် ဝှေ့၍ သူမ၏ ခြေသလုံးကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်ပြီး ကိုင်ရိုက်လိုက်လေ၏။

"ကိုင်း ... ကြွပေတော့ ..."

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ ကိုယ်လုံးကို အဝေးယံ ပေကျော်အကွာသို့ အားကုန်တွန်းပို့လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသိုင်းကွက်သည် ဆချွန်မင် အစုတလောမှ သိုင်းပညာ စာအုပ်ကို လေ့လာရင်း သဘောပေါက်လာသော သိုင်းကွက်ဆန်းပင် ဖြစ်သည်။

သူ ခံစားလိုက်ရသောအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ တုန်လှုပ် ချောက်ချားမိသည်။

ထို့နောက် ... ဆချွန်မင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်၍ အားမွေးပြီး ရန်သူ၏ ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခုခံကာကွယ်ရန် အသင့် ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

သို့သော် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ညည်းညူနေစဉ် တချွင်ချွင် မြည်ဟည်းရင်း ကြွေထည်ပစ္စည်းအချို့၏ ပေါက်ကွဲသံတို့ကို တစ်ပြိုင် တည်း ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုအပြုအမူသည် ဆချွန်မင်၏ အဖော်ဖြစ်သူ ဝှမ့်ကျင်းကြီး၏ လက်ရာပင်တည်း။

ထို ညည်းညူသံကြောင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို မိမိရရ ထိ မှန်သွားကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

နာကျင်လွန်းသောကြောင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ မျက်လုံး အစုံသည် မီးလျှံထွက်လုမတတ် ဖြစ်သွားလေ၏။

"ခွေးကောင် ... ငါ့ကို အလစ်တိုက်ဝံ့တယ်"

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် အော်ဟစ်ရင်းက ဝှမ့်ကျင်းကြီး ပုန်းအောင်းနေရာသို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

သို့သော် ... ဝှမ့်ကျင်းကြီးက အကင်းပါးသူပီပီ ပစ်ပြီးသည် နှင့် နေရာချက်ချင်း ရွှေ့ပြောင်းလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက သူ့ကိုမမိဘဲ လွတ်သွား သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ လက်စုံသည် ဝန်းရိုးတိုင်ကို ဖမ်းမိ သောအခါတွင် မီးခွက်နှစ်ခုက တရှိန်ထိုးအဟုန်ဖြင့် ထပ်မံပြေး လာပြန်သည်။

သို့သော် ... လေတိုးသံကို ကြားသည်နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု က ကိုယ်ကိုလွှဲပြီး မီးခွက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်လိုက်သည်။

သူမ ဝှမ့်ကျင်းကြီးကို ထပ်မံတိုက်ခိုက်မည်ဟု ဟန်ပြင်စဉ် သူ၏နောက်မှ လေတိုးသံနှင့်အတူ ပြင်းထန်သော အရှိန်တစ်ခုက ရိုက်ခတ်လာတော့သည်။

ဆချွန်မင်သည် သူမ၏အကြံကို ကြိုတင် တွက်ဆမိသော ကြောင့် ဝှမ့်ကျင်းကြီးကို အချိန်မီ ကယ်တင်လိုက်၏။

လေတိုးသံ ကြားသောအခါ ဆရာမကြီးက အကင်းပါးသူပီပီ ခြေထောက်ဖြင့် ဝန်ရိုးတိုင်ကို တစ်ချက်ကန်ရင်း ကိုယ်လုံးကို ကျောင်း ဆောင်၏ ထောင့်တစ်နေရာသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားသည်။

ဆချွန်မင်၏ ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက်သည် ဆရာမကြီးကို မထိဘဲ အိမ်ခေါင်မိုးထားသော အုတ်ကျွတ်ကို ထိသွားလေ၏။

ထိုရိုက်ချက်ကြောင့် အုတ်ကျွတ် သုံးလေးချပ် ကျသွားပြီး အိမ်ခေါင်မိုးတွင် အပေါက်တစ်ခု ပေါက်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ အပေါက်ဖြစ်သွားသောအခါ ထိန်ထိန်လင်းနေသော လမင်း၏ အလင်းရောင်သည် ကျောင်းဆောင်တွင်းသို့ ထိုးဆင်းလာတော့၏။

အလင်းရောင်ကြောင့် အရာဝတ္ထုတိုင်းကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုအခါ ဝှမ်ကျင်းကြီးက အခွင့်ကောင်းယူ၍ လက်ထဲတွင် ဖမ်းဆုပ်ထားသော ဓားပျံနှစ်လက်ဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုဆီသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်၍ ဓားပျံကို လုံးဝမမှုပေ။

လေတိုးသံကြားသည်နှင့် ဓားပျံကို မိမိရရ ဖမ်းမိတော့သည်။

သူမသည် လက်နက်ပုန်းဖြစ်သော ဓားပျံကို ဆချွန်မင်ဆီသို့ ပြန်ပစ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ပြောဆိုနေသံကို အတွင်းမှ ကြားလိုက်ရတော့သည်။

"ညီမလေး ... ဆချွန်မင်တို့ ဘယ်ရောက်နေသလဲ၊ သူတို့ တစ်တွေ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ရှာရင်း မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ဆီများ ရောက်နေမလား။

"အို ... ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်မတို့ ခွဲရှာကြတာပဲ၊ သူလည်း သတ်မှတ်တဲ့နေရာကို ရောက်နေမှာပေါ့"

သူတို့၏ စကားသံကို ကြားရသောအခါ ဆချွန်မင်သည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ချက်ချင်း အော်ခေါ်လိုက်၏။

"ဆရာမ ... ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးရဲ့ အစအနကို ရှာတွေ့ပြီဗျ၊ ဒီကိုလာပြီး ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို ဝိုင်းဖမ်းကြပါ"

ဆချွန်မင်၏ အော်သံကို ကြားသည်နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု အလန့်တကြား ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဝန်ရိုးတိုင်ပေါ် တက်လိုက်၏။

ထို့နောက် အိမ်ခေါင်မိုး အပေါက်မှတစ်ဆင့် တစ်ဟုန်ထိုးလွှိုး၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် ယတိ ရ၍ လိုက်သွားချိန်တွင် အချိန်နှောင်းသွားလေပြီ။

ထိုအခါမှ မှောင်ရိပ်ထဲမှ လူနှစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ပါးစပ်မှလည်း ...

"ဆချွန်မင် ... လက်စသတ်တော့ မင်းက ဒီမှာကိုး၊ မိန်းမယုတ် ထွက်ပြေးသွားပြီလား၊ မင်း ဘယ်တစ်ယောက်ကို ပြောတာလဲ"

ထိုမေးသံကို ကြားသည်နှင့် နံဘေးမှ ဝှမ်ကျင်းကြီး ရှေ့သို့တိုး၍ ချက်ချင်းဖြေလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာမကြီး၊ နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ်၊ အခုတော့ ဒေါ်ယု ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပြီဗျ"

အားလုံး စိတ်ပျက်သွားကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅၀)

ဓားစားခံ

လီစွမ်းမေနှင့် ရှောင်ဂျိရှမ်းတို့သည် အနောက်ဘက်သို့ ထွက်ခွာ၍ ရှာဖွေသောအခါ နောက်ဆုံး အချိန်ကုန်သည်အထိ ကျောင်းဆောင်မှန်သမျှကို နံ့အောင် ရှာဖွေခဲ့သည်။

သို့သော် ... ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးနှင့် ပတ်သက်သော သဲလွန်စကို လုံး၀ မတွေ့သောကြောင့် စခန်းသို့ ချက်ချင်း ပြန်သွားကြ၏။

အားလုံးအဖွဲ့များ ပြန်ရောက်လာကြသော်လည်း ဆချွန်မင်တို့ ပြန်မလာကြသေးပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေက စိတ်ပူပင်နေသော ဆရာကျိချန်အား ပြောလိုက်၏။

"ကဲ ... ဆရာကျိချန်၊ သိပ်လည်း စိုးရိမ်မနေပါနဲ့၊ အခုချိန်မှာ စောသေးတော့ ကျွန်မညီမနဲ့ ဆချွန်မင်တို့ကို အခုချက်ချင်း လိုက်ရှာမယ်၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို တစ်ပါတည်း စုံစမ်းတာပေါ့"

"ကောင်းပြီ ... မင်းတို့နှစ်ယောက် ရှာရင်တော့ ကျုပ် စိတ်ချပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာဟာ မန်ချူးစစ်တပ်တို့ရဲ့ ကြားဒေသဆိုတော့ သတိထားဦးကွယ်"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တာဝန်ကို လက်ခံပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း အပူတပြင်း လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ... အလာကောင်းပေမယ့် အချိန်နှောင်းသွားလေပြီ၊ ဆချွန်မင်တို့နှင့် ပြန်လည် တွေ့ဆုံသောအခါ ရန်သူဖြစ်သူ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတော့၏။

❑ ❑ ❑

ဆချွန်မင်က ကျောင်းဆောင်၌ တွေ့ကြုံသမျှကို အားလုံး ပြန်လည်၍ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

"အင်း ... တို့နဲ့မတွေ့လို့ သူ သက်သာသွားတာပေါ့ကွာ၊ နမျောစရာကောင်းလိုက်တာ၊ နို့မို့ဆို သူ မလွယ်ဘူး"

ဤစကားကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူမသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် အစ်မဖြစ်သူ လီစွမ်းမေဘက်သို့လှည့်၍ ဆိုပြန်သည်။

"မမ ... ယခင်က သံလက်ဝါးမယ်တော် ကန်းချွေ့လျှံကို တွေ့ဘူးသလား၊ သူအခု ဒီမှာရှိတယ်"

"အင်း ... နေပါစေတော့ ညီမရယ်၊ ငါဟာ နှင်းတောင်ပေါ်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားထိုင်ပြီးကတည်းက ရန်ကို တုန့်ပြန်ဖို့ စိတ်မကူးတော့ပါဘူး၊ အဲဒီတော့ တို့ သူ့ကို သဘောပေါက်အောင် ဖျောင်းဖျပြောဆိုကြစို့"

ဆရျှန်မင်သည် ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိလိုက်သည်။

ဖယောင်းတိုင်မီး လင်းလာသည်နှင့် သံလက်ဝါးမယ်တော်အား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ လီစွမ်းမေက ရယ်မော၍ ဆိုလိုက်၏။

"ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ ... ခုံတုံကိုဏ်းချုပ်ကြီး လုပ်နေပြီး ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုရဲ့ လက်နက်ပုန်းကို မိသွားပြီး သတိမေ့နေတာကိုး"

"ကြည့်ပါဦး မမရယ် ... သေလောက်တဲ့ ဒဏ်ရာလားလို့"

ရှောင်ရီရှမ်းက သံလက်ဝါး မယ်တော်အား အကဲခတ်ကြည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက သံလက်ဝါး မယ်တော်အား အသေအချာ လေ့လာကြည့်လိုက်ပြီး ...

"စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး ညီမရယ်၊ မာကျောတဲ့ အရာဝတ္ထုနဲ့ ခေါင်းကိုထိမိပြီး မေ့သွားရုံပါ၊ မကြာခင် သတိရလာပါလိမ့်မယ်"

မှန်သည်။ သူမ ကျောင်းဆောင်တွင်းသို့ ဝင်မိသည်နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် လှျပ်တစ်ပြက် အင်္ကျီအတွင်းမှ သံလုံးကဲ့သို့ အရာဝတ္ထုနှင့် ပစ်ခတ်လိုက်သည့်အတွက် သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ရုတ်တရက် မရှောင်လွှဲဘဲ တိုက်ရိုက်ခြင်းခံလိုက်ရပြီး သတိမေ့သွားခြင်းပင်တည်း။

ထို့နောက် လီစွမ်းမေက သူမ သတိရစေရန် ပြုစုလိုက်သည်။

အတန်ကြာ သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ...

"အင့် ..."

အသံတစ်ချက် ညည်းကာ လူးလွန့် သတိရလာလေသည်။

"ဆရာမ ကန်းချေလွှဲ ... ဆရာမ ကန်းချေလွှဲ ..."

ရှောင်ရီရှမ်းက ခေါ်လိုက်၏။

သူမသည် မျက်လုံးအစုံကို ဖြေးညှင်းစွာ ဖွင့်လိုက်သည်။

ရှောင်ရီရှမ်းကို ပထမ မြင်သောအခါ သူမ ရှက်ရှက်နှင့် မျက်နှာနီသွားတော့သည်။

ဆရျှန်မင်ကို မြင်ရပြန်သည့်အတွက် ပို၍ အံ့သြမိပြန်သည်။

သို့သော် လီစွမ်းမေကို မြင်သည်နှင့် ယခင်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရန်ညှိုးကြောင့် သူမ၏မျက်နှာထား ရုတ်ချင်း တင်းမာသွားလေသည်။

သို့သော် လီစွမ်းမေက ဖသိဖသာဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်၏။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ငါ့ကိုမြင်လို့ နင် အံ့သြနေသလား၊ အင်း ... ရေစက်ဆုံတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ကွယ်၊ တို့ ဒီအရွယ်တောင် ပြန်ဆုံကြသေးတယ်နော်"

သို့သော် ... လီစွမ်းမေက စကားကိုဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပေ။

သူမအပေါ် အခဲမကျေသေးသော သံလက်ဝါး မယ်တော်က ရုတ်တရက် ခုန်ထ၍ လီစွမ်းမေကို ခုန်အုပ်လိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုသည် မြန်ဆန် သွက်လက်လွန်းသောကြောင့် နံဘေးတွင်ရှိသော ဆချွန်မင်တို့ အလန့်တကြား ဖြစ်သွားတော့၏။

ကယ်တင်ရန် အချိန်မရလိုက်သောကြောင့် အားလုံး စိုးရိမ်သွားကြသည်။

သို့သော် … လီစွမ်းမေမှာ လျှပ်တစ်ပြက် သူမ၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။ သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ပြန်လည်မလှုပ်နိုင်တော့ဘဲ တဖြည်းဖြည်းကိုယ်မှာ ပျော့ခွေ၍ သွားပေသည်။

ထို့နောက် လီစွမ်းမေက သူမ၏လက်ကို ရုပ်လိုက်သည်။

လီစွမ်းမေ၏ အံ့မခန်းလောလက်အောင် ထက်မြက်သော သိုင်း ပညာကို ကြိတ်၍ ချီးကျူးမိကြ၏။

ထိုအခါ ကန်းချွေလျှံ၏ အဖြစ်ကို မမြင်ရက်သောကြောင့် ရှောင်ရိရှမ်းက ရယ်မောရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာမ ကန်းချွေလျှံ … ကျုပ်တို့တတွေဟာ အရွယ်ထောက်လာကြပြီပဲ၊ အဲဒီတော့ … ငယ်ရွယ်စဉ်တုန်းကလို ရန်ညှိုးမထားကြပါနဲ့၊ အသက်ကြီးရင့်ချိန် ရောက်ပါပြီ"

သူမသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သံလက်ဝါး မယ်တော်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်၍ တစ်ချက်တွန်းလိုက်၏။

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ နာကျင်ခြင်းကို ခံစားလိုက်ရ၏။

သို့သော် … အဆစ်ပြုတ်ထားသော လက်မောင်းအစုံက ပကတိ အကောင်းအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားလေပြီ။

လီစွမ်းမေတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် ထူးချွန်သော သိုင်းပညာကို မြင်သောအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်အား မာန်လျှော့၍ ဖြေးညင်းစွာ ပြောလိုက်၏။

"အင်း … ရှိပါစေတော့ရှင်၊ တကယ်ဆိုတော့ မခံချင်စိတ်နဲ့ မာနထောင်လွှားတာဟာ အဓိပ္ပာယ် ကင်းမဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ချင်းရဲ့ ရန်ညှိုးကို ဒီမှာတင် အဆုံးသတ်ပါတော့"

သူမသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော် … လီစွမ်းက ပြောသည်။

"ရှင် … မသွားပါနဲ့ဦး"

သံလက်ဝါး မယ်တော်က …

"အို … ဘယ်လိုလဲရှင်၊ ကျွန်မ အညံ့ခံပြီးပြီပဲ၊ ဒါတောင်ရှင် မကျေနပ်သေးဘူးလား"

"တလွဲ မထင်ပါနဲ့ ညီမရယ်၊ မမ သိချင်တာ မေးမလို့ပါ၊ ညီမဟာ ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်ရက်သားနဲ့ ဘယ်နှယ့်ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း တောင်အောက်ကို ဆင်းလာတာလဲ"

ထိုစဉ် … တစ်ခုခုကို သတိရ၍ လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိသည်။

"အလို … ကိုယ်ကျိုးနည်းကုန်ပါပြီရှင်၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးတော့ ဒုက္ခရောက်ကုန်တော့မှာပဲ"

ထိုအော်သံကို ကြားသည်နှင့် ဆချွန်မင်တို့လူသိုက် လန့်သွားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အလောတကြီးဖြင့် မေးမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်နယ့်လဲဗျ ... ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက ဖမ်းဆီးပြီး ဘယ်မှာ ဝှက်ထားတာလဲ၊ အခု အသက်ကော ရှင်သေးရဲ့လား"

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်ချရင်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြန်လည်ပြောပြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် ဆချွန်မင်တို့၏ စခန်း၌ အရေး နိမ့်ခဲ့ပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခုံတုံတောင်ပေါ်သို့ပြန်ရန် စိတ်ကူး မိသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် ချီတုံချတုံဖြစ်ရင်း ခုံတုံတောင်သို့ မပြန်ဘဲ ဆချွန်မင်နောက်သို့ လိုက်၍ နောက်ယောင်ခံလေ၏။

သို့သော် ... ညတစ်ညတွင် နှင်းတောင်ကို ကျော်ဖြတ်၍ နီပေါ နိုင်ငံ နယ်ခြားဒေသသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုအခါ သူမသည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာရန် ထွက်ခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ထူးခြားသော မြည်သံများ ပျံ့လွင့် လာလေသည်။

သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် ထူးဆန်းအံ့ဩရင်း အသံလာ ရာဆီသို့ စူးစမ်းလိုစိတ်ဖြင့် တဟုန်ထိုး ပြေးသွားသည်။

အတန်ငယ် သွားမိသောအခါ ရှေ့ရှူးရှူးမှ အမဲစက်နှစ်စက် ပြေးလွှားနေသည်ကို ဝိုးတဝါး တွေ့ရသည်။

သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို အကာအကွယ်ယူပြီး လေ့လာသုံးသပ်လိုက်၏။

ထိုအခါ ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးနေသူမှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှန်း သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရလေ၏။

သူမ၏ နောက်ဘက်တွင် ကပ်၍ လိုက်ပါလာသူမှာ သားရေ အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ဦးပင်။

ထို မိန်းကလေးမှာ ပျောက်ဆုံးနေသော ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး ဖြစ်၏။ သူမ၏ အမူအရာမှာ ထူးခြားနေသည်။ ကြောင်တောင် တောင်ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုနောက်မှ တိတ် ကဆိတ် လိုက်သွားခဲ့၏။

သူမအား မည်သည့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားမည်ကို တိတ် ကဆိတ် နောက်ယောင်ခံ လိုက်သွားတော့သည်။

ထိုသို့ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ရင်း မကြာမီတွင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို နှင်းတောင်ရှိရာသို့ ဦးဆောင် ခေါ်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

"အင်း ... သူမ၏ သိုက်မြုံဟာ နှင်းတောင်ပေါ်မှာပါလား"

သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် တစ်ယောက်တည်း တွေးတော ရင်း အခြေအနေကို ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အို … ငါသာ နှင်းတောင်ပေါ်ကို လိုက်သွားရင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ငါ့ သူ့နောက်ကို လိုက်လာမှန်း ရိပ်မိမှာပဲ"

နှင်းတောင်ပေါ်တွင် သူနှင့် တစ်ပွဲတစ်လမ်း ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါက ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး လွတ်သွားပေလိမ့်မည်။

သို့သော် … သံလက်ဝါးမယ်တော် စိတ်ကူးနေသည့်အနိုက်မှာပင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ရုတ်တရက် ဂျိုင်းကြားတွင်ညှပ်၍ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး နှင်းတောင်ပေါ်သို့ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးတက်သွားလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် အမျိုးမျိုး အောင့်ဟာစ်ဟန့်တားသော်လည်း မရသည့်အတွက် သူမသည် တောင်ပေါ်သို့ နောက်မှ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်ရင်း လိုက်၍ တွယ်တက်သွားသည်။

ပေ သုံးဆယ်ခန့် တက်မိသောအခါ ကျောက်ပြားပြင် တစ်ချပ်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ပြီး နောက်သို့လှည့်၍ …

"ဒီမှာ သံလက်ဝါး မယ်တော် … ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ရှုပ်ချင်ရတာလဲ၊ လူ့ပြည်မှာ ကြာကြာမနေချင်ဘူး ထင်တယ်"

စကားဆုံးသည်နှင့် ဆရာမကြီးသည် လက်နက်ပုန်းဖြစ်သော သံလုံးသုံးလုံးကို သံလက်ဝါး မယ်တော်ထံသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ခုံတုံဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်အပြင် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတွက် တောင်ကမ်းပါး တစ်ခုကို ငုံ့လျှိုး၍ ရှောင်တိမ်းရင်း တစ်ဆက်တည်းထို လက်နက်ပုန်း သံလုံးများကို ဆရာမကြီးထံသို့ ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

သံလုံးမှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုဆီသို့ ဦးလှည့်လာချေသည်။

ထိုအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် အခြေအနေမလှမှန်း ရိပ်စားမိပြီး လှည့်၍ ဆက်ပြေးပြန်သည်။

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်က တုန့်ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ ဆရာကြီး ဒေါ်ယုနောက်သို့ တဟုန်ထိုး လိုက်သွားသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ အပေါ်စီးမှဖြတ်၍ တောင်ပေါ်မှ ကျောက်တုံးများကို တွန်းချရင်း သံလက်ဝါး မယ်တော် ဆက်မလိုက်နိုင်ရန် ဟန့်တားလိုက်၏။

သို့သော် သံလက်ဝါး မယ်တော်က အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်၍ တောင်ပေါ်မှကျလာသော ကျောက်တုံးများရန်မှ အလွယ် တကူ တိမ်းရှောင်ရင်း …

"ဒီမှာ … မိန်းမယုတ်၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ရင် ငါ အသက်ချမ်းသာခွင့် ပေးမယ်"

ထိုအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကိုသာ အဓိကထားကြောင်း သိရသည်နှင့် တစ်မျိုး အကောက်ကြံပြန်သည်။

"ဟော့ … ကောင်မ၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ပြန်လိုချင်ရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ရပ်လိုက်ပါ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် မင်းသမီးကို ငါ တောင်အောက်ကို လွှတ်ချလိုက်မယ်"

ရုတ်ချည်း သူမထံမှ သံလုံးသုံးလုံး ပြေးထွက်လာသည်။

လျှပ်တပြက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ လက်နက်ပုန်းဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေ၏။

သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ သတိရှိစွာဖြင့် ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း အချိန်မမီလိုက်တော့ချေ။

သံလုံးတစ်လုံးမှာ သံလက်ဝါး မယ်တော်၏ခေါင်းကို ထိမိပြီး မေ့လဲကျသွားလေတော့သည်။

အတန်ကြာ သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ သတိရ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရတော့ချေ။

နောက်ဆုံး သံလက်ဝါး မယ်တော်မှာ လှည့်၍ ပြန်ခဲ့ရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို တွေ့မိပြီး သူမ၏နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခဲ့ရင်း ကျောင်းဆောင်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါအတိုင်း သံလက်ဝါး မယ်တော်သည် သူမ တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို လီစွမ်းမေအား ပြန်လည်ပြောကြားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

လီစွမ်းမေမှာ နှင်းတောင်ပေါ်သို့ ခရီးတစ်ခေါက် ဆက်ရပြန်သည်။

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး မုံစီလွန်ကို ရှာဖွေရန်ပင်။

လမ်းပြအဖြစ် သံလက်ဝါး မယ်တော်က တာဝန်ယူသည်။

ခရီးဖော်အဖြစ် လိုက်ပါသွားသူများမှာ . . .

လီစွမ်းမေ၊ ရှောင်ရိရှမ်း၊ ဆချွန်မင်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ဝှမ်ကျင်းကြီးကို စခန်းသို့ ပြန်စေပြီး သတင်းပို့စေ၏။

သံလက်ဝါး မယ်တော်နှင့် လီစွမ်းမေတို့သည် ရန်ညိုးကို မင်ပုန်းခြေကြပြီး အတူတကွ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးအား ရှာဖွေရန် ခရီးထွက်လာကြသည်။

ရာသီဥတုက ဆောင်းဝင်စဖြစ်၍ . . .

နှင်းများ တဖွဲဖွဲကျနေသည်။

တိုက်ခတ်လာသော မုတ်သုန်လေမှာ အထူး ချမ်းအေးလှ၏။

သူတို့သည် အအေးဒဏ်ကို မမှု . . .

လေဒဏ်ကို မကြောက် . . .

ခရီးစဉ်ကို မဖျက် . . .

ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

နေ့ဝက်ခန့် ခရီးနှင်မိသောအခါ . . .

နှင်းတောင်၏ တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်လာကြ၏။

ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဆချွန်မင်က စတင်၍ . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရာမကြီး ... ကျွန်တော် အခုမှ သတိရတယ်၊ ဟောဒီ နှင်းတောင်ဟာ အပြောကျယ်လှတယ်၊ ခုလို ကျယ်ဝန်းတဲ့ တောင်ပေါ်မှာ သူ့ကို ဘယ်နေရာမှာ လိုက်ရှာကြမလဲခင်ဗျာ"

ဆချွန်မင်၏ စကားကြောင့် လီစွမ်းမေမှာ စဉ်းစားနေမိ၏။ ရုတ်တရက် အဖြေမပေးနိုင်ချေ။

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်က ...

"သိပ်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်မနေပါနဲ့၊ နှင်းတောင်က ကျယ်ဝန်းလှပေမယ့် ဆရာမကြီး ပုန်းအောင်နိုင်တဲ့နေရာ သိပ်မရှိလှပါဘူး။ ဒီတော့ သူပုန်းအောင်းနိုင်တဲ့ လိုဏ်ဂူတွေ မှန်သမျှဝင်ရှာရင် တွေ့မှာပါ"

သူမ၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ရှောင်ရိရှမ်းက ဝမ်းသာစွာဖြင့် ထောက်ခံလိုက်၏။

"ဟုတ်တယ် ... သံလက်ဝါး မယ်တော်ပြောတာ သဘာဝကျတယ်၊ သူဟာ လိုဏ်ဂူကလွဲလို့ ပုန်းစရာနေရာ မရှိပါဘူး၊ လာ မြန်မြန် ခရီးဆက်ကြရအောင်"

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး လေးဦးသားမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် တောင်ခါးစောင်း တစ်ခုပေါ်သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

များမကြာမီ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများ၏ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ တက်သွားကြလေတော့သည်။

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက ရုတ်တရက် အတွင်းအားကို ထုတ်ကာ အသံကုန် ဟစ်အော်လိုက်လေ၏။

ဆချွန်မင်က ရုတ်တရက် ကြောင်သွားလေသည်။

သူမ၏ အော်လိုက်သောအသံသည် အဝေးသို့ ပျံ့လွင့်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကို ပဲ့တင်ထပ်သွားစေသည်။

ပထမ အော်သံမဆုံးမီ ဒုတိယ အော်သံက ထပ်ဆင့် ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်မှာ ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သွား၏။

ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေသည် အော်၍ မော်ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုစိမ်ခေါ်လိုက်ခြင်းပင်။

သိုင်းလောကတွင် ထို ထုံးစံရှိ၏။

ရန်သူကို စိမ်ခေါ်လိုက်သောအခါ တစ်ဖက်မှ တုန့်ပြန်သောအသံကို ကြားရမှ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည်။

သို့မဟုတ်ပါက နောင်အခါတွင် ရန်သူကို မယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သောကြောင့်ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ကြပေလိမ့်မည်။

မကြာမီ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခုမှ ငှက်ဆိုးသံမှာ အော်လိုက်သော အသံတစ်သံ ပြန်၍ လွင့်ပျံ့လာသည်။

ပြန်လည် တုန့်ပြန်သံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဆချွန်မင်တို့လူစုမှာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားကြ၏။

"တယ်ဟုတ်ပါလား ... ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုရဲ့နေရာကို သိရပြီ"

ဆချွန်မင်က ဝမ်းသလိုက်လှဲစွာဖြင့် အော်ပြောလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ... သူသည် အသံလာရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိ၏။ အရှေ့တောင်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ စေတီပုံ တောင်ကုန်းကလေးမှ ဖြစ်၏။

ထိုတောင်ကုန်းပေါ်တွင် အမဲစက်ကလေး တစ်စက်ကို ပြိုးတဝါး မြင်တွေ့ရလေသည်။

"ဟိုမှာ တွေ့ပြီ ဆရာမ၊ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု ရှိနေတယ်"

ဆချွန်မင်က လက်ညှိုးထိုးပြရင်း လီစွမ်းမေအား ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် သူတို့သည် ထိုတောင်ကုန်းရှိရာသို့ အပြေးသွားကြလေတော့သည်။

အတန်ကြာ၌ ၎င်းတို့လူစုသည် ထိုတောင်ကုန်းသို့ ရောက်သွားကြ၏။

တွေ့ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ဆချွန်မင်မှာ အံ့ဩသွားမိ၏။ ဖြူဖွေးသော တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဝတ်ရုံနက် ဝတ်ဆင်ထားသော ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုအား ထိုင်နေခြင်းကို တွေ့ရလေသည်။

သူမသည် တောင်ခါးစောင်းပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကြိုးကိုကိုင်ဆွဲထားပြီး ကျန်ကြိုးစကို ပေါင်နှင့်ဖိထိုင်ထားသည်။

ထိုကြိုးစမှာ လူတစ်ယောက်ကို တွဲလောင်းချည်နှောင်ထားလေသည်။

ချည်နှောင်ထားသူ၏ မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရသော်လည်း အဝတ်အစားမှာ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးပေတည်း။

ထိုအခိုက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက လက်ထဲရှိ ကြိုးစကို အနည်းငယ် လျှော့ချရင်း တဟားဟား ရယ်နေပေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅၁)

မန်းချူး ပရိယာယ်

ဆချွန်မင် လွန်စွာပင် ဒေါသထွက်သွားသည်။

သူက အော်ဟစ်လိုက်သည်။

"ဒီမှာ … ဒေါ်ယု၊ စကောလောက်မှ စောက်မနက်တဲ့အကြံ ခုလိုကြံရသလား၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးသာ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ် သွားရင်တော့ ကျုပ် ခင်ဗျားကို တစ်သက်မကျေဘူး"

လီစွမ်းမေတို့ လူစုမှာ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် တုန်လှုပ် ချောက်ချားမိသည်။

ထိုလူစုကို သူမ အနီးသို့ကပ်သွားပြီး ရန်မူလိုက်သည် ကိုင်ထားသောကြိုးစကို ဖြုတ်ချလိုက်ရုံသာ …

ယင်းအခါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာ ချောက်ထဲသို့ကျ သေဆုံးသွားမည်မှာ အမှန်ပင်တည်း။

"ဟား … ဟား … ဟား … တက်ဝံ့ရင် တက်ခဲ့ကြလေ၊ တက်လာရင်တော့ ကြိုးစကို လွှတ်ချလိုက်တာနဲ့ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးဟာ ချက်ချင်း သေရွာကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်"

ထိုအခါ သံလက်ဝါး မယ်တော်က ခပ်ပြင်းပြင်း ပြောသည်။

"ဟေ့ … ဒေါ်ယု၊ ရှင်သာ မင်းသမီးလေးကို သေအောင်လုပ်မိရင် ငါတို့တတွေ တောင်ပေါ်တက်လာပြီး ရှင့်ကို အသေသတ်ရလိမ့်မယ်"

သို့သော် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက ရယ်ရင်း ဘာကိုမှာ ဂရုမပြုဘဲ ဆချွန်မင်အား …

"ဟေ့ … သူငယ်၊ မင်းရဲ့ချစ်သူကို အသက်ရှင်တာ ကြည့်ချင်သလား၊ မင်းရဲ့ချစ်သူကို ပြန်လွှတ်စေချင်ရင် မင်းဆီက ကတိနှစ်ခု ငါလိုချင်တယ်၊ မင်း ဒီကတိနှစ်ခုကို ပေးနိုင်ရင် မင်းရဲ့ချစ်သူကို ငါ ပြန်အပ်မယ်"

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက အကွာအဝေးကို စိတ်ထဲမှ ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်၏။

သည်အတွက် ဆချွန်မင်အား ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်၏။

"ဆချွန်မင် … သူ့ကို အဖြေပေးရင်းနဲ့ အချိန်ဆွဲထားပါ၊ ငါသမီးကို ကယ်တင်ဖို့ နည်းလမ်းရှာဦးမယ်"

သူမ၏ စကားကို ဆချွန်မင် သဘောတူလိုက်၏။

ထို့နောက် …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုင်း ... ဆိုစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့ ကတိဆိုတာက ဘာလဲ"

ထိုအချိန် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက ...

"အင်း ... ငါလိုချင်တဲ့ ကတိက တစ်အချက် ငါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့နောက်နောင် ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ ရန်မရှာပါဘူးလို့ ကတိပေးရမယ်"

သိုင်းလောကတွင် သိုင်းအကျော်အမော်တို့သည် ကတိစကား ပေးပြီးသော ကတိကို မဖျက်ကြပေ။

ဆချွန်မင်မှာ အတန်ငယ် စဉ်းစားပြီး အဖြေပေးလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒီကတိကို ကျွန်တော် ပေးပါတယ်၊ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကိုသာ ပြန်လွှတ်ပေးပါ၊ ကျွန်တော်တို့တတွေ ရန်ညှိုးမဖွဲ့ တော့ပါဘူး၊ အားလုံး ကြေအေးလိုက်ပါတယ်"

သူ၏ စကားကို ကြားရသည့်အတွက် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ ရယ်ရင်း ဆက်ပြော၏။

"အေး ... ဒါဖြင့် ဒုတိယအချက်ကို ပြောမယ်၊ မင်းလက်ထဲ က အဖိုးတန်ထက်မြက်လှတဲ့ ဓားကို ငါ့ပေးရမယ်၊ နောက်ပြီး ဆရာမကြီး လီစွမ်းမေ စီတတ်ထားတဲ့ အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်းကို ငါ့ကို ရွတ်ဆိုပြရမယ်၊ မှသားမသုံးရဘူး၊ ဒီအချက်တွေရရင် ငါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ်"

သူမ၏ လုပ်ဆောင်ချက်မှာ သုံးချက်ရှိနေသည်။

ထိုအခါ ရှောင်ရိရှမ်းက ...

"ဒီမယ် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၊ ရှင့်လိုလူစားမျိုးနဲ့ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းက အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"ဒါ နင့်အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး၊ စကိစ္စက အသက်တစ်ချောင်းနဲ့ လဲလှယ်ရမယ့် ကိစ္စပါ၊ တိတိကျကျ ငါအဖြေလိုချင်တယ်"

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက ကြားဝင်ပြော၏။

"ဒီမှာ ညီမလေး၊ နာမည်ကြီး အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်း ပညာဟာ ရွတ်ဆိုပြရုံနဲ့ လေ့ကျင့်လို့မရပါဘူး၊ သူ့ကို ငါ ရွတ်ပြပါမယ်"

လီစွမ်းမေက ရှောင်ရိရှမ်းအား နှစ်သိမ့်သည့် သဘောဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ကောင်းပါပြီ ... ကျွန်မ ရွတ်ပြပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ဝေးကွာလွန်းတဲ့အတွက် သဲသဲကွဲကွဲ ကြားနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ရှေ့ကို ဆယ်ကိုက်လောက် ထပ်တိုးလာမယ်"

"ကောင်းပြီ ... ဒါဖြင့် ရှင် ဆယ်ကိုက်ရှေ့တိုးပြီး ကျမ်းကို ရွတ်ဆိုပြပါ"

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက ရှောင်ရိရှမ်းနားသို့ တိုးကပ်၍ တစ်စုံ တစ်ရာ တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ရိရှမ်းသည် ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ချောက်ကမ်းပါးပေါ်သို့ သောအယာ တက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာမ ဦး ဒေါ်ယုထံသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်သွားသည်။

လီစွမ်းမေ၏ ဝိုင်းစက်တောက်ပသော မျက်လုံးအစုံသည် ဆရာမကြီး၏ မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဆုံမိသွားသည်။

လီစွမ်းမေ၏ မျက်နှာမှာ တည်ငြိမ်သောအပြုံးဖြင့် သူမကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

လီစွမ်းမေက ...

"အခု ကျွန်မ အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်း ရွတ်ဆိုပြမယ်၊ ရှင် သေသေချာချာ နားထောင်ပါ"

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ အခြေအနေမဟန်မှန်း သိပ်စားမိ၍ ကြိုးစကို ဖြည်ချမည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ...

"ဟိတ် ... ရှင်ခွန်လွန်ဂိုဏ်းရဲ့ အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်းကို သင်ကြားမှာမဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် မင်းသမီးလေးကို အပေါ် ချက်ချင်း ပြန်တင်လိုက်ပ၊ ကျွန်မ ဒီကနေ ဖြည်းဖြည်း ရွတ်ဆိုပြမယ် ရှင် နားထောင်ပါ"

လီစွမ်းမေ၏ စကားမှာ သာမန်ဖြစ်သော်လည်း အတွင်းအား ပါသည်။ ပညာချင်းယှဉ်လျှင် ဆရာမကြီးဒေါ်ယုထက် သာလွန်နေသည်။

သူမ၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ဆရာမကြီးဒေါ်ယုမှာ တွေဝေရင်း အမိန့်အတိုင်း ကြိုးစကို တင်းတင်းဆွဲထားမိသည်။ ထိုအခါ ရှောင်ရိရှမ်းမှာ တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ခုန်လိုက်ပြီး မင်းသမီး မုံစီလွန်ထံသို့ အရောက်သွား၏။

မင်းသမီးမှာ အိပ်ငွေ့ချခံထားရသဖြင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေဆဲပင်။

ရှောင်ရိရှမ်းမှာ သူမအနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် ဓားကို ထုတ်ပြီး ကြိုးစကို ဖြတ်တောက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မင်းသမီးလေးကို ဆွဲဖမ်းထားပြီး အောက်သို့ နှစ်ဦးသား ကျလာ၏။

မြင်ကွင်းကို မြင်ရသော ဆချွန်မင်မှာ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် တောင်အောက်သို့ ခုန်ဆင်းပြီး မင်းသမီးလေးကို ဆီးကြိုဖွေ့ယူရန်ပင်။

သို့သော် ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ဝါရင့်သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်၍ သူမသည် ရုတ်တရက် အကြံရသည်နှင့် ဓားကို ကျောက်ဆောင်အကျွင်းချိုင့်ထဲသို့ ထိုးကာ ကျသောအရှိန်ကို ခေတ္တထိန်းထားလိုက်၏။

ဆချွန်မင် တောင်အောက်တွင် အသင့်ပြင်သောအခါ ...

"ကဲ ... မောင်လေး မိမိရရ ဖမ်းပါ"

စကားဆုံးသည်နှင့်သူမသည် မနိမ့်မမြင့်နေရာတွင် ခေတ္တထိန်းထားခြင်းမှ ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးကို အသာလွှတ်ချလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်က သူမ၏ကိုယ်လုံးကို အသာအယာ ဆီးပွေ့ဖက်ထားလိုက်လေ၏။

သည့်နောက် ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ဓားကိုဖြုတ်ပြီး လေထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ အောက်သို့ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် အသာအယာ ဆင်းသက်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်၌ လီစွမ်းမေသည် ရုတ်တရက် ဆရာမကြီးဒေါ်ယု ထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်ပြီး သူမ၏ ပခုံးတစ်ဖက်သို့ ပြင်းထန်သော လက်ဝါးစောင်းတစ်ချက် ရိုက်ချလိုက်လေ၏။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ လျှပ်တစ်ပြက် မမျှော်လင့်သော တိုက်ကွက်ကြောင့် မည်သို့မျှ မရှောင်သာဘဲ လဲယိုင်ကျသွားသည်။

လီစွမ်းမေ၏ ထက်မြက်သော သိုင်းကွက်ကြောင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ပြင်းထန်သော လက်ဝါး စောင်း ဒဏ်ချက်ကြောင့် လောကကြီးကို မေ့မျောသွားလေတော့ သည်။

လီစွမ်းမေမှာ နောက်ဆုံး ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို အနိုင်ယူ လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို ပွေ့ချီပြီး တော အောက်သို့ ဆင်းသက်လာသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုအား မြေပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။

ထိုအခါ သံလက်ဝါးမယ်တော်မှာ ဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင် တော့ဘဲ လက်မောင်းကို ရုတ်တရက် ရိုက်ချမည်ပြုစဉ်ည

လီစွမ်းမေက ချက်ချင်း ဝင်၍ ဟန့်တားလိုက်၏။

"နေပါဦး ညီမရယ်၊ သူ့ကို ချမ်းသာပေးလိုက်ပါ"

ထိုအခါ ဆချွန်မင်သည် မင်းသမီးလေးကို အသာချလိုက်ပြီ လီစွမ်းမေ၏ ဟန့်တားချက်ကို နားမလည်နိုင်သည့်အတွက် မေ ကြည့်လိုက်၏။

"ဆရာမကြီး ... ဒီမိန်းမကြီးကို ဆက်ထားလို့ ဘာအကျိုးရှိ မှာလဲ၊ သူဟာ လူတွေကို ကောင်းကျိုးပြုမှာမှ မဟုတ်တာ"

ဆချွန်မင်၏ စကားမဆုံးမီ လီစွမ်းမေက သူမ၏အကြံပြုချက် ကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

"အင်း ... မမရဲ့ ဆန္ဒကတော့ သူ့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ နောက်နောင်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲမယ်ဆိုတဲ့ ကတိ ပေးမှ ပြန်လွှတ်မှာပါ"

လီစွမ်းမေ၏ စကားကြောင့် သုံးဦးသား အကြည့်ချင်း ဖလှယ် ကြသည်။

အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သော လီစွမ်းမေက ...

"သိပ်လည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့လေ၊ ငါ သူ့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရင် သူ့ဆီက ကတိကို ရအောင် တောင်းမှာပါ၊ လွှတ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ပြည်သူလူထုတွေကို ဒုက္ခရောက်စေမဲ့ မည်သည့် လုပ်ဆောင်ချက်မှ မလုပ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ရန်မရှာပါဘူးဆိုတဲ့ ဝန်ခံကတိ သူ့ဆီက ရအောင် တောင်းပြီးမှ လွှတ်မှာပါကွယ်၊ ကဲ ... ဒါတွေ ထားကြပါဦး၊ သတိမေ့နေတဲ့ ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးကို သတိရအောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ ရှိသေးတယ်"

တို့အခါကျမှ ဆချွန်မင်က ရင်ထိတ်သွားမိလေ၏။

ကပျာကယာပင် ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး မှုံစီလွှန်ထံသို့ သွားပြီး သူမကို ပွေ့ယူလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်နောက် သူမ၏ ခေါင်းကို ပေါင်ပေါ်သို့တင်၍ သတိရစေရန် ပြုရ၏။

အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ...

ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးလေး၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ဖြည်းညင်းစွာ ပွင့်လာ၏။

ဦးစွာ ဆချွန်မင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

အံ့ဩခြင်းဖြင့် ...

"အို ... အစ်ကိုရယ်၊ ညီမ ထုံကူဂိတ်ကနေ ဒီကို ဘယ့်နှယ် ရောက်လာပါလိမ့်ရှင်၊ ဒီနေရာက သိပ်အေးတာပဲရှင်၊ အစ်ကိုကော ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လာတာလဲဟင်"

သူမသည် သိလိုစောဖြင့် မေးခွန်းများ တသီကြီးမေးမိ၏။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်က ခါးကြားမှ ရေဘူးကိုဖြုတ်ပြီး သူမအား ရေကိုသောက်စေသည်။

မကြာမီ ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး မုံစီလွန်မှာ စိတ်ကြည်လင်လာပြီး ပြန်လည် လန်းဆန်းလာသည်။

သတိကောင်းစွာ ရလာ၏။

ဆချွန်မင်က သူမကို ယုယစွာနှစ်သိမ့်အားပေးရင်း တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုသည်။

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးမှာ သည်းထိတ်ရင်ဖို ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်ပြီး ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုအား ဒေါသဖြစ်မိ၏။

သို့သော် လီစွမ်းမေ၏ ဖျောင်းဖျပြောဆို နှစ်သိမ့်ခြင်းကြောင့် ခွင့်လွှတ်လိုက်ရပြန်သည်။

မကြာမီ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုမှာ ပြန်လည်၍ သတိရလာလေတော့သည်။

သတိရလျှင်ရချင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ဟန် ရှိသော်လည်း သူ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်သည်ကို သတိရလိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် မာန်လျှော့လိုက်ရ၏။

ထိုအခါ လီစွမ်းမေက ...

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဘယ့်နှယ်လဲ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းကို ထင်တိုင်းသုပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ခုအချိန်မှာ ရှင့်ကို သတ်ချင်ရင်ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်ဟာ ခုအချိန် ကစပြီး သံဝေဂတရားရဖို့ အခွင့်အလမ်း ပေးလိုက်မယ်၊ ဒီကပြန် သွားရင် အေးအေးနေပါ၊ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် ထိနိုက်အောင် လုပ်ရင်တော့ နောက်နောက်ကို ညှာမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး"

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုသည် အံကြိတ်၍ ...

"အေးပေါ့လေ၊ အခွင့်သာတုန်းတော့ လုပ်ကြပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ငါ့တစ်သက်မှာ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး"

ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုက စကားဆုံးသည်နှင့် မျက်နှာ ခပ်တည်တည်တင်းဖြင့် မကျေမချမ်း တောင်အောက်သို့ လှည့်ဆင်းသွားလေတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယု၏ မြင်ကွင်းကား လုံးလုံးပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ထိုနောက် လီစွမ်းမေတို့ လှူစုသည် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်လာကြပြီး စခန်းသို့ ဦးတည်ကာ ခရီးနှင်လာခဲ့ကြလေ၏။

❑ ❑ ❑

နေမွန်းတည့်ချိန်ကျမှ နှင်းတောင်မှ နှင်းများ အကျရပ်ပြီး လူလုံး သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရတော့သည်။

ထိုအခါ နွေးထွေးသော ရာသီဥတုကို ခံစားရသည်။

သံလက်ဝါးမယ်တော်က ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိသော မန်ချူးတပ်စခန်းကို ငေးကြည့်ရင်း ...

"ကဲ ... မမ ကျွန်မ ထုံကူဂိတ်ကို မလိုက်တော့ဘူး၊ ဒီမှာပဲ လမ်းခွဲကြစို့၊ ဒါပေမယ့် ..."

သူမသည် ရှောင်ရီရှမ်းကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း စကားကို ဆုံးအောင် မပြောပေ။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဆရာမကြီးက ရုပ်တုတော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး နည်းစနစ် ခံယူမလို့မဟုတ်လား၊ အဲဒီပညာရပ်ကို ချက်ချင်း ရှင်းပြလို့ဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီတော့ ခုံတုံဂိုဏ်းကို အရင်ပြန်နှင့်ပါ၊ တစ်နှစ်အတောအတွင်းမှာ ကျွန်မ လာခဲ့ပါ့မယ်"

သူမ၏ စကားကြောင့် သံလက်ဝါးမယ်တော်မှာ စိတ်ပျက်မိသည်။

သူမ၏ အမှုအရာကို အကဲခတ်မိသော လီစွမ်းမေက ဝင်၍ ဖျောင်းဖျ ပြောဆိုလိုက်၏။

"ဒီမှာ ညီမ ... ညီမကို မမတို့ မလိမ်ပါဘူးကွယ်၊ အခုအချိန်မှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မိတ်ဆွေဖြစ်နေကြပြီပဲ၊ ညီမစိတ်ချသာ ပြန်သွားပါ၊ လောလောဆယ်တော့ မန်ချူးစစ်သည်တို့ရဲ့ ရန်က ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား၊ ညီမ ရှောင်ရီရှမ်း ခုံတုံတောင်ကို လာတဲ့အခါ မမလည်း သူနဲ့တစ်ပါတည်း လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်ကွယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင် ... မမကိုယ်တိုင် လာနိုင်ရင်တော့ ကျွန်မ ပိုပြီး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါဖြင့် တစ်နှစ်အတွင်းမှာ လာဖြစ်အောင် လာနော်၊ ကျွန်မ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်မျှော်နေပါ့မယ်"

သူမသည် ပြောဆိုပြီးသည်နှင့် အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားလေ၏။

ထိုအခါ ဆစ္စုန်မင်က သူမ၏ကျောပြင်ကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချမိလေသည်။

"အင်း ... သံလက်ဝါးမယ်တော်ဟာ ညဉ့်ဆိုးရှိတဲ့လူပဲ၊ အခုလို မမတို့နဲ့ ရန်ငြိုးကျေအေးတာ ဝမ်းမြောက်စရာပဲ"

"သူ့မှာ ညဉ့်ဆိုးရှိပေမယ့် ခုံတုံဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့လူကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရတာ လွယ်ပါတယ်ကွယ်"

လီစွမ်းမေသည် ဆစ္စုန်မင်ကို ပြောလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ထုံကူဂိတ်ရှိရာသို့ ခရီးအပြင်းနှင်၍ ပြန်လာကြသည်။

ထုံကူဂိတ်သို့ ရောက်သောအခါ နီပေါအိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်နှင့် ဆရာကျိုချန်တို့သည် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်၏။

ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး ဘေးမသီရန်မခဘဲ ပြန်လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိကြသည်။

လီစွမ်းမေသည် မင်းသမီး မုံစီလွန်အား အခန်းထဲတွင် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူစေရန် ဆရချုန်မင်အား ညွှန်ကြားလိုက်လေ၏။

❑ ❑ ❑

တစ်နေ့ ...

အရုဏ်ဦးအချိန် ...

ထုံကူဂိတ်မှ အစောင့်စစ်သည်တို့သည် ခရာများကို ရုတ်တရက် မှုတ်၍ အချက်ပေးလိုက်ကြ၏။

စစ်သူကြီးခန်းအန်း ဦးစီးသော စစ်ကြောင်းသည် ဗိုလ်ပါ အစုံအလင်ဖြင့် ချီတက်လာလေပြီ။

ထိုခဏတွင် တောတောင်တစ်ပြင်လုံး၌ မန်ချူးစစ်သည်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်၍ သိန်းချီသော တပ်သားဦးရေတို့သည် ထုံကူဂိတ်ရှိရာသို့ တပ်ဖြန့်၍ ချီတက်လာလေတော့သည်။

ဌာနချုပ်တွင် ရုံးထိုင်နေသော အိမ်ရှေ့မင်းသားသည် ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားတော့၏။

စစ်သည်တို့ကို အသင့်ပြင်ဆင်ရန် အမိန့်ချမှတ်ပြီး ရှာစ်ဖက်တွင် ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးအား စစ်ဗျူဟာဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ခေါ်နိုင်းလိုက်သည်။

အတန်ကြာသောအခါ ဆချွန်မင်သည် မင်းသမီး မုံစီလွန်ကို တွဲကာ ဌာနချုပ်သို့ ရောက်လာကြတော့၏။

အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်း စကားမစမီ အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးက စတင်၍ပြောသည်။

"အဆွေတော် ... ခန်းအန်းမင်းကြီး ဦးစီးတဲ့ မန်ချူးစစ်သည်တို့ဟာ ဒီတစ်ခေါက်မှာ ဒုဦးစီးဖြစ်တဲ့ ဟိုင်နန်ဆီက သိန်းချီတဲ့ စစ်ကူရခဲ့တယ်၊ အဲဒီတော့ သူတို့တစ်တွေ လက်ရွေးစင် စစ်သည်တို့ကို ရွေးချယ်ပြီး တိုက်ခိုက်တဲ့အခါ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ခေတ္တရှောင်သင့်တယ်ရှင့်၊ ကျွန်မတို့ ထွက်မတိုက်ဘဲ ထုံကူဂိတ်ကို အခိုင်အမာ စောင့်ကြပ်ရင် ကောင်းမယ်"

တစ်ချိန်တည်းမှာ ထုံကူဂိတ်ကို ရန်သူ့လက်မပါအောင် အခိုင်အမာ စောင့်ကြပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ထို့ပြင် မြို့ရိုးတံတိုင်းပေါ်တွင် လေသည်တော်များ တပ်ဖြန့်ထား၍ ၎င်းအပေါ်မှပင် သံအိတ်များစွာ စုပုံထားစေသည်။

ထိုသို့ ခုခံကာကွယ်ရန် ပြင်ဆင်ပြီးချိန်၌ မန်ချူးစစ်တပ်သည် ခရားရေသွန်သကဲ့သို ဒလဟော သွန်ဝင်လာသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန်ချူးစစ်တပ်ကို ခေါင်းဆောင်သော ရှေ့ပြေး ဗိုလ်မှူးသည် ထုံကူဂိတ်မှ ရန်သူ စစ်သည်တို့အား မြို့ရိုးကို အနိုင်အမာ စောင့်ကြပ်ထားခြင်းကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ခရာမှုတ်ပြီး ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာပင် တပ်ဖြန့်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း ချီတက်သည်။

ထိုအတူ မြို့ရိုးတံတိုင်းပေါ်မှ လေးသည်တော်တို့သည် မြားများကို တရကြမ်း ပစ်ခတ်၏။ အချို့က မြို့ရိုးတံတိုင်းပေါ်မှ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများကို အောက်ဘက်သို့ တစ်ရှိန်ထိုး တွန်းချလိုက်၏။

ထိုအခါ မန်ချူးစစ်သည်တို့ အထိနာသွားလေသည်။ နီပေါစစ်သည်တို့၏ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့ သေကြေ ပျက်စီးကြကုန်၏။

ထိုပြင်းထန်သော တန်ပြန်တိုက်စစ်ကို မြင်ရသောအခါ မန်ချူးရှေ့ဆောင် ဗိုလ်မှူး တုန်လှုပ်သွားသည်။

မန်ချူးစစ်သည်တို့ တစ်ရှိန်ထိုး တိုက်ခိုက်လာစဉ် နီပေါစစ်သည်များက ကျောက်တုံးများကို တစ်ဟုန်ထိုး လှိမ့်ချကြတော့သည်။

ထိုအခါ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လာသော အသေခံ တပ်ဖွဲ့တို့သည် ကြောက်ဒူးတုန်၍ နောက်သို့ဆုတ်ခွာသွားသည်။

ထိုအခါ အလယ်ဗဟို၌ ကွပ်ကဲဦးစီးသော ခန်းအန်းမင်းကြီးက ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ချက်ချင်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"တပ်တွေကို ရှေ့တက်စေပြီး ကျောက်တုံးနဲ့ တန်ပြန် ပစ်ခတ်ကြ"

ထိုခေတ်အခါက စစ်တိုက်ရာတွင် လေးသည်တော်တပ်နှင့် စက်ယန္တရားတပ်သာ အသုံးများသည်။

မန်ချူးစစ်ဦးစီးဖြစ်သူ ခန်းအန်းမင်းကြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် စက်ယန္တရားတပ် အစီးနှစ်ရာခန့်ကို အရှေ့သို့ ချက်ချင်း တွန်းထုတ်လာသည်။

စက်ယန္တရားတပ်ကို မြင်ရသောအခါ အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်က ချက်ချင်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ဟိတ် ... သူတို့ ကျောက်တုံးတွေနဲ့ မြို့ရိုးကို ပစ်ခတ်တော့မယ်၊ အဲဒီတော့ ဝိုက်ကွန်တွေ မြန်မြန်ဖြန့်ထားကြ"

ဗျူဟာမှူးဖြစ်သူ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးသည် မန်ချူးစစ်သည်တို့နှင့် လက်တွေ့တိုက်ပွဲများ ပါဝင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူပီပီ မန်ချူးစစ်တပ်တွင်ရှိသော လက်နက် စက်ယန္တရားများကို သဘောပေါက်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ တိုက်စစ်ကို ခုခံကာကွယ်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့၏။

သူမသည် နီပေါစစ်သည်တို့ကို တောအုပ်သို့သွားရောက်၍ ဝါးများခုတ်ခဲ့ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့၏။

ထိုနောက် ခုတ်လာသော ဝါးများကို ကန့်လန့်ဖြတ်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချောင်းသုံးဆယ်ခန့်ကို တစ်စည်းစီးကာ တစ်တန်းစီ ထားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဝါးလုံးသေးများကို ထိုးထည့်ယက်လုပ်ပြီးသောအခါ ဝါးဖျာကြီးတစ်ချပ် ဖြစ်လေတော့၏။

ပြီးနောက် ထိုဝါးပေါ်တွင် တာလပတ် အုပ်လိုက်သောအခါ နိုင်ခံ့သော ဝါးပိုက်သဖွယ် ဖြစ်သွားတော့၏။

အခုအချိန်တွင် နီပေါစစ်သည်တို့ ထိုဝါးပိုက်ဖြင့် ကျောက်တုံးများကို ကာလိုက်သည်နှင့် မြို့ရိုးတံတိုင်းပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော ကျောက်တုံးများသည် အောက်သို့ အရှိန်ဖြင့် ပြန်လန်ကာ ကျသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးမှာ သူ၏လက်နက်များ အလဟဿ ဖြစ်သွားသောကြောင့် ရက်ရမ်းရမ်းတော့၏။

အမြောက်ကျည်ဆံများဖြင့် မြို့ရိုးတံတိုင်းကို ဖြိုခွင်းမည်ဟု ဟန်ပြင်သောအခါ အထောက်တော် စစ်သည်တစ်ဦး လာရောက် အစီရင်ခံသည်။

"အရှင်မင်းကြီး ... ဒုဦးစီးချုပ် ဟိုင်နန် ရောက်လာပြီခင်ဗျ"

ခန်းအန်းမင်းကြီးလှည့်ကြည့်သောအခါ ဟိုင်နန်သည် စစ်သည်များ ခြံရံလျက် ဝေါယာဉ်စီးပြီး ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

စစ်သူကြီးသည် မြင်းဇက်ကြိုးကိုသပ်ပြီး မြင်းကို အရှေ့သို့ နှင်ရင်း ဆီးကြိုမေးလိုက်သည်။

"အလို ... ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုင်နန်းပါလား၊ နောက်ပိုင်းကနေ တက်လာတာ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးလို့ပါလိမ့်"

"အရှင်မင်းကြီး ... ထုံကူဂိတ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်တဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲ"

ဒုဦးစီးချုပ် ဟိုင်နန်မှာ ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ လက်ထောက် ဖြစ်သော်လည်း ဘုရင်မင်းမြတ်က စစ်ကူမရောက်မီမှာပင် မင်းကြီး ဆီသို့ လျှို့ဝှက်အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။

ထိုအမိန့်ပြန်တမ်းတွင် အစစအရာရာ ဒုဦးစီးချုပ်ဟိုင်နန်၏ အစီအစဉ်ကို နာခံရန်ပါရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် မိမိကို လက်တွေ့တွင် ရာထူး ချထားခြင်းကို ရိပ်စားမိ၏။

အပြင်အားဖြင့် သိက္ခာမကျအောင် ရာထူး ထားမြဲထားသော်လည်း အမှန်တကယ်မှာ ဟိုင်နန်းအား အစားထိုးခန့်အပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစာကိုတွေ့ရသောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်မိရင်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ရန်သူတွေက ခေါင်းမာမာနဲ့ ပြန်လည်ခုခံနေတုန်းပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ စက်ယန္တရားတပ်ဟာ ရန်သူကို ကျောက်တုံးနဲ့ထုပေမယ့် ရန်သူတွေဟာ လုံးဝမဖြိုဘူး၊ အဲဒီတော့ အမြောက်ကျည်ဆံနဲ့ ထုဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား .. ဟား ... ဟား ... အမြောက်ကကျည်ဆန်နဲ့ ပစ်မှာလား၊ အဲဒါလည်း ထိရောက်မှာမဟုတ်ပါဘူး"

"အင်း ... အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဗျ၊ ကျုပ်တို့ အမြောက်တွေကို သူတို့ ဖျက်ဆီးလိုက်ပြီလား"

ထိုအခါ ဒုဦးစီးချုပ် ဟိုင်နန်က ထုံကူဂိတ်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြလိုက်၏။

"မင်းကြီး ... ရန်သူတွေဟာ မြို့ရိုးတံတိုင်း ပေါ်မှ ခုခံကာကွယ်ဖို့ ရွံ့အိတ်တွေ၊ သဲအိတ်တွေ အနိုင်အမာ ချထားတယ်၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ အမြောက်နဲ့ပစ်လည်း အချည်းနှီးပါပဲ၊ မြို့ကိုဖြိုခွင်းဖို့ရာ ထုံကူဂိတ်ဟာ တောင်ကို ကျောထောက်နောက်ခံလုပ်ပြီး ဆောက်ထားတယ်၊ ဒါကြောင့် အမြောက်နဲ့ပစ်လည်း အပိုပါပဲ"

"အင်း ... ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဒီအတိုင်း ပြန်ဆုတ်ရမှာလား"

"စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ မင်းကြီး၊ ကျုပ်တို့တစ်တွေဟာ ထုံကူဂိတ်ကို တိုက်ခိုက်ချင်ယောင် ဆောင်နေမယ်၊ တစ်ဖက်မှာ ထပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ခွဲပြီး ထုံကူဂိတ်ရဲ့ ဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီက တောင်ကုန်းနှစ်ခုကို ရှောင်တခင် တက်သိမ်းပိုက်မယ်"

"အဲဒီတောင်ကုန်းနှစ်ခုသာ သိမ်းပိုက်နိုင်ရင် အမြောက်တပ်ကို တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းမယ်၊ ပြီးတော့ တောင်ကုန်းပေါ်ကနေ ထုံကူဂိတ်ကို ပစ်ခတ်ရင် မြို့ရိုးတံခါး ပွင့်ထွက်သွားမှာ သေချာပါတယ် အရှင်မင်းကြီး"

"အင်း ... ခင်ဗျားအကြံ မဆိုးဘူး"

မင်းကြီး ခန်းအန်းသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် ၎င်းအကြံကို လက်ခံလိုက်သည်။

ထို့နောက် လက်ထောက်ဗိုလ်မှူးတစ်ယောက်ကို စစ်သည်ဗိုလ်ပါ သုံးသောင်းဖြင့် ဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရှိသောတောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ရန် တိတ်တဆိတ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်နှင့် လက်ထောက်ဗိုလ်မှူးဖြစ်သောနေချိန်တဲ့နှင့် ရန်ကျန်ကွိတို့က စစ်သည်သုံးသောင်းကို ဦးစီးပြီး တောင်ကုန်းရှိရာသို့ အပြင်းနှင်ကြတော့သည်။

ကျန်ရှိသော တပ်ဖွဲ့များကတော့ ဟစ်အော် ကြွေးဝါးရင်း ထုံကူဂိတ် ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးနှင့် ဆန္ဒုန်မင် မျိုးချစ်သူရဲကောင်းတစ်သိုက်တို့သည် မြို့ရိုးတံတိုင်းပေါ်မှပင် ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရင်း တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်နွှဲနေကြလေသည်။

❑ ❑ ❑

မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် မြို့ရိုးတံတိုင်းနှင့် မိုင်ဝက်ခန့် အကြားသို့ ရောက်သောအခါ ရှေ့သို့မတိုးတော့ဘဲ ထိုနေရာမှပင် အော်ဟစ်၍ ညာသံပေးနေကြသည်။

ထိုအခါ နံဘေးမှ မင်းသမီး မုံစိလွှန်ကို လှည့်၍မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ညီး လေး ...ရန်သူတွေဟာ နောက်ဆုတ်ဖို့ ညာသံပေးနေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ညသံပေးပြီး တခြားနေရာက ကိုးဖောက်မှာလား"

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီး မဖြေမီမှာပင် မ ်ချူးတပ်ဖွဲ့ထဲက လူစုနှစ်စုခွဲပြီး ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်စီသို့ ခွဲထွက်၍ အပြင်းနှင်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်သည်နှင့် မင်းသမီး မုံစီ နံ အလန့်တကြားဖြင့် အော်မိတော့သည်။

"အလို ...ဒုက္ခတော့ ရောက်ကုန်တော့မှာပဲ၊ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ဟာ တောင်ကုန်းတွေကို သိမ်းပိုက်ဖို့ တိုက်ခိုက်လာပြီ၊ ကျွန်မတို့ အဲဒီမှာအစောင့်တပ်ဖွဲ့ ချထားသလားရှင့်"

"အင်း ...မန်ချူးစစ်သည်တွေဟာ တောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ရန် ကြံရွယ်နေပါလား၊ ကျုပ်တို့ အဲဒီမှာ အစောင့်တွေ ငါးရာလောက် ချထားပါတယ်၊ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်မယ်ထင်ပါတယ်"

"အို ...အစောင့်ငါးရာထဲနဲ့ ဘယ်ရမလဲရှင့်၊ မန်ချူးစစ်သည်တွေသာ အမြောက်ကို တောင်ကုန်းပေါ်ကို ရွှေ့ပြောင်းပြီး မြို့ထဲကို အမြောက်နဲ့ထုရင် ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ စစ်ကူမြန်မြန်ပို့မှ ဖြစ်မယ်ရှင့် ..."

"ကောင်းပြီ ညီမလေး ...၊ ဒါဖြင့် အစ်ကို တပ်သားသုံးထောင်ကို ဦးဆောင်ပြီး သွားကူလိုက်မယ်"

"အို ...သုံးထောင်နဲ့ မလုံလောက်ဘူးရှင့်၊ အိမ်ရှေ့မင်းသားဆီမှာ တပ်သား ငါးထောင်လောက် တောင်းပါ၊ ချက်ချင်းလိုက်သွားမှ ဖြစ်မယ်"

ထို့နောက် ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးသည် ငေါ့ကျင်းဖုန်းတို့ဘက် လှည့်၍ ဆိုပြန်၏။

"အစ်ကို ငေါ့ကျင်းဖုန်း၊ ညီမလေး အီလီနားနဲ့ စစ်သည် ငါးထောင်ကို ဦးဆောင်ပြီး ဝဲဘက်တောင်ကုန်းကို ချက်ချင်းသွားရောက် ကယ်တင်ပါ"

ငေါ့ကျင်းဖုန်းနှင့် အီလီနားတို့သည် အမိန့်ကို နာခံပြီး စစ်သည်များကို ဦးစီး၍ တောင်ကုန်းရှိရာသို့ အပြင်းနှင်သွားတော့သည်။

❏ ❏ ❏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅၂)

လက်ဝဲလက်ယာတောင်နှစ်လုံး

ဆရှုန်မင်၏တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် မြို့ရိုးတံတိုင်းနံဘေးမှ ကျွေ့ပတ်ပြီး ဝဲဘက်တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် မန်ချူးဗိုလ်ကြီးခန်းအန်း ဦးစီးသော တပ်စုနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိလေတော့သည်။

မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် ဝင်ရောက်သည်ကို မြင်သောအခါ ဆရှုန်မင်သည် အပြေးအလွှား တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်ရန် ချက်ချင်း အမိန့်ပေးလိုက်၏။

နီပေါနိုင်ငံသည် တောင်ကုန်းထူထပ်သော နိုင်ငံဖြစ်၍ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့မှာ တောင်တက်ရာတွင် အထူးကျွမ်းကျင်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဆရှုန်မင် အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် နီပေါစစ်သည်တို့သည် မျောက်၏အသွင်သဏ္ဌာန်ပမာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ သွက်လက်လျင်မြန်စွာ တက်သွားကြလေတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ နီပေါစစ်သည်တို့သည် မန်ချူးစစ်သည်တို့ထက် ဦးအောင် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သွားကြလေတော့၏။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် နီပေါစစ်သည်တို့ အားလုံးမှာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သွားလေပြီ။

သို့သော် မန်ချူးစစ်သည်၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်သာ တောင်ခါးပန်း နေရာသို့ ရောက်လာကြ၏။

တိုက်စစ်ဆင်နွှဲရန် အချိန်ကောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဆရှုန်မင်သည် တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိတော့ဘဲ ဆောင်ခားဓားယမ်းကာ မန်ချူးစစ်သည်များထဲသို့ ဝင်မွှေ့လေတော့သည်။

ဆရှုန်မင်၏ ကျားရဲပမာ တိုက်ကွက်သစ်ကို မြင်ရသောအခါ မန်ချူးစစ်သည်တို့မှာ တုန်လှုပ်မိကြလေ၏။

ဆရှုန်မင်၏ အစွမ်းထက်မြက်မှုကို ၎င်းတို့ ယခင်က ခံစားဖူးကြသည်။

ထိုအခါ ဆရှုန်မင်၏ ဒလကြမ်းတိုက်စစ်ကို မြင်သည်နှင့် နောက်သို့ ကပျာကယာ ဆုတ်ပြေးကြသည်။

ခဏအတွင်းမှာ မန်ချူးစစ်သည် အယောက်သုံးဆယ်ခန့်တို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်ကြီးခန်းအန်းက ဆရှုန်မင်၏ ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံတိုက်ရည် ခိုက်ရည်ကို မြင်ရသောအခါ တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟိတ် ...ယမ်းတပ်စုကို ချက်ချင်း လွှတ်လိုက်ကွ၊ ဒီကောင်ကို ချိန်ပြီးပစ်မှ တို့ရန်အေးမှာ"

အမိန့်ကို နာခံရင်း မန်ချူးဘက်မှ ယမ်းတပ်စုတစ်စုသည် ရှေ့သို့တိုးလာပြီး ကျောက်တုံးကိုမှီ၍ ဆချွန်မင်ကို ချိန်ပစ်ရန် တာစူနေ၏။

ဆချွန်မင်သည် အကင်းပါးသူပီပီ ဖုထွက်နေသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးဝေ့ကစားလိုက်သောအခါ သူ၏ ညာဘက် တစ်ခေါ်လောက်အကွာတွင် ဗိုလ်ကြီးဝတ်စုံဖြင့် လူတစ်ယောက် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ကွပ်ကဲစီမံနေသည်ကို မြင်ရသည်။

ထိုအချက်ကိုမြင်သောအခါ ဆချွန်မင် အကြံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် ရလိုက်သည်။

ထိုကျောက်တုံးပေါ်မှ ခြေတစ်ဖက်ဆောင့်၍ ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ဗိုလ်ကြီးရှိရာသို့ ငှက်ခွန်တစ်ကောင်ပမာ ပျံသန်းသွားတော့၏။

ထိုဗိုလ်ကြီးသည် မန်ချူးအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော အန်းတာ့ယုံပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ဆချွန်မင်ကို ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ရန် စီစဉ်နေဆဲမှာပင် ဆချွန်မင်မှာ ဘွားခနဲပေါ်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ထိုအခါ သူသည် ဓားရှည်ကို ဝှေ့ယမ်းကာ ဆချွန်မင်၏အရှိန်ကို ဟန့်တားလိုက်သည်။

သို့သော် ဆချွန်မင်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် သွက်လက်မြန်ဆန်လှသည်။ အန်းတာ့ယုံ၏ ဓား မမွှေ့မီမှာပင် လေထုထဲတွင်ရှိသော ဆချွန်မင်က သူ၏လက်ကောက်ဝတ် သွေးကြောရှိရာသို့ ဓားဖြင့် တစ်ချက်ထိုးမိသည်။

ထိုအခါ အန်းတာ့ယုံ၏ဓား လွတ်ကျသွားသည်။

ဆချွန်မင်သည် လျှပ်စီးလက်သောအဟုန်ဖြင့် သူ၏ကိုယ်လုံးကို လက်ပြန်တစ်ချက် သိမ်းလိုက်သည်နှင့် အန်းတာ့ယုံ၏ ကိုယ်လုံးကို ချိုင်းတွင် ညှပ်ထားလိုက်တော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆချွန်မင်၏နောက်ဘက်မှ ယမ်းသေနတ် ပစ်ခတ်လာက်လေပြီ။

"ဒက် ...ဒက် ...ဒက် ..."

"ဖတ် ...ဖတ် ...ဖတ် ..."

ယမ်းသေနတ်၏ဒဏ်ကို ခုခံရန် မလွယ်ပေ။

ဆချွန်မင်သည် ဓာတ်သိဖြစ်၍ အန်းတာ့ယုံ၏ ကိုယ်လုံးကို ကျောဘက်သို့ ချက်ချင်းရွှေ့၍ အကာအကွယ်ယူလိုက်၏။

ထို့နောက် ကျောက်တုံးများ ထူထပ်သောနေရာတစ်ခုသို့ လိမ့်ဆင်း၍ ပုန်းကွယ်လိုက်သည်။

ထိုကျောက်တုံး၏ နောက်ကွယ်တွင် ယမ်းသေနတ်သမား လေးယောက် ကင်းပုန်းဝပ်နေ၏။

ထိုခေတ်ကာလတွင် ယမ်းသေနတ်ကို နှစ်ယောက်ပစ်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကထမ်းပြီး ကျန်တစ်ယောက်က ယမ်းထည့်၍ ပစ်ခတ်ရသော ယမ်းသေနတ်မျိုးပင်။

ထိုသေနတ်သမား လေးယောက်တို့သည် သူတို့၏ ဗိုလ်ကြီးကို ဖမ်းဆီး၍ ဆရှန်မင် လိုမ့်ဆင်းလာသည်ကို မြင်သောအခါ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ဆရှန်မင်၏ ပြင်းပြခက်ထန်လှသည့် ဓားချက်ကြောင့် သေနတ်သမားသုံးယောက် ကျသွားသည်။

ကျန်တစ်ယောက်မှာ အခြေအနေ မဟန်သောကြောင့် ထွက်ပြေးသည်။

ထိုအနိုက်တွင် ဆရှန်မင်မှာ လေတိုးသံကြားသည်နှင့် နံဘေးသို့ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ ယမ်းတောင့်မှာ သူ့ကိုမထိမှန်ဘဲ ကျောက်ဆောင်ကို ထိမှန်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ဆရှန်မင်သည် ရုတ်တရက် အကြံရလိုက်ပြီး ဗိုက်ကြီးအန်းတာ့ယုံ၏ ခမောက်ကို ချွတ်၍ ဦးခေါင်းတွင်ဆောင်းလိုက်သည်။

ပြီးနောက် ကျောက်ဆောင်နောက်မှ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်လာကာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ အနီးဆုံး ယမ်းတပ်စုစခန်းသို့ ပြေးသွားရန်အုပ်လိုက်လေတော့၏။

ဤနေရာတွင် ယမ်းသေနတ်သမား ခြောက်ယောက် ကင်းပုန်းဝပ်နေသည်။

ဆရှန်မင်ကို မြင်သောအခါ ခမောက်ဆောင်းထားသောကြောင့် ၎င်းတို့ ဗိုလ်ကြီး အန်းတာ့ယုံ ထင်မှတ်မိကြသည်။

ဤသို့ တွေဝေနေချိန်မှာ ဆရှန်မင်သည် သွက်လက်သော သိုင်းကွက်ဖြင့်ဝင်ပြီး သေနတ်သမားနှစ်ယောက်ကို သုတ်သင်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဝဲဘက်မှ မီးရောင်လက်ခနဲ မြင်လိုက်ရ၏။

မရှေးမနှောင်း ခဲကျန်တို့သည် ဆရှန်မင်၏ ကျောဖက်ဆီသို့ ရောက်လာတော့သည်။

ထိုကျည်တို့သည် ဝဲဘက်ကင်းပုန်းမှ ထွက်လာခြင်းပင်။

လေတိုးသံကြားသည်နှင့် ဆရှန်မင်သည် မြေပြင်သို့ တစ်ဝတ်ကျွမ်းထိုး၍ လိမ့်ရှောင်လိုက်သည်။

အခွင့်ကောင်းကို မလွှတ်စေဘဲ သေနတ်သမားနှစ်ဦးသည် ခဲယမ်းဖြည့်တင်းနေသည်။ ထိုအခါ ဆရှန်မင်သည် လေထုထဲသို့ ရုတ်ချည်း ခုန်တက်လိုက်၏။

ထိုခေတ်က ယမ်းသေနတ်သည် ဆက်တိုက်ပစ်ခတ်၍ မဖြစ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် ယမ်းကိုထပ်ဖြည့်ချိန်တွင် ဆရှန်မင်က တုန့်ဆိုင်းမနေဘဲ ခုန်အုပ်ရင်းက ဆောင်ဓားကို ဝှေ့လိုက်သည်။

ရန်သူများ အငိုက်ခံလိုက်ရလေပြီ။ ဆရှန်မင်၏ ပြင်းထန်လှသည့် ဓားချက်ကြောင့် သေနတ်သမားနှစ်ဦးမှာ လောကကြီးကို ထာဝစဉ် ကျောခိုင်းရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ရန်သူ၏ ယမ်းသေနတ်များ အလက်သုံးဆယ်ခန့် ရှိလေ၏။

ဆရာချွန်မင် ချက်ချင်း လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

နံဘေးတွင်ရှိသော မန်ချူးစစ်သည်၏ အလောင်းနှစ်လောင်းကို ဆွဲမပြီး အပေါ်သို့ပစ်တင်လိုက်၏။

ယမ်းသေနတ်သမားတို့သည် ဆရာချွန်မင်ဟု ထင်မှတ်ပြီး သေနတ်တို့ကို စက်ကုန်ဖွင့်လေတော့သည်။

တဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်း မြည်ဟီးကာ ခဲယမ်းများ အလောင်းကို ထိမှန်သွားလေ၏။ သည့်နောက် ဆရာချွန်မင်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက် အရပ်သို့ ပြေးထွက်သွားလေပြီ။

သူသည်ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် တောင်ခါးစောင်းပေါ်သို့ ကျရောက် သွား၏။

ထိုမှတစ်ရှိန်ထိုး ခုန်ပျံကျော်လွှားရင်း တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သွားသည်။

သူ၏ပရိယာယ်ကို နားမလည်သောကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် လက်မှိုင်ချကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတော့သည်။

ဆရာချွန်မင်သည် တော်ထိပ်သို့ ရောက်သည်နှင့် နီပေါစစ်သည်တို့ကို အခိုင်အမာ စောင့်ကြပ်ထားရန် စီမံကွပ်ကဲတော့သည်။

မန်ချူးစစ်သည်တို့ တောင်ခါးစောင်းသို့ ရောက်သောအခါ တောင်ကုန်းပေါ်မှ လှိမ့်ဆင်းလာသော ကျောက်တုံးများ၏ဒဏ်ကို အလူးအလဲခံရ၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် အသေခံတပ်တို့၏ ဒလကြမ်းပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားမိုးများ၏ ဝါးမျိုခြင်းကို ခံရလေသည်။

နီပေါနိုင်ငံ၏ တိုင်းရင်းသားတို့သည် မြားပစ်ခတ်ရာတွင် ပစ်မှတ်ကို မလွတ်တမ်းထိမှန်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ အရေးနိမ့်သော အခြေအနေတွင်ရှိသည့် မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ စစ်သည်သုံးထောင်ခန့် သေကြေပျက်စီးဆုံးရှုံးရလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ရှေ့သို့ မတိုးရဲတော့ဘဲ တောင်ခြေရင်း၌ပင် ဟစ်အော်၍ ညာသံပေးနေကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

ထိုအချိန်မှာပင် ငေါ်ကျင်းဖုန်းတို့ဦးစီးသော စစ်ကူတပ်ဖွဲ့တို့သည် တောင်ခြေရင်းမှာပင် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့နှင့် ဆုံစည်း၍ တိုက်ပွဲပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားသည်။

ငေါ်ကျင်းဖုန်းနှင့် အီလိနားတို့ဦးဆောင်သောတပ်ဖွဲ့ကို တောင်ပေါ်သို့ ဦးအောင်တက်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ငေါ်ကျင်းဖုန်းကိုယ်တိုင် တပ်သား ငါးရာခန့်ကို ဦးဆောင်ကာ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ကို အနှောင့်အယှက်ပေးရန် ပြန်လှည့်လာ၏။

မန်ချူးစစ်သည်တို့ကို ဦးဆောင်သော ဗိုလ်ကြီးရန်ကျင်းကွေ့နှင့် ဇေ့ချိန်တုန်တို့သည် ငေါ်ကျင်းဖုန်းနှင့် ယခင်က သိကျွမ်းခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်၍ တပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ပက်ပင်းတိုးမိသောအခါ ရန်ကျင်းကွဲက ရှေ့တိုးလာရင်း အော်ပြောလိုက်သည်။

ငေါ့ကျင်းဖုန်း၊ မင်းဖေဖေဟာ မန်ချူးအစိုးရကို အားပေးတယ်ကွ …၊ မင်းကျတော့ ရန်သူကို ဘာကြောင့် အားပေးအားမြှောက် လုပ်ရတာလဲ"

"အံမာ …မင်းဟာ တရုတ်လူမျိုးပဲ မဟုတ်လား၊ မန်ချူးနယ်ချဲ့ သစ္စာဖောက်လက်ပါးစေ ဘာကြောင့်လုပ်ရတာလဲ၊ ပြေနေကြတယ်၊ ငါ့ရဲ့ဓားချက်ကို မြည်းစမ်းကြည့်ပါဦး"

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဓားဝင့်၍ ဝင်ပိုင်းလိုက်တော့၏။

ဇေ့ချိန်တုန်သည် ငေါ့ကျင်းဖုန်း၏ ဓားစွမ်းထက်မြက်ကြောင်းကို သိရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ဓားချက်ကို ရှောင်တိမ်းပြီး လက်ထဲမှ ဓားဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ်ကာလိုက်၏။

သို့သော် ငေါ့ကျင်းဖုန်း၏ဓားချက်က ဟန်လုပ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သူ၏ဓားချင်းထိတွေ့သောအရှိန်ဖြင့် လေထုထဲသို့ ခုန်၍တက်လိုက်သည်။

တဝိုဝိုလေတိုးသံနှင့်အတူ ဇေ့ချိန်တုန် ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်သွားရင်း ဆောင်ဓားကို အောက်စိုက်၍ မန်ချူးစစ်ဗိုလ်ကြီး၏ နောက်ဖက်ရှိ စစ်သည်ကို မိမိရရထိုးချလိုက်၏။

ထိုမန်ချူးစစ်သည်သည် ငယ်သံပါအောင်အော်ရင်း မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

ထိုအခိုက် ငေါ့ကျင်းဖုန်းက အခွင့်ကောင်းယူ၍ အလံကိုင်ဆောင်သူ မန်ချူးစစ်သည်ကို ရုတ်တရက် တိုက်စစ်ဆင်လိုက်လေ၏။

အငိုက်မိသွားသဖြင့် ထိုစစ်သည် ခံလိုက်ရသည်။ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ မန်ချူးအလံတိုင်သည် ငေါ့ကျင်းဖုန်း၏ လက်သို့ ပါသွားတော့သည်။

ထိုအလံတိုင်သည် သံရိုင်းဖြင့် ထုလုပ်ထားသော သံလုံးဖြစ်၍ ရေနွေးပန်ကန်လုံးခန့် အလုံးရှိသည်။

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ဆယ်ပေခန့်ရှိသောသံတိုင်ကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်ပြီး လက်နက်အဖြစ် ဒလကြမ်းမွှေ့ရမ်းတော့သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်သောအခါ ရန်ကျန်းကွဲက မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆွဲရင်း ရှေ့သို့တိုးတက်လာသည်။

သို့သော် ငေါ့ကျင်းဖုန်း၏နံဘေးသို့ မကပ်ဝံ့ပေ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမပင် မြင်းကိုရပ်တန့်ရင်း ငေါ့ကျန်းဖုန်းကို မြားဖြင့်ချိန်ရွယ်၍ ပစ်ခတ်သည်။ သို့သော် ငေါ့ကျင်းဖုန်းက အကင်းပါးသူပီပီ လေတိုးသံကြား သည်နှင့် အလံတိုင်ကို မွှေ့၍ကာလိုက်၏။

ထိုအခါ ရန်ကျန်းကွဲပစ်လိုက်သောမြားက အလံတိုင်နှင့်ထိတွေ့၍ တိမ်းစောင်းသွားပြီး တစ်ဖက်ဘေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ရန်ကျန်းကွဲမှန်းသိသည်နှင့် ရုတ်ချည်းထခုန်ရင်း အလံတိုင်ဖြင့် ဝင်ရိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်ကျင်းကွဲသည် လက်ထဲတွင်ရှိသော လှံဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ် ကာကွယ်လိုက်သည်။

ရန်ကျန်းကွဲ၏ လက်မောင်းတစ်ခုလုံးသည် ပြင်းထန်သော လှည့်အားအရှိန်ကြောင့် ကျင်ခနဲဖြစ်သွားလေတော့သည်။

လှံကိုမြဲမြဲကိုင်ထားနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

"အမလေး ..."

ရန်ကျန်းကွဲသည် ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်စဉ် အလံတိုင်မှာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ယင်းအခါ ရန်ကျန်းကွဲ၏ကိုယ်လုံးသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားပြီး ထာဝရငြိမ်သက်သွားလေတော့၏။

မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် ၎င်းတို့၏ဦးစီးသူ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး ကျဆုံးသွားသည့်အတွက် ထိတ်လန့်ရင်း ရတ်ရတ်သဲသဲဖြစ်နေကြ၏။

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ပထမအကြိမ် အောင်ပွဲခံပြီးသည်နှင့် ဝေ့ချိန်တုန်ဆီသို့ အလံတိုင်ကို မွှေ့ရမ်းပြီး တိုက်ခိုက်သည်။

ဝေ့ချိန်တုန်သည် သူ၏မိတ်ဆွေ ကျဆုံးသောကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။

ထိုစဉ် ငေါ့ကျင်းဖုန်းတိုက်ခိုက်လာသည်ကို မြင်သည်နှင့် ရင်မဆိုင်ဝံ့တော့ဘဲ လှည့်၍ပြေးလေ၏။

မန်ချူးဗိုလ်ကြီးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ဦး အပြေးရောက်လာသည်။

ထိုလူသည် နှုတ်ခမ်းမွေးရေးရေးထားပြီး မျက်လုံးအစုံတွင် စူးရှတောက်ပနေ၏။

အနီးသို့ရောက်သည်နှင့် ဝဲဘက်လက်မောင်းကို ဆန့်တန်း၍ အလံတိုင်ကို ရိုက်ချလိုက်သည်။

အလွန်ပြင်းထန်လှသော အရှိန်ကြောင့် ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် အလံတိုင်ကို မြဲမြဲကိုင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ အလံတိုင်သည် မန်ချူးစစ်သည်တို့ အုပ်စုထဲသို့ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် လွင့်စဉ်သွားသည်။

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် တုန်လှုပ်မိရင်း ဆောင်ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး ထိုစစ်ဗိုလ်ကို ဓားဖြင့်ရွယ်၍ မေးလိုက်၏။

"ဟေ့ ...မင်းဘယ်သူလဲကွ၊ နာမည်မြန်မြန်ပြောစမ်း"

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...မင်းဟာ ဖအေကို တော်လှန်တဲ့ ကောင်ပဲကွ၊ မင်းအဖေက မန်ချူးအစိုးရအတွက် ရှုပ်ရှုပ်ချွဲချွဲတိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းကျတော့ တိုင်းတစ်ပါးမှာ ခိုလှုံခွင့်တောင်းတယ်၊ ငါ့ရဲ့နာမည်က ပုနလီကွ၊ ငါ့ရဲ့ဓားကို မြည်းကြည့်ပါဦး"

ထိုဗိုလ်ကြီးသည် အရပ်ပုပြီး ဂင်တိုတိုင်ပင်ဖြစ်၏။ သူ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ဓားကို မွှေ့ရမ်းပြီး ငေါ့ကျင်းဖုန်း၏ ရင်ဝသွေးကြောဆီသို့ တိုက်ခိုက်လာလေ၏။

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ချက်ချင်း တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။ သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိန်တည်းမှာပင် ဆောင်ဓားကို မွှေ့ပြီး ရန်သူ၏ခါးဆီသို့ ပိုင်းချလိုက်သည်။

"မင်းဘယ်ပြေမလဲ"

မန်ချူးစစ်ဗိုလ်သည် ဒေါသဖြစ်ကာ ကျွဲပတ်ရှောင်ရှားရင်းက ဝေါ့ကျင်းဖုန်း၏ ချိုင်းဘက်သွေးကြောဆီသို့ ဓားဖြင့်လှမ်းထောက်ပြန်သည်။

ဝေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ဆောင်ဓားကို ကြက်ခြေခတ် သိုင်းကွက်ဖြင့် ကာ၍ ပက်ထုတ်လိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သိုင်းကွက်အကွက်နှစ်ဆယ်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်ကြသောအခါ အရှုံးအနိုင်မပေါ်သေးပေ။

သို့သော် ကန်ချူးစစ်သည်တို့သည် စုပြုံဝင်လာသည်။

တစ်ယောက်နှင့်အများဖြစ်၍ ဝေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ဓားကို တစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းရင်း ဝိုင်းထားသောစက်ကွင်းမှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစား၏။

"ဟေ့ကောင် ...မင်း ဘယ်ပြေးမှာလဲ"

မန်ချူးဗိုလ်ကြီးပုနလီသည် သူ၏အကြံကို သိသည်နှင့် ချက်ချင်း ဝင်ပူးလိုက်သည်။

ထိုသို့ အချိန်ဆွဲပြီးတိုက်နိုက်သည့်အတွက် ဝေါ့ကျင်းဖုန်း လွတ်လမ်းမမြင်တော့ပေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် အသံလွှင်လွှင်ဖြင့် အော်လိုက်သော အသံတစ်ချက်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝေါ့ကျင်းဖုန်းကို ဝိုင်းရံထားသော မန်ချူးစစ်သည်တို့မှာ ကစဉ့်ကလျားဖြင့် လဲကုန်ကြ၍ တချို့မှာ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်သွားကြ၏။

ဝေါ့ကျင်းဖုန်း အံ့ဩနေစဉ်မှာပင် သွက်လက်ပေါ့ပါးသော လူရိပ်တစ်ခုသည် တစ်မုဟုတ်ချင်း ရောက်လာပြီး အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပသော ဓားရောင်ကို မြင်လိုက်၏။

ပျက်စီးလျှင်သော ဝေါ့ကျင်းဖုန်းသည် ရှောင်ရီရှမ်း စစ်ကူအဖြစ် ရောက်ရှိလာခြင်းကို ချက်ချင်း ရိပ်မိတော့၏။

ထိုအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရင်း တအားတက်ကာ ရန်သူကို ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်တော့၏။

သူမသည် မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ အုပ်စုထဲတွင် ရေမြွေတစ်ကောင်ပမာ ကူးလူးလာရင်းက ၎င်းတို့ကို အသေမသတ်ဘဲ ဓားရိုးဖြင့်သာ သွေးကြောတွေကို လိုက်ပိတ်နေ၏။

သူမ၏ဓားချက်ထိမှန်သော မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် လက်မောင်းတစ်ခုလုံး ကျင်ခနဲဖြစ်ရင်း ဓားလွတ်ကျပြီး ပြန်လည်ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။

သူမ၏ထူးခြားသော တိုက်ကွက်ကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိကြသည်။ လမ်းလည်း ဖယ်ပေးကြကုန်သည်။

ရှောင်ရီရှမ်းမှာ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ရန်သူများကို ထိုးဖောက်ပြီး ဝေါ့ကျင်းဖုန်းဆီသို့ ရောက်သည်နှင့် အော်၍ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငေါ့ကျင်းဖုန်း တစ်ယောက်နဲ့အများ တိုက်လို့မဖြစ်ဘူးကွယ်၊ တောင်ပေါ်သာ မြန်မြန်ပြေးတက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ငေါ့ကျင်းဖုန်းသည် အဖြေပေးပြီး လမ်းရှင်းကာ တောင်ထိပ်ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးတက်သွားသည်။

ထိုအခါ မန်ချူးစစ်ဗိုလ်ကြီး ပုနလီသည် ရှောင်ရိရှမ်းအား ဒေါသအလွန်အမင်း ထွက်မိတော့သည်။

"မင်း ...ဘယ်သူလဲ ...၊ ငါ့ရဲ့ပညာခန်းကို မြည်းစမ်းပြီး ကြည့်ပါဦး"

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...မင်းလို ချန်ပိုင်ဂိုဏ်းက ယစ္စာဖောက်ကများ ရာရာစစ လာခဲ့ပါ"

ရှောင်ရိရှမ်းသည် ပုနလီကို ကြိမ်းမောင်းရင်းက အတွင်းအားကို ထုတ်ပြီး ပြင်းထန်သော လက်ဝါးဖြင့် ပုနလီ၏ရင်ဝကို ရိုက်လိုက်၏။

ထိုအခါပုနလီမှာ ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ လေထုထဲသို့ ကျွမ်းနှစ်ပတ်သုံးပတ်၍ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

သည့်နောက် ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ ပြန်သွားလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

အခန်း (၅၃)

ကယ်တင်ခြင်း

သုံးပွင့်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ စတင်ချေပြီ။

တိုက်ပွဲသည် ပြင်းထန်လွန်း၍ မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် အလုံးအရင်းကို အားကိုးပြီး တစ်ဗိုလ်ဆင်းတစ်ဗိုလ်တက်၍ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ချီတက်လာကြ၏။

သို့သော် အပေါ်စီးမှ အသာရသောနီပေါစစ်သည်တို့က ရန်သူကို လုံးဝမမှုဘဲ ကျောက်တုံးများကို တောင်အောက်သို့ တွန်းချနေသည်။ အလွန်အေးသောအရပ်၌ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စီးကျနေကြ၏။

အသက်ရှင်ရေး၊ တိုင်းရေးပြည်ရေး မဟုတ်ပါလော ...။

မန်ချူးစစ်သည်တို့သည်အထိနာပြီး တောင်ခြေရင်း၌ အလောင်းများ ထပ်ကာ သွေးချောင်းစီးနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည်။

ထိုအခိုက် တောင်ကုန်းတစ်ကုန်းပေါ်တွင် ခန်းအန်းမင်းကြီးနှင့် ဟိုင်နန်တို့သည် တိုက်စစ်ဆင်နွှဲရန် ဆွေးနွေးနေကြလေ၏။

ထိုတောင်ကုန်း ပတ်ပတ်လည်တွင် ကိုယ်ရံတော်တပ်နှင့် စစ်သည် ငါးရာခန့် ဝိုင်းရံကာ စောင့်ကြပ်နေ၏။

နှစ်ဦးသား စစ်မြေပုံကိုဖြန့်ကာ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုယ်ရံတော်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်တစ်ဦးသည် တောင်ကုန်းရှိရာသို့ အပြေးရောက်လာသည်။

မန်ချူးတပ်ထဲတွင် လျှို့ဝှက်သူလျှိုဖြစ်သူ ဟုန်စမ်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူမသည် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ထဲတွင် သတိဝီရိယနှင့် နေထိုင်ခဲ့ရသောကြောင့် အချိန်ကုန်လွန်းသည်ဟု တွက်ဆမိပေသည်။

သို့သော် အခုလို စစ်ဦးစီးနှစ်ယောက်စလုံး ယှဉ်တွဲ၍ ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်သည်ကိုမြင်သောအခါ အကြံတစ်ခု ရတ်ခြည်းရလိုက်သည်။

"အို ...ယခုအချိန်ဟာ အခွင့်ကောင်းပဲ၊ ငါသာ မန်ချူးစစ်ဦးစီးတွေကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ရင် ရန်သူဘက်က ဖရိုဖရဲဖြစ်ပြီး ရတ်ရတ်သဲသဲ ဖြစ်ကြမှာ သေချာတယ်"

သူ ဆက်တွေးသည်။

"မန်ချူးဘက်က စစ်ဦးစီးကျဆုံးသွားတဲ့နောက် အစ်ကိုဆချွန်မင်တို့ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရင် အောင်ပွဲခံနိုင်မှာ မုချကန်ပဲ"

ဟုန်စမ်းသည် ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည်နှင့် ဓားမြှောင်နှင့် လက်နက်ပုန်းကို ဝှက်ကာ တောင်ကုန်းရှိရာသို့ အပြေးတက်လာသည်။

သို့သော် သူမ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ရောက်သောအခါ အစောင့်တပ်သားတို့က ချက်ချင်းအော်ဟစ်လိုက်၏။

"ဝမ်ယုံ (ဟုန်စမ်းပြောင်းပေးထားသောအမည်သစ်) မင်းဒီကို ဘာလုပ်ဖို့လာတာလဲ၊ စစ်ဦးစီးတို့ အပေါ်မှာ စီမံကွပ်ကဲနေတယ်၊ မင်း အပေါ်ကို တက်လို့မဖြစ်ဘူးကွ ..."

"ဟာဗျာ ..."

အစောင့်တို့သည် ဟုန်စမ်းကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ရာ ဟိုင်နန်၏ လူယုံတော်ဖြစ်နေသောကြောင့် ခန်းအန်းမင်းကြီးအား သွားရောက်အကြောင်းကြားသည်။

အစောင့်များ သွားရောက်အကြောင်းကြားသောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးက ဝမ်းသာအားရဖြင့် မိန့်ကြားလိုက်လေ၏။

"အို ...ဝမ်ယုံက ထုံတူဂိတ်ကို ဖြိုခွင်းဖို့အကြံကောင်းရှိသတဲ့လား ...၊ ဒါဖြင့် သူ့ကို အပေါ်မြန်မြန်လွှတ်လိုက်ကွာ"

ခဏအတွင်းမှာ ဝမ်ယုံခေါ် ဟုန်စမ်းသည် စစ်သည်အချို့ ဝိုင်းရံလျက် ခန်းအန်းမင်းကြီးဆီသို့ ရောက်လာလေ၏။

ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် မြေပုံကို အသေးစိတ်လေ့လာရင်း မေးလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေ ...ဝမ်ယုံ မင်းက ထုံတူဂိတ်ကို ဖြိုခွင်းဖို့ နည်းလမ်းရှိတယ်ဆို ...၊ အဲဒါ မြန်မြန်လျှောက်တင်စမ်းကွာ ..."

ဝမ်ယုံခေါ် ဟုန်စမ်းသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဒူးထောက်၍ လျှောက်ကြား၏။

"အရှင်မင်းကြီး ...ကျွန်တော်မျိုး ..."

ဝမ်ယုံခေါ် ဟုန်စမ်းသည် ကန်တော့ရန် ခေါင်းငုံ့ရာမှ ပြန်ထကာ ခန်းအန်းမင်းကြီးကို ဓားပျံဖြင့်ပစ်ထည့်လိုက်တော့သည်။

"မင်းကြီး ...သတိ"

ဒုဦးစီးချုပ် ဟိုင်နန်က အော်၍သတိပေးလိုက်သောအခါ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေသော ဓားမြှောင်သည် ခန်းအန်းမင်းကြီးဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး အရှိန်ဖြင့်ပြေးသွားသည်။

မင်းကြီးသည် ဝဲဖက်သို့ လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်၏။

သို့သော် ဓားမြှောင်က လျှပ်တစ်ပြက် ရောက်လာသောကြောင့် ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ ဝဲဘက်ပခုံးကို ထိမှန်သွားသည်။

ထိုဓားမြှောင်သည် ငါးလက်မခန့်ရှည်၍ မင်းကြီး၏ပခုံးသို့ ဝိုက်ဝင်သွား၏။ မင်းကြီးမှာ နာကျင်လွန်းသောကြောင့် အော်ရင်းလဲကျသွားလေတော့သည်။

ကိုယ်ရံတော်စစ်သည်တို့ ချက်ချင်းဝိုင်းအုံလာကြပြီး ဟုန်စင်းကို ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

ဟုန်စမ်းသည် အကြိပိုင်သော်လည်း ဟိုင်နန်၏အချိန်မီ

သတိ ပေးမှုကြောင့် ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ ချက်ကောင်းကို မထိဘဲ တိမ်း စောင်းချွတ်ချော်ခဲ့၏။

ထိုအခါ မန်ချူးကိုယ်ရံတော်စစ်သည်များ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လာသောအခါ သူမသည် ကိုယ်ကို အသာကြွ လိုက်၏။

ထို့နောက် ခြေအစုံဖြင့် အနီးသို့ရောက်လာသော ကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးကို အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်၏။

သူမ၏ ပြင်းထန်လှသော အားအရှိန်ကြောင့် ကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးတို့သည် တဲအပြင်သို့ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး လိမ့်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

သို့သော် တစ်ယောက်နှင့်အများစုဖြစ်သောကြောင့် သူမသည် တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ဓားမြှောင်ဖြင့် အနီးကပ်လာသူ စစ်သည်တစ်ယောက်ကို ရုတ်တရက် ထိုးချ၏။ သည့်နောက် ထိုစစ်သည်၏ ဆောင်ဓားကိုယူလိုက်၏။

ထိုအခါ ဟုန်စမ်း၏လက်ထဲသို့ ဓားနှစ်လက်ရောက်သွားလေပြီ။

သူမသည် တအားတက်ရင်း ဝိုင်းရံထားသော စစ်သည်တော်ခြောက်ယောက်ကို ဝင်ခုတ်၍ လမ်းရှင်းသော တောင်ခြေသို့ ထိုးပြေးဆင်းသွားလေတော့သည်။

တစ်ခေါ်လောက်အကွာသို့ ပြေးသွားသည်။ မန်ချူးစစ်သည်များသည် မြင်းများဖြင့် ပစ်ခတ်လိုသော်လည်း လူများရှုပ်ထွေးနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောကြောင့် မိမိလူများကို ပစ်ခတ်ထိမှန်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မြားဖြင့်ပစ်ခတ်ခြင်းကို မပြုကြချေ။

ထိုအခါ ဟုန်စမ်းသည် ကျွဲပတ်တီမ်းရှောင်ရင်း တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်လုနီးနေပြီ။

ထိုအခိုက် ကန့်လန့်ဖြတ်နေရာမှ လူရိပ်တစ်ခု ဘွားခနဲပေါ်လာထွက်လာသည်။

မျက်နှာဝါဖန့်ဖန့်နှင့် အကျည်းတန်သော မန်ချူးစစ်ဗိုလ်တစ်ဦးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရယ်ရင်း ညှိုမည်းသောလက်ဝါးကို ဖြန့်၍ ဟုန်စမ်း၏မျက်နှာဆီသို့ ကုတ်ဆွဲလိုက်၏။

ထိုစစ်ဗိုလ်သည် ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်မှ ညီဖြစ်သူ ဟူးရန်ကျိန်းပင်တည်း။

၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် အသေခံတပ်ကို ဦးစီးအုပ်ချုပ်ရင်း ရှေ့တန်းမှ ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ဟုန်စမ်းနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဟုန်စမ်း ကံဆိုးသွားခြင်းပင်။

သူ၏တိုက်ကွက်ကို ဟုန်စမ်းက ခေါင်းငုံ့ရှောင်တိမ်းရင်း ဆောင်ဓားဖြင့် ဟူးရန်ကျိန်း၏ ချိုင်းဆီသို့ ပိုင်းချလိုက်၏။

သို့သော် ဟူးရန်ကျိန်းမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားဖြစ်သည့်အလျောက် နံဘေးသို့ အသာတိမ်းရှောင်ရင်း သူမ၏ ပခုံးကို မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

ဟူးရန်ကျိန်းသည် သူမ၏ပခုံးကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်ရင်း အပေါ်သို့ မလိုက်၏။ ဟုန်စမ်း ဟူးရန်ကျိန်း၏အဖမ်း ခံလိုက်ရလေပြီ။

ထိုအခါ သူမ၏ ပခုံးတစ်ခုလုံး ထုံကျင်သွားပြီး အင်အားလုံးဝဆုတ်ယုတ်သွား၏။ ဆောင်ဓားကို ကိုင်ထားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ အောက်သို့ လွှတ်ချလိုက်ရတော့သည်။

သို့သော် ဟုန်စမ်းက အရှုံးမပေးသေးဘဲ ခြေထောက်ဖြင့် ရန်သူအား ခတ်ရန်ကြိုးစားလိုက်၏။

သို့သော် ရန်သူက သူ့ထက်လက်ဦးသွားသည်။

ဟူးရန်ကျိန်းသည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးကို အားကုန်တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

သူမ၏ကိုယ်လုံး အောက်သို့ကျကာနီးမှာပင် ဟူးရန်ကျိန်းက တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားပြီး သူမ၏ခြေသလုံးကို ဖမ်း၍လိမ်ချိုးလိုက်၏။

ထိုအခါ သူမ၏ခြေသလုံးမှာ အဆစ်ပြုတ်သွား၏။

သည့်နောက် ဟူးရန်ကျိန်းသည် သူမ၏ကိုယ်လုံးကို မြေပြင်ပေါ်သို့ပစ်ချလိုက်ပြီး ...

"ဟိတ်ကောင်တွေ ...သူ့ကို ကြိုးနဲ့တုပ်လိုက်စမ်း"

ထိုအမိန့်ကိုကြားလိုက်သည်နှင့် စစ်သည်ခြောက်ယောက် ပြေးလာပြီး သူမအား ကြိုးနှင့်တုပ်နှောင်ထားလိုက်၏။

ဟုန်စမ်းသည် မန်ချူးစစ်သည်တို့၏ ရိုက်နှက်ခြင်းကို မမှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော်လည်း ခြေသလုံးမှ အဆစ်ပြုတ်သည့်ဝေဒနာကို နာကျင်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

သူမမှာ ဓားချွေးပြန်ရင်း နဖူးပြင်မှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ကျလာသည်။

ဒဏ်ရာရခဲ့သော ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် ကြိုးစားထလာသည်။

သူသည် သေရမည်ကို များစွာကြောက်ရွံ့သောကြောင့် စစ်ဘက်မှ သမားတော်ကြီးကို ဓားမြှောင်နှတ်ခိုင်းသည်။

ထိုသို့ နှတ်လိုက်သောအခါ နာကျင်လွန်းသောကြောင့် ခန်းအန်းမင်းကြီး မူးမေ့မတတ်ဖြစ်သွားသည်။

သူသည် ဓားမြှောင်၏ထိပ်ဖျားတွင် အဆိပ်လူးထားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် တိုက်ပွဲကိုဆက်လက်ဆင်နွှဲရန် ဆန္ဒမရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ကို နောက်ဆုတ်ကြရန် အမိန့်ချက်ချင်း ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

မကြာမီ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ဘက်မှ နောက်ဆုတ်ရန် ခရာမှုတ်လိုက်သည်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပုံတင်သံ ထပ်သွားရင်း မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ နောက်ဆုတ်သွားလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ ဆချွန်မင်က တောင်ထိပ်မှ အကဲခတ်ရင်း အံ့သြမိလေ၏။

ထို့ကြောင့် နံဘေးတွင်ရှိသော ဗိုလ်လောင်းဘက်သို့ လှည့်၍ ဆိုလိုက်သည်။

"ဟေး ...တယ်ထူးဆန်းပါလားကွာ၊ ရန်သူရဲ့တိုက်စစ်အရှိန် မသပ်ခင်မှာ သူတို့ ဘာကြောင့်နောက်ဆုတ်ရတာလဲ၊ အဲဒါ အကြောင်းရှိရမယ်ကွ ...၊ ကဲ ...လိုက်လံတိုက်ခိုက်ဖို့ ခရာချက်ချင်းမှုတ်စမ်းပါ"

ဆချွန်မင်အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် နီပေါစစ်သည်တို့သည် ရဲမာန်အပြည့်ဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း ရန်သူ၏နောက်သို့ ထက်ချပ်မကွာ လိုက်လံတိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် ပြန်လည်ခုခံကာကွယ်ရန် ဆန္ဒလျော့နည်းပြီးဖြစ်၍ ဆုတ်ခွာရန်သာ ဆန္ဒပြင်းနေ၏။

ထိုသို့ ဒလကြမ်းလိုက်လံတိုက်ခိုက်သောအခါ လက်နက်ခဲယမ်းများစွာကို သိမ်းပိုက်ရရှိသည့်အပြင် သုံ့ပန်းအဖြစ် မန်ချူးစစ်သည် အယောက်တစ်ရာကျော်ခန့်ကိုလည်း ဖမ်းဆီးမိသည်။

ထိုအခါ ဆချွန်မင်က သုံ့ပန်းတို့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းလိုက်၏။

မန်ချူးစစ်သည်သုံ့ပန်းတို့သည် ဇဝေဇဝါအမူအရာဖြင့် တစ်ပြိုင် တည်း ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးလေး ...နောက်ဆုတ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းကို ကျွန်တော်တို့လဲ မသိဘူးခင်ဗျာ၊ သူတို့တတွေ ပြောဆိုနေတာကတော့ ခန်းအန်းမင်းကြီး လုပ်ကြံခံရတယ်လို့ ပြောတာပဲ၊ "အဲဒါကြောင့် ချက်ချင်း တပ်ဆုတ်ခိုင်းတာပဲ ..."

ထိုစကားကြားသောအခါ ဆချွန်မင်သည် ဟုနံစမ်းကို [illegible] ချည်း သတိရမိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အလို ...ဒုက္ခတော့ ရောက်ကုန်ပြီထင်တယ်၊ သူမပဲဖြစ်မှာပါ"

ဆရျှန်မင်သည် ထိုသို့တွေးမိသည်နှင့် နီပေါစစ်သည်တို့ကို ထိုနေရာမှာပင် အနိုင်အမာဆောင့်ကြပ်ရန်မှာကြားပြီး ကိုယ်ဖျောက်ပညာကို အသုံးပြု၍ ထုံတူဂိတ်ဌာနချုပ်ရှိရာသို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် နီပေါတပ်ဖွဲ့၏ ဘက်ပေါင်းစုံအောင်ပွဲခံကြောင်း အသီးသီး အစီရင်ခံပြီးလေပြီ။

စစ်ကြောင်းများ၏ စုပေါင်းရလာဒ်သည် မန်ချူးစစ်သည်ဘက်က အယောက် နှစ်သောင်းကျော်ခန့် သေကြေဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

နီပေါဘက်ကလည်း အယောက်လေးထောင်ခန့် သေဆုံးဒဏ်ရာ ရခဲ့ကြသည်။

သို့သော် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့ထံမှ လက်နက်နှင့် စားနပ်ရိက္ခာတို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်မှာ တောင်လိုပုံနေသည်။

သူတို့တစ်တွေသည် ကြီးမားသောအောင်ပွဲကို ခံယူခဲ့လေပြီ။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဆရျှန်မင်က အပြေးရောက်လာရင်း ရှောင်ရှုမ်းကို မြင်သည်နှင့် ချက်ချင်းဆိုလိုက်သည်။

"ဒီမှာဆရာမ ...ဟုန်စမ်းတော့ ဒုက္ခရောက်နေပြီ ထင်တာပဲ"

သူ၏စကားကို ကြားသောအခါ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးက အလန့်တကြားဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"အလို ...ဘယ်က ဟုန်စမ်းလဲ အစ်ကို ...၊ ကျွန်မတို့ဘက်က ဗိုလ်လောင်းကျဆုံးသွားလို့လား"

ဆရျှန်မင်သည် ချစ်သူဖြစ်သူ ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးကို ခေါင်းခါပြရင်း ဟုန်စမ်းနှင့်တွေ့ခဲ့သောအဖြစ်တို့ကို ပြန်ပြောင်းပြောဆိုလေသည်။

"အင်း ...ဒါ အစ်ကိုလိုတာပဲ ...၊ ဒီအကြောင်းကို အစ်ကို စောစောပြောသင့်တာပေါ့ရှင် ..."

ထိုအခါ နံဘေးမှ ရှောင်ရှုမ်းကအကျယ်တဝင့်ရှင်းပြလိုက်၏။

"အို ...ငါ့တူမကလဲကွယ် အဲဒီတုန်းက ဆရာမကြီးက တူမကို ဖမ်းသွားတယ်မဟုတ်လား ...၊ အဲဒါကြောင့် ဒီအကြောင်းကို မပြောဖြစ်ဘူးပေါ့ကွယ်၊ ကဲ ...အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ခန်းအန်းမင်းကြီးကို ဟုန်စမ်းဝင်ရောက်လုပ်ကြံတာဖြစ်မှာပဲ၊ ဒီတော့ တို့သူ့ကို မြန်မြန် ဝင်ကယ်မှ ဖြစ်မယ်ကွယ် ..."

ထိုအခိုက် လီစွမ်းမေကလည်း ကြားဝင်ဆိုလိုက်သည်။

"ကဲ ...ညီမလေး၊ မမပါ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့မယ် ..."

လီစွမ်းမေ၏စကားကိုကြားရသောအခါ ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

"အို ...ဒါဆိုရင် ဟုန်စမ်း ကံကောင်းတာပဲ၊ အဒေါ်တို့လို အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်တွေ ဝင်လာရင် ဟုန်စမ်း အန္တရာယ်မတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး"

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည်နှင့် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့၏ နောက်သို့ အပူတပြင်းလိုက်သွားလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန်ချူးတပ်ဖွဲ့များသည် တပ်ခေါက်ပြန်ကြသည်။ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည်လည်း ဌာနချုပ်သို့ပြန်၍ အနားယူနေသည်။

သမားတော်ကြီးက ဂရုတစိုက်ကုသပြီးသောအခါ အဆိပ်မပါသောကြောင့် စိတ်ချမိလေတော့၏။

ဆေးထည့်ပြီးသောအခါ ...

"ဟောကောင်တွေ ...လူသတ်တရားခံကို ငါ့ဆီခေါ်ခဲ့ကြ၊ ဒီကောင်ကို ငါကိုယ်တိုင် စစ်မေးမယ်၊ ဒင်းတို့ရဲ့ဂိုဏ်းအကြောင်း စစ်မေးပြီးမှ ဒင်းတို့ကို စိစိညက်ညက်ကြေအောင် ချေမွပစ်မယ်"

ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် ဒေါမာန်အပြည့်ဖြင့် အမိန့်ပေးပြီး ဒုဦးစီးချုပ်ဖြစ်သူ ဟိုင်နန်နှင့် ဌာနချုပ်ရုံးခန်းထဲတွင် ထိုင်၍စောင့်မျှော်နေ၏။

မကြာမီ ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖောက်တို့က ဟုန်စမ်း၏ ကိုယ်လုံးကို မ၍ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာတော့၏။

အခုချိန်တွင် မန်ချူးများ၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ဟုန်စမ်းအလူးအလဲခံနေရသည်။

သို့သော် သူမမှာ ရဲစိတ်ရဲမာန်နှင့် ပြည့်စုံသော မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် အံ့ကြိတ်ရင်း တစ်ချက်မျှ မညည်းမိအောင် ထိန်းထားနိုင်သည်။

သူမကို မြင်သောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးမှာ ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်း ထွက်ရင်း ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

"ဟိတ် ...ဝမ်းယုံ၊ မင်းက ဘယ်ကိုလာတာလဲကွ၊ အခုလို အကြံပက်စက်ရအောင် မင်းကို ဘယ်သူခိုင်းတာလဲ၊ ပြီးတော့ တို့တပ်ဖွဲ့ထဲမှာ မင်းရဲ့ဂိုဏ်းသား ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ၊ မြန်မြန်ဖြေစမ်း ...၊ နို့မဟုတ်ရင်တော့ မင်းကို တဖြည်းဖြည်းညှဉ်းဆဲပြီးမှ အဆုံးစီရင်ရလိမ့်မယ်"

သို့သော် ဟုန်စမ်းက ခေါင်းငိုက်စိုက်သာချထားသည်။ သူ၏ မေးခွန်းကို လုံးဝမဖြေ။

သူမ၏ အမူအရာကိုမြင်သောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် ဒေါသယမ်းအိုး ပေါက်ကွဲလေတော့၏။

"မင်း ...တစ်ခွန်းမှ မဖြေဘူးလား၊ ဒါဆိုရင် သူ့ကို ကရိယာထုတ်ပြီး ဒဏ်ပေးကြကွာ ..."

မင်းကြီး၏အော်သံကို ကြားသောအခါ ကျင်းတောင်ညီနောင်မှ ဟူးရန်ထိုက ရှေ့သို့တိုးကပ်လာရင်း တင်ပြသည်။

"အမျက်တော်မပွားပါနဲ့ သေနာပတိ ...၊ အခုကိစ္စကို တဖြည်းဖြည်း ..."

"ဟိတ် ...ဘာလဲကွ၊ ဒီကောင်က ငါ့ကိုလုပ်ကြံတဲ့ တရားခံကွ ...၊ သူ့ကို ပစ်ဒဏ်အမျိုးမျိုး ခတ်ပြီးမှ သေဒဏ်ချမှတ်သင့်တယ်၊ မင်းက သူ့ဘက်က ဘာကြောင့် ကာဆီးကာဆီး လုပ်ရတာလဲ ..."

"ကာဆီးကာဆီးလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး သေနာပတိ၊ ဒီကောင်ဟာ ခုနက ကျွန်တော့်ညီရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် သွေးကြောတိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပြီး ဝေဒ ကို အလူးအလဲခံနေရပါတယ်၊ အဲဒီတော့ သူ့ကို ဒဏ်ခတ်လိုက်ရင် တစ်ခါတည်း သေသွားမှာစိုးရိမ်ရတာကြောင့် သတိပေးရတာပါ၊ အရှင်မင်းကြီး ခဏစောင့်ပါဦးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို သွေးကြောဖြေပေးပါဦးမယ် ..."

ထိုသို့ ဖြေသံကြားတော့မှ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် နားလည်သဘောပေါက်လေတော့၏။

ဟူးရန်ထိုသည် တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ပ စမ်းဆီသို့ သွားပြီး ပိတ်နေသော သွေးကြောကို ဖြေပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ဟုန်စမ်းမှာ ဝေဒနာကို မခံစားရတော့ချေ။ သတိရသည်နှင့် အော်လေတော့၏။

"ကျုပ်က သေတာတောင် ဒင်းတို့ကို အခဲမကျေဘူးမှတ်ပါ"

သူမ၏စကားကိုကြားသည်နှင့် မင်းကြီးမှာ ခေတ္တကြောင်သွားလေ၏။ နောက် သဘောပေါက်သွားသည့်အတွက် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လေတော့၏။

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...မင်းဟာ လက်စသတ်တော့ မိန်းကလေးစင်စစ်က သူလျှိုအဖြစ် အယောင်ဆောင်ခဲ့တာကိုး၊ ဒါဆိုရင် ငါ ကောင်းကောင်းအကြောင်းပြရတာပေါ့ ..."

မင်းကြီးက ပြောဆိုရင်း တစ်ဖက်သို့လှည့်၍အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

"ဟေ့ကောင်တွေ ...သစ်သားစင်ကြီးတစ်ခု ချက်ချင်း လုပ်စမ်းကွာ၊ ပြီးရင် သူ့ကို စင်ပေါ်မှာချည်နှောင်ပြီး မြားနဲ့ပစ်ကြရို"

သို့သော် မင်းကြီး၏စကားဆုံးသည်နှင့် ဟူးရန်ကျိန်းက ရှေ့သို့တိုးသွားရင်း လျှောက်တင်လိုက်သည်။

အရှင်မင်းကြီး ...သူဟာ ဆချွန်မင်ဂိုဏ်းကပဲ ဖြစ်ရမယ်ဗျ၊ အဲဒီတော့ သူ့လို လူသတ်တရားခံကို မြားနဲ့ပစ်သတ်ရင် သက်သာရာကျပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်မျိုး အကြံတစ်ခုပေးပါရစေ ..."

ဟူးရန်ကျိန်းသည် မင်းကြီး၏အပါးသို့ ကပ်သွားကာ မျက်နှာချိုသွေးပြီး တရားခံကို တဖြည်းဖြည်း ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်သော နည်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုက်သည်။

သူ၏အကြံကိုကြားသောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးက ဝမ်းသာအားရဖြင့် လက်ခုပ်တီးလိုက်လေ၏။

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...မင်းအကြံ ဘယ်ဆိုးလို့တုန်း"

စကားဆုံးသည်နှင့် စစ်သည်တို့ကို အနက်ငါးပေ ပတ်ပတ်လည် ခုနစ်ပေခန့်ရှိသော ကျင်းတစ်ခုကို တူးခိုင်းသည်။

ကိုယ်ရံတော်တို့သည် ဇဝေဇဝါဖြစ်ရင်း ဟုန်စမ်းအား အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်သတ်မည်ဟု မှတ်ချက်ချမိကြ၏။

ကျင်းကို အားလုံးတူးပြီးသောအခါ ကိုယ်ရံတော်တို့က သို့လော သို့လော တွေးနေဆဲပင်။

ထို့နောက် ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် ၎င်းကျင်းထဲသို့ ရေသုံးလေးပေခန့်ရှိအောင် ရေကို မပြည့်မချင်း လောင်းထည့်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် ရေခဲများကို ထပ်ထည့်ခိုင်းပြီး ဟုန်စမ်းကို ရေခဲကျင်းထဲသို့ ထည့်စိမ်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအ ါကျမှ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတို့က ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သော နည်းသစ်မှန်း နားလည်ကြတော့သည်။

ကျင်း၏ပတ်ပတ်လည်တွင် ခြောက်သွေ့သော ထင်းပုံကြီးကို မီးရှို့စေမည်။

ထိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နည်းသည် ဒဏ်ခံရသူအဖို့ အောက်ပိုင်းအေး၍ အပေါ်ပိုင်းတွင် ထင်းမီး၏ အပူဟပ်ခြ ကို ခံရလိမ့်မည်။

ထိုစဉ် နံဘေးမှ ဒုဦးစီးချုပ်ဖြစ်သူ ဟိုင်နန် သည် မကြည့်ရက်၍ ကြားဝင်ဆိုလိုက်လေသည်။

"မင်းကြီး ...စစ်သုံ့ပန်းကို ဒီလိုနှိပ်စက်တာ မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ သေဒဏ်ပေးမယ့်အတူတူ သူ့ကို တစ်ခါတည်း အဆုံးသတ်စီရင်တာ ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ"

သို့သော် သူ၏စကားကြားသောအခါ မင်းကြီးက ဘဝင်မကျလှပေ။ ထို့ကြောင့် ဒေါသသံဖြင့် ပြောလေ၏။

"ဒီမှာဟိုင်နန် ...၊ ဟောဒီလူသတ်တရားခံဟာ မင်းကြောင့်ပါလာတာပါ၊ မင်းရဲ့တာဝန်မကင်းဘူး၊ အဲဒီတော့ မင်းမကြည့်ရက်ရင် အပန်းဖြေစခန်းကို ပြန်ပြီးအနားယူနိုင်ပါတယ်"

ထိုစကားများသည် ပညာသားပါပါနှင့် နှိမ်လိုက်ခြင်းပင်။

ဟိုင်နန်သည် စိတ်ထန်သူပီပီ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်မိ၏။

ခန်းအန်းမင်းကြီး စကားဆုံးသည်နှင့် ဟိုင်နန်သည် နေရာမှ ရုတ်ခြည်းမတ်တတ်ရပ်ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။

ဟိုင်နန်ပြန်သွားပြီးနောက် နံဘေးမှ ကိုယ်ရံတော်တပ်တို့ကို ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ဟိတ်ကောင်တွေ ...စ,ကြတော့ကွာ"

အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် ကိုယ်ရံတော် တပ်သားတို့သည် ဟုန်စမ်းကို ရေထဲသို့ပစ်ချလိုက်လေသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာလျှင် ကျင်းထဲရေများ ခဲလာလေ၏။

ထို့ပြင် ဆောင်းလေပြေ တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် ဟုန်စမ်းမှာ အသည်းနိုက်အောင် ချမ်းအေး၍ တုန်ယင်နေလေ၏။

သို့သော် ခန်းအန်းမင်းကြီးက မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတို့ကို ထပ်မံအမိန့်ပေးလိုက်၏။

"မီးပုံကို ရှို့လိုက်စမ်းကွာ ..."

ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများသည် ထင်းပုံကြီးကို ကျင်းနှုတ်ခမ်းသို့ လ ာရောက်စုပုံလိုက်ကြပြီး မီးရှို့လိုက်သောအခါ မီးမှာ တဟုန်းဟုန်း ထတောက်လာလေတော့၏။

ဟုန်စမ်းမှာ အလူးအလဲ ခံစားနေရရှာသည်။

သို့သော် ဌာနချုပ်၏အရှေ့ဘက်တွင် ရပ်နေသော ကျင်းတောင်နှစ်ဖော်တို့သည် ချက်ချင်း အော်၍သတိပေးလိုက်၏။

"ရဲဘော်တို့ ...သတိ၊ ဟိုမှာ လူလာနေပြီ"

စကားမဆုံးမီမှာပင် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိသော တဲအိမ်၏နောက်မှ လူရိပ်နှစ်ခု ပေါ်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးတိုးသံနှင့်အတူ လူရိပ်နှစ်ခုတို့သည် တစ်မဟုတ်ချင်း သစ်သားစင်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာတော့၏။

ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ဝီဝီ တဲအိမ်ဘက်မှ တုန်ခါသွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ရန်သူများ ရောက်ရှိလာခြင်းကို ရိပ်စားမိ၏။

ထိုလူရိပ်သဏ္ဍာန်နှစ်ခုသည် ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် လီစွမ်းမေတို့ ပင်တည်း။

ထိုအခါ ကျင်းထဲတွင်ရှိသော ဟုန်စမ်းသည် လီစွမ်းမေကို မြင်သည်နှင့် ...

"ဆရာမ ...ကျွန်မကို မြန်မြန်လာကယ်ပါရှင်"

လီစွမ်းမေမှာ အံ့သြရပြန်သည်။ ဝံပုလွေနက်ခေါ် မဟုန်စမ်းသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်က လီစွမ်းမေနှင့် ကွဲကွာခဲ့သောအဘိုးကြီး ရှန်ပွမ်းရှန့်၏သမီး 'ရှန်စုရှမ်း' ပင်တည်း။

ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည် ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် ရန်ငြိုးမရှိပေ။ သို့သော် လီစွမ်းမေကို တစ်သက် မကျေနိုင်ကြပေ။

ထို့နောက် ကျင်းတောင်ညီနောင်တို့သည် ဒေါသပုန်ထကာ ဆရာမကြီးထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်ကြသည်။

ဟူးရန်ထိုက လီစွမ်းမေနှင့် ပူးကပ်ပြီး အဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်နေသည်။

တစ်ဖက်တွင် ဟူးရန်ကျိန်းက ရှောင်ရိရှမ်းကို လက်လွှတ်မခံဘဲ အကြိတ်အနယ် တိုက်ပွဲဝင်၏။

"ဒီမှာ လီစွမ်းမေ၊ ဆယ်နှစ်တာ တင်ထားတဲ့ ရန်ကြွေးကို အခု အတိုးရောအရင်းပါ ဆပ်ပေတော့"

ဟူးရန်ထိုသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လီစွမ်းမေ၏ ရင်ဝကို ပြင်းထန်သော လက်ဝါးစောင်းတစ်ချက် ပေးလိုက်သည်။

ထိုသိုင်းကွက်သည် ဟူးရန်ထို ဆယ်နှစ်တိတိ လေ့ကျင့်ခဲ့သော 'အင်းဆ' လက်ဝါးသိုင်းကွက်ဖြစ်သောကြောင့် အရှိန်အဟုန်မှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ ပြင်းထန်လှသည်။

သို့သော် လီစွမ်းမေ၏ သိုင်းပညာအဆင့်မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် ထူးချွန်နေလေပြီ။ နှင်းတောင်ဂူထဲ၌ လေ့ကျင့်ခဲ့သော သိုင်းပညာက ဟူးရန်ထို၏ သိုင်းကွက်ထက် အဆင့်မြင့်၏။

သူမသည် ဟူးရန်ထို၏သိုင်းကွက်ကို အသာတိမ်းရှောင်ရန် မြေပြင်ပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် လီစွမ်းမေက သူမ၏ကိုယ်လုံးကို တစ်ပတ်ကျွမ်း ထိုးလိုက်ပြန်သည်။

ထို့နောက် ခွန်လွန်ဂိုဏ်းမှ 'ပွမ်ဆင်း' လက်ဝါးသိုင်းကို အသုံးပြု၍ ဟူးရန်ထို၏ ဝဲဘက်ပခုံးကို အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

သူ၏ယူဆချက်ကား လီစွမ်းမေသည် သူ၏ပြင်းထန်သော လက်ဝါးစောင်းကြောင့် ချက်ချင်း ရုပ်၍ရှောင်ရှားမည်ဟု တွက်ထားး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူးရန်ထိုသည် သူ၏ဝဲဘက်ပခုံးကို ကပျာကယာ တိမ်း၍ ရှောင်လိုက်ပြီး သူမကို ခြေစုံခတ်၍ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော ထင်းပုံကြီးသို့ ခတ်ပို့လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟူးရန်ထို၏သိုင်းကွက်ဝင်လာသည်နှင့် လီစွမ်းမေသည် အတွင်းအားထုတ်ကာ အရှိန်နှင့်ရောက်လာသော ဟူးရန်ထို၏ ကိုယ်လုံးကို အားကုန်ဖိတွန်းလိုက်၏။

ထိုအခါ ဟူးရန်ထို၏ကိုယ်လုံးသည် အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် မီးပုံ ရှိရာသို့ ပျံဝဲသွားသည်။

သည့်နောက် သူမသည် လျင်မြန်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် ခြေတစ်ချက် ဆောင့်၍ တဲအိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

ထိုအနိုက်မှာပင် မီးပုံထဲသို့ကျသွားကာ ဟူးရန်ထိုမှာ မီးဟပ်လာသောကြောင့် အလန့်တကြားဖြစ်ရင်း ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် အပေါ်သို့ ရုတ်ချည်းခုန်တက်လိုက်သည်။

သို့သော် မည်မျှပင်မြန်စေကာမူ အချိန်နှောင်းသွားလေပြီ။

ဟူးရန်ထို၏အင်္ကျီနှင့် ဆံပင်တို့သည် မီးစွဲ၍တောက်လောင်နေလေပြီ။

ထိုအခါ ဟူးရန်ထိုသည် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးလိမ့်၍ မီးကို ငြိမ်းသတ်လိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် လီစွမ်းမေသည် ဟုန်စမ်းကို သူမ၏လက်ထဲသို့ ပါအောင် ကယ်တင်လိုက်လေပြီ။

လီစွမ်းမေက သူမ၏တပည့်မကို ကယ်တင်ခဲ့သည်မှာ ပညာသားပါလှသည်။

ဟုန်စမ်း၏ကိုယ်လုံးသည် ခုနစ်ပေပတ်လည်တွင်ရှိသော ကျင်းထဲတွင် ရှိနေ၏။

လီစွမ်းမေသည် တဲအိမ်ပေါ်မှ ရွှေ့လျားလိုက်သည်နှင့် ကျင်းထဲရှိ ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားတော့သည်။

ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ရေခဲပြင်အောက်ပိုင်း နစ်မြုပ်နေသော မဟုန်စမ်း၏ ကိုယ်လုံးကို ခါးလည်မှ ပွေ့ဖက်လိုက်၏။

ထို့နောက် အတွင်းအားထုတ်၍ သူမ၏ကိုယ်လုံးကို အားကုန်ဆွဲနုတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူမ၏ပြင်းထန်လှသော အရှိကြောင့် ရေခဲပြင်ကွဲအက်သွားပြီး မဟုန်စမ်း၏ကိုယ်လုံးသည်လည်း အပေါ်သို့ ပါလာသည်။

သို့သော် ကျင်းနံဘေးတွင်ရှိသော မန်ချူးကိုယ်ရံတော်တပ်တို့မှာ အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ဓားကောက်ဖြင့် မီးလောင်နေသော ထင်းပုံတို့ကို ကျင်းထဲသို့ ကလော်ထည့်လိုက်ကြ၏။

သို့သော် လျင်မြန်သွက်လက်သည့် လီစွမ်းမေမှာ ဝဲဘက်လက်ဖြင့် ဟုန်စမ်း၏ကိုယ်လုံးကိုပွေ့ဖက်ရင်း ညာလက်ဖြင့် ဆောင်ဓားကို ချက်ချင်းထုတ်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆောင်ဓားကို မွှေ့ရမ်းရင်း တစ်ကိုယ်လုံးကို မီးဘေးမှ ကာကွယ်ထားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးလောင်နေသော ထင်းများကို မန်ချူးစစ်သည်များဆီသို့ ပြန်ပက်ထုတ်ပြီး ဟုန်စမ်းကို ပွေ့ပိုက်ကာ တစ်ရှိန်ထိုးအဟုန်ဖြင့် ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

လီစွမ်းမေသည် ဟုန်စမ်းကို ကယ်တင်ခဲ့သည်မှာ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်သာဖြစ်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဟူးရန်ကျိန်းနှင့် ရှောင်ရိရှမ်းတို့က သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်နေဆဲပင် ...။

ဟူးရန်ကျိန်းသည် ကြောက်လန့်မှုမရှိဘဲ သူမကို အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ လုံးထွေးပူးသတ်တော့၏။

ငင်းအချိန်မှာပင် လီစွမ်းမေ ကယ်တင်ခဲ့သော ဟုန်စမ်းသည် မီးရှိန်ဟပ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ဝမ်းသာလွန်းသည်ကတစ်ဖုံကြောင့် မျက်ဖြူလန်ပြီး ချက်ချင်း မူးမေ့သွားသည်။

လီစွမ်းမေ မြေပြင်ပေါ်သို့ပြန်ကျလာစဉ် မန်ချူးစစ်သည် ဆယ်ယောက်ကျော်တို့က ဓားများ လှံများဖြင့် ဝိုင်းရံလာကြသည်။

သို့သော် အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သော လီစွမ်းမေကို အံ့တု၍ မရချေ။

သူမသည် လက်ထဲရှိသော ဓားဖြင့် ဝှေ့ရမ်း၍ ခုခံကာကွယ်လိုက်၏။ ထိုအခါ မန်ချူးစစ်သည်တို့မှာ ကစဉ့်ကလျားဖြစ်ပြီး လဲ ကျန်ကြသည်။

မီးပုံပေါ်သို့ကျသွားသော မန်ချူးစစ်သည်တို့မှာ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်ကြသည်။

သို့သော် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တွင် ဖြစ်ပွားသော တိုက်ပွဲဖြစ်သဖြင့် ဆယ်ယောက်ကျသွားသည်နှင့် ထပ်၍ စစ်သည်တော်ငါးဆယ်ခန့်တို့သည် အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးရင်း သူမကို ဝိုင်းရံထားပြန်သည်။

သို့သော် လီစွမ်းမေသည် ကြင်နာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်၍ လူသားတို့၏အသက်ကို မသေစေလိုပေ။

သို့ပေမယ့် ရန်သူများဝိုင်းရံလာသောအခါ ဂရုတစိုက် ခုခံကာကွယ်ရသည်။

သူမသည် ဟုန်စမ်း၏ ကိုယ်လုံးကိုပိုက်၍ပြေးရင်း ရှောင်ရိရှမ်းဘက်လှည့်၍ အော်လိုက်၏။

"ညီမလေး ...မြန်မြန်ပြေးစို့၊ သူတို့တစ်ဖွဲ့ဟာ အများစုမို့လို့ အချိန်ကြာကြာ မဆွဲပါနဲ့"

သူမ၏ စကားမဆုံးမီမှာပင် ဝဲဘက်မှ လူရိပ်တစ်ခုပေါ်လာရင်း ကြိမ်းဝါးလိုက်၏။

"ဟိတ် ...မင်းပြေးလို့ ဘယ်ရမလဲ"

တစ်ဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် ခုန်အုပ်လာသူလား ဟူးရန်ထိုပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် မြွေခေါင်းတုတ်ကောက်နှင့် လီစွမ်းမေ၏ ကျောဘက်သွေးကြောဆီသို့ လှမ်းရိုက်လိုက်၏။

သို့သော် လီစွမ်းမေက အကင်းပါးသူပီပီ နံဘေးသို့ ရှောင်ရင်း သစ်သားစည်ကို ဒလကြမ်းမွှေ၍ ကာဆီးလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခိုက်မှာပင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ 'အမလေး' ဟု အော်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရ၏။

ထိုအော်သံမှာ ဟူးရန်ကျိန်း၏ အော်သံပင်။

ရှောင်ရိရှမ်းသည် နံဘေးသို့ မန်ချူးစစ်သည်တော်များ ဝိုင်းရံလာသည်ကိုမြင်သည်နှင့် အချိန်ကြာကြာ တိုက်ခိုက်၍ မရမှန်း ရိပ်စားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ...

ခွန်လွန်ကိုဏ်းမှ ပန်းစကြာသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုပြီး အနီးကပ်လာသော မန်ချူးစစ်သည်တို့ကို ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပိုင်းချလိုက်လေတော့၏။

ရှောင်ရိရှမ်း၏ သွက်လက်မြန်ဆန်သော သိုင်းကွက်ကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့ အတုန်းအရုန်း လဲကုန်ကြလေပြီ။

ငင်းအချိန်တွင် ရှောင်ရိရှမ်းက မန်ချူးစစ်သည်နှစ်ဦးတို့ကို ခြေစုံခတ်၍ နင်ထုတ်လိုက်သည်။

ဟူးရန်ကျိန်း၏ ဓားရှည်ပိုင်းချလာသည်ကို မြင်သည်နှင့် သူမသည် ဆောင်ဓားကို တစ်ချက်လှည့်၍ ခုတ်ချလိုက်၏။

အခြေအနေမှာ ဟူးရန်ကျိန်းက ဓားရှည်ကို မလွှတ်၍မဖြစ်တော့ပေ။ သူ၏ဓားရှည်သည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားလေတော့သည်။

သူသည် လျင်မြန်စွာဖြင့် ရှောင်လိုက်သော်လည်း ဓားဖျားက သူ၏လက်ဝါးကို ထိသွားလေသည်။

ဟူးရန်ထို အလန့်တကြားဖြစ်သွားစဉ် လီစွမ်းမေ လွှဲပစ်လိုက်သော သစ်သားစည်သည် သူ၏ မျက်နှာဆီသို့ ရောက်လာတော့သည်။

ထိုအခါ ဟူးရန်ထိုက နောက်သို့ ကပျာကယာ ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

ငင်းအချိန်မှာပင် ရှောင်ရိရှမ်းသည် လီစွမ်းမေထံသို့ ပြေးသွားသည်။

ထို့နောက် အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သော လီစွမ်းမေနှင့် ရှောင်ရိရှမ်းတို့သည် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ခုန်ပျံကျော်လွှားရင်း ဟုန်စမ်းကို ကယ်တင်၍ ပြန်သွားကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅၄)

နီပေါနန်းတွင်းရေး

လီစွမ်းမေသည် မဟုန်စမ်းကို ချိုင်းကြားတွင်ညှပ်၍ ပွဲ့ယူလာရင်း မန်ချူးစစ်သည်များကြားမှ ဖောက်ထွင်း၍ ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့သည်။

ရှောင်ရိရှမ်းမှာ သူမနောက်မှ စောင့်ရှောက်ရင်း လိုက်ပါလာသည်။

မကြာမီ ထုံတူဂိတ်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လှမ်းမြင်ရပေသည်။

လီစွမ်းမေသည် မဟုန်စမ်းအား ခေတ္တ အောက်သို့ချပြီး ခြေလက်တို့ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှု၏။

ကိုယ်သည် ပျော့ဖတ်ဖတ်ဖြစ်နေပြီး ခြေ လက်တို့သည် အေးစက်နေသည်။

လီစွမ်းမေသည် တပည့်မအတွက် ရင်ထိတ်မိသည်။

မချိသောနှလုံး၊ မကြည်သောမျက်နှာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"လှုပ်ပါဦး ညီမလေး ...တပည့်မလေး မသမာသူလက်ချက်နဲ့ ရေတိမ်နစ်ပြီထင်ပါရဲ့"

ထိုအခါ ရှောင်ရိရှမ်းသည် မဟုန်စမ်း၏ ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့် အသာစမ်းကြည့်လိုက်၏။

"အို ...မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မမ၊ ဟုန်စမ်း သတိလစ်ပြီး မေ့မျောနေတာပါ၊ ကျွန်မတို့ သူ့ကို ထုံတူဂိတ်ကိုမြန်မြန်ခေါ်သွားပြီး အပ်စိုက်နည်းနဲ့ ကုသလိုက်ရင် အချိန်မီပါလိမ့်မယ်"

သူမ၏စကားကိုကြားမှ လီစွမ်းမေမှာ တပည့်မအတွက် အပူသောကမီးမှာ ခေတ္တငြိမ်းအေးခြင်းကို ခံစားလိုက်ရ၏။

"ဒါဖြင့် မမတို့ အမြန်သွားကြစို့"

လီစွမ်းမေက ပြောပြီး ဟုန်စမ်းကို ပခုံးတွင်ပိုး၍ ထုံတူဂိတ်သို့ ဆက်၍ လာခဲ့ကြလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးခဲ့ကြသည်။

ထိုထုံတူဂိတ်သို့ရောက်သောအခါ ဆချွန်မင်က အသင့်ဆီးကြိုခြင်းကို တွေ့ရသည်။

သို့သော် ဟုန်စမ်းအား ပျော့ခွေပြီး မျက်နှာညိုမည်းနေခြင်းကို မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမသာနိုင်ဘဲ ဖြစ်မိကြသည်။

လှူနာကို အချိန်မီ ကုသရမည်ဖြစ်၍ ဟုန်စမ်းအား အိပ်ခန်းတစ်ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး သူမအား ခုတင်တစ်လုံးတွင်လှဲ အိပ်စေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ အပ်စိုက်ပညာကို ကောင်းစွာလေ့လာတတ်မြောက်ထားသူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် အီလိနားအား မိးသွေးမီးဖိုတစ်ဖိုမွေးထားရန် မှာကြားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ ရွှေအပ်များကို ထုတ်လိုက်သည်။

အီလိနားကို ဟုန်စမ်း၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်စေသည်။ ထို့နောက် ဟုန်စမ်း၏သွေးကြောလေးနေရာသို့ အပ်စိုက်၍ ကုသမှုပြုလိုက်၏။

မကြာမီ ဟုန်စမ်းမှာ 'အင့်' ခနဲ ညည်းညူလာသည်။

သို့သော် ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားပြန်သည်။

ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ ခဏွှ အချိန်ကိုစောင့်ပြီး ...

တစ်ဖန် ကျန်ရှိသောရွှေအပ်များကို ရေအုးတွင် သန့်စင်စေပြီး သူမ၏ ကျောဘက်သွေးကြောနေရာသို့ အပ်ဖြင့်စိုက်၍ ထပ်မံကုသရန် ကြိုးစားလိုက်ပြန်သည်။

မကြာမီ ဟုန်စမ်းမှာ ထအော်တော့၏။

"အမလေး ..."

ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ သူမနားလည်သော အပ်စိုက်ပညာဖြင့် ဟုန်စမ်းအား ကုသမှုပြီးဆုံးလေပြီ။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ သူမသည် လှုးလွန့်လှုပ်ရှားလာသည်။

ပါးစပ်မှလည်း ညည်းတွားလာသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် လီစွမ်းမေနှင့် ရှောင်ရိုရှမ်းမှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးကြည့်၍ ပြုံးနိုင်လိုက်ကြသည်။

သူမ၏အသက်ကို သေမင်းလက်ထဲမှ ပြန်လည်၍လုယူနိုင်ခဲ့လေပြီ။

ထို့နောက် သူမ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ အင်္ကျီအဝတ်အစားများ ပြန်လည်၍ ဝတ်ဆင်ပေးလိုက်၏။

"အား ...အမလေး ..."

ဟုန်စမ်းခေါ် ရှန်စုရှမ်းမှာ တစ်ချက်ညည်းညူပြီး အော်လိုက်ပြန်သည်။

မရှေးမနှောင်း သူမသည် မျက်လုံးများကို အား..ယူဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။

"တူမလေး ...တူမလေး"

လီစွမ်းမေက ဝမ်းသာလှိုက်လှဲစွာဖြင့် ခေါ်လိုက်ရင်း သူမ၏နဖူးပြင်ကို အသာစမ်းကြည့်မိ၏။

သည့်နောက် ဝမ်းသာလွန်း၍ ဟုန်စမ်းအား ထွေးပိုက်ရင်း အားပေးနှစ်သိမ့်မိပေသည်။

ရှန်စုရှမ်းခေါ် ဟုန်စမ်းမှာ သတိရလာကာ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျဆင်းလာမိ၏။

ဆရာကျိုချန်နှင့် ဆရွှန်မင်တို့သည် ရောက်လာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာ ဂျပည်နှစ်ယောက် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြသောအခါ ရှုံ့စိရှမ်း ခေါ် ဟုန်စမ်းမှာ ဖသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ခြင်း ဂရှိတော့ဘဲ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာခြင်းကို တွေ့မြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရသည်။

❑ ❑ ❑

တံတူဂိတ်မှ အရေးပေါ် ကုလားတက်ခေါ် ဒံသံများ ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါ ဆရျှန်မင်က အထိတ်တလန့် ဆိုလိုက်၏။

"အလို ...ဘယ်လိုပါလိမ့်၊ မန်ချူးတွေစစ်ရှုံးခဲ့ပြီပဲ ...! အခု ဘယ်လိုကြောင့် ထပ်လာတိုက်ရပြန်တာလဲ"

သူ၏စကားမဆုံးမီ အထောက်တော်စစ်သည်တစ်ဦး ရောက်လာပြီး အစီရင်ခံလေ၏။

"ဘုရင့်သမီးတော် ဒေစီလီ ကြွလာပါပြီခင်ဗျား"

ဘုရင့်သမီးတော် ကြွလာခြင်းမှာ အကြောင်းထူးရှိမည်ကို တစ်ထစ်ချ တွက်ထားကြသည်။

ထို့နောက် ဆရျှန်မင်တို့လူစုသည် ချက်ချင်းပင် အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်၏ရုံးခန်းသို့ လိုက်သွားကြ၏။

ရုံးခန်းသို့ရောက်သောအခါ သမီးတော် ဒေစီလီ၏မျက်နှာမှာ မကျေမချမ်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

သူမသည် အာပုမင်မင်းသားအား တီးတိုးစကားဖြင့် ပြောဆိုနေခြင်းကို သတိပြုမိ၏။

အတန်ကြာသောအခါ ...

အာပုမင်မှာ စိုးရွံ့သောမျက်နှာဖြင့် ပြောလေ၏။

"အဆွေတော်တို့ ...ပြဿနာတော့ တက်ပြန်ပြီ"

ဆရျှန်မင်က မေးသည်။

"ဘယ်လိုလဲ အဆွေတော်မင်းသား ...မြို့တော်မှာ အရေးအခင်း ဖြစ်နေလို့လား ခင်ဗျာ"

"အင်း ...မြို့တော်မှာ အရေးအခင်းတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် နန်းရင်းဝန်ဟာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ သူ့ဆရာသမားဖြစ်တဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို နန်းတွင်းခေါ်ဆောင်လာခဲ့တယ်တဲ့ဗျာ"

"အလို ...ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို နန်းတွင်းခေါ်လာခဲ့တယ် ဟုတ်လား ...! ဒီမိန်းမကြီးက ပညာစွမ်းတယ်၊ အင်မတန်သတိထားရမယ်"

ရွှေလေးရှင် မင်းသမီးက ထိတ်လန့်တကြား ပြောလိုက်၏။

အားလုံးက သိလိုစောဖြင့် မေးလိုက်သောအခါ ...

သမီးတော် ဒေစီလီက နန်းတွင်းရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြန်လည်ပြောကြားလေသည်။

သူမ၏ပြောကြားချက်မှာ ...

❑ ❑ ❑

နီပေါဘုရင်၏ ညီလာခံတွင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန်း ဥူးအစိုးရအား တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ကာကွယ်ရန် နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပြီး အိမ်ရှေ့မင်းသား အာပုမင်အား ကွပ်ကဲ အုပ်ချုပ်ရန် စေလွှတ်ခဲ့၏။

တစ်လခန့်ကြာသောအခါ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အောင်ပွဲ အဆင့်ဆင့်ခံမှုနိုင်သော မင်္ဂလာသတင်းကို ကြားသိရပေသည်။

သည့်နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရင်ကြီးမှာ တစ်စုံတစ်ဦးက ညဥ့်စဉ် လာရောက် နောင့်ယှက်ဘိသကဲ့သို့ ခံစားရပြီး ဒိပ်မက်ဆိုးများ၏ ချောက်လှန့်ခြင်းကို ခံစားရပြန်သည်။

တစ်စုံတစ်ဦးက လာရောက်ပြီး နှောင့်ယှက်ကြိုးကိုင်၍ အမိန့် ပေးနေဘိအသွင် ခံစားရင်း စိတ်ဝေဒနာကြောင့် အစားပျက်အိပ် ပျက်ပြီး အင်အားကုန်ခန်း၍ လာသည်။

ထို့ကြောင့် နန်းရင်းဝန် ဟာရန်ကို ခေါ်ပြီး ထိုကိစ္စနှင့်ပတ် သက်၍ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး၏။

အကြံသမား ဟာရန်က ရှိခိုးဦးတင် လျှောက်၏။

"ရေမြွေသခင် ကျေးဇူးရှင်မင်းကြီး ...၊ ကျွန်တော်မျိုးလဲ ရက်သတ္တတစ်ပတ်တိတိ အိပ်မက်ရခဲ့ကြောင်းပါ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုး၏အိပ်မက်က ကျွန်တော်မျိုး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဆရာမကြီးကိုယ်တိုင် လာရောက်ပြီး အိပ်မက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဆရာမ ကြီး၏ မိန့်ကြားချက်အရ ဆရှုန်မင်တို့ တရုတ်တစ်သိုက်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့၏နိုင်ငံ ပြည်တွင်းရေးတွင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်

နေခြင်းကြောင့် ရိုးရာနတ်များက မကျေနပ်ကြောင်း၊ ယခုကဲ့သို့ ဘုရင်မင်းမြတ်အား အိပ်မက်ပေးခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ အကယ်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်လည်မရုပ်သိမ်းပါက ဆက်၍ ဆတ္တာ၍ အိပ်မက်ဆိုး မြင်မက်နေပါမည် အရှင်မင်းကြီး ...၊ ဤသို့ အိပ်မက်ပေးခြင်းမှာ ဘုရင်မင်းကြီးအား သတိတရားပြန်လည်ရစေ ရန် သတိပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ် အရှင်မင်းကြီး"

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးက လွန်စွာမှ ထုတ်လန့်မိသည်။

တစ်ပတ်တာကာလ ခံစားနေရသော အိပ်မက်ဆိုးဝေဒနာ စိတ်ချောက်ချားခြင်းမှာ လွန်စွာမှ စိတ်ဆောကရောက်ရသည့်အပြင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်မိပြန်သည်။

ကြာရှည်ဆိုလျှင် သေဖို့သာရှိသည်။

ထိုသို့တွေးတောရင်း ...

"ဒါဖြင့် ...ငါကိုယ်တော်မြတ် ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ မြန်မြန် လျှောက်တင်စမ်း ..."

နန်းရင်းဝန် ဟာရန်က ဆက်၍လျှောက်တင်သည်။

"အရှင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ယခုသန်းခေါင်ချိန် ဥယျာဉ်တော် ထဲမှာ ဆရာမကြီးအား တိုင်တည်ပြီး ပင့်ဖိတ်မေးမြန်းရင် အကြောင်းစုံ သိရပါလိမ့်မယ်၊ ဆရာမကြီးက ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ပြောဆိုညွှန်ကြားပါလိမ့်မယ် အရှင်မင်းကြီး"

ဘုရင်ကြီးမှာ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်၏ စကားကွင်းပိုင်ကွန်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုးဝင်မိရင်း ညဥ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဆရာမကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းရန် ပင့်ဖိတ်မည်ဟုဆို၏။

ထို့နောက် ညဥ့်သန်းခေါင်ယံတွင် နန်းရင်းဝန် ဟာရန်နှင့်အတူ ပန်းဥယာဉ်ထဲသို့ထွက်ပြီး ဆရာမကြီးအား ပင့်ဖိတ်သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် နန်းရင်းဝန် ဟာရန်တို့သည် ပန်းဥယျာဉ်ရှိအပန်းဖြေရိပ်သာတွင် စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် စောင့်နေကြလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ အပန်းဖြေရိပ်သာ၏ အပြင်ဘက်မှဆံပင်ဖြူဖွေး၍ အကျည်းတန်သော အဘွားအိုတစ်ယောက် ပန်းရုံဘေးမှ ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည်။

သူကား ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုပင်တည်း။

သူမ၏လက်ထဲ၌ အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပနေသောတောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ထား၏။

သူမသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို တွေ့လျှင် စူးရှသောမျက်လုံးဖြင့်ကြည့်ပြီး တစ်ဖက်ရှိ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်ဘက်သို့လှည့်ကာ တတွတ်တွတ်နှင့် ခပ်တိုးတိုးကလေး ပြောဆိုနေပေသည်။

နန်းရင်းဝန်ဟာရန်က သူမအား ကြည့်ကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားလည်သည့်သဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ်နေလေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ သူမကိုကြည့်ရင်း မူးမေ့၍သွားတော့သည်။

အမှန်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်၌ အဆိပ်တစ်မျိုးမိထားခြင်းကြောင့်အင်အားကုန်ခန်းပြီး မူးမေ့သွားခြင်းပေတည်း။

သည့်နောက် ဆရာမကြီးဒေါ်ယုမှာ တဟားဟား ရယ်ပြီးကိုယ်ဖျောက်သိုင်းပညာကိုသုံးကာ ခုန်ပျံ၍ထွက်သွားသည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်၏ခေါ်သံကြားမှ သတိရလာသည်။

အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးလာသည့်ပမာ ခံစားမိရင်း ...

"အင်း ...ငါကိုယ်တော်မြတ် ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်"

ထိုအခါ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်က ...

"အရှင်မင်းကြီး ...ဆရာမကြီး အထက်ကောင်းကင်သို့ ပြန်သွားပါပြီ၊ ဒါကြောင့် အရှင်မင်းကြီးကို ကျွန်တော်မျိုး နန်းတွင်းပြန်ပို့ဆောင်ပါရစေ"

"အလို ...ဆရာမကြီး ပြန်သွားပြီလား၊ ငါကိုယ်တော်မြတ်ခုလို တန်ခိုးရှင်ကို ပထမအကြိမ်တွေ့ဖူးခြင်းပဲ၊ ဒါနဲ့ ခုနက ဆရာမကြီး ဘာတွေမှာသွားသေးလဲ၊ ငါကိုယ်တော်မြတ် ဘာမှ နားမလည်ပါလား"

"ကျွန်တော်မျိုး နားလည်ပါတယ်အရှင်မင်းကြီး ...၊ ဆရာမကြီး ပြောသွားရာက မနက်ဖြန်ကျရင် လူသားတစ်ဦး သူ့ကိုယ်စားဘုရင်မင်းမြတ်ထံသို့ စေလွှတ်မယ်တဲ့၊ အဲဒီလူကို အကြံပေးအရာရှိအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ရင် တိုင်းရေးပြည်ရေး အေးချမ်းသာယာဝပြောမယ်တဲ့၊ ဘုရင်မင်းမြတ်လဲ အိပ်မက်ဆိုးမက်ခြင်းမှ ကင်းငြိမ်းပြီးကျန်းမာ လန်းဆန်းလာမယ်လို့ ပြောကြားသွားပါတယ် အရှင်မင်းကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နန်းရင်းဝန် ဟာရန်၏စကားကိုကြားရလျှင် ဝမ်းသာစွာလက်ခံယုံကြည်မိပြီး နန်းတွင်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရခြင်းမှာ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုတို့၏ စီစဉ်သော လုပ်ဇာတ်ပင်တည်း။

နောက်နေ့ ညီလာခံတွင် တံခါးမှူးက …

ဆရာမကြီးတစ်ဦး ရောက်ရှိနေကြောင်းကို လာရောက် သံတော်ဦးတင်၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ နန်းရင်းဝန် ဟာရန်၏ လုပ်ဇာတ်ကို အထူး ယုံကြည်ကိုးစားနေမိသည့်အတွက် ဆရာမကြီးအား ဝင်ရောက်စေခဲ့သည်။

မှူးကြီးမတ်ရာတို့မှာ အလန့်တကြားဖြစ်ကုန်ကြ၏။

သို့သော် ဘုရင်၏အာဏာကို မဖီဆန်ဝံ့သည့်အတွက် ဆရာမကြီးအား နိုင်ငံအကြံပေးအရာရှိအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းကို မည်သူမှ မကန့်ကွက်ဝံ့ကြပေ။

သမီးတော်ဒေစီလီသည် ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်ကြားသိရသောအခါ လွန်စွာမှ စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ညဘက်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကန်တော့၍ လျှောက်တင်လေသည်။

"ခမည်းတော်ဘုရား …ဆရာမကြီးဒေါ်ယုကို ဘာကြောင့် အထင်ကြီးနေရတာလဲဘုရား၊ ဒီဆရာမကြီး ဒေါ်ယုဟာ လွန်စွာ

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသောကြောင့် နန်းတွင်း၌ အကြံပေးအရာရှိ ခန့်အပ်ခြင်းကို မသင့်လျော်ကြောင်းပါ ခမည်းတော်ဘုရား"

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးမှာ တစ်ဖက်၏မှိုင်းမိနေခြင်းကြောင့် …

"အို…သမီးတော်၊ သမီးတော်မှာ တိုင်းရေးပြည်ရေးမှာ ဘာမှ နားမလည်တဲ့အတွက် ဝင်မစွက်ပါနဲ့ သမီးတော်၊ ခမည်းတော် ဟာ တိုင်းသူပြည်သားတွေ သာယာဝပြော အေးချမ်းဖို့အတွက် အခုလို စီစဉ်ရခြင်းဖြစ်တယ် သမီးတော်"

သမီးတော်မှာ ခမည်းတော်၏ အမျက်ဒေါသ ထွက်လာခြင်းကို သိရသည့်အတွက် ထပ်၍ သံတော်ဦးမတင်ဝံ့တော့ဘဲ ပြန်လာခဲ့ရလေသည်။

နောက်နေ့ သမီးတော် ဒေစီလီမှာ တောလိုက်ထွက်မည်ဟု အကြောင်းပြကာ ထုံတူဂိတ်သို့ အရောက်လာခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

မင်းသမီး ဒေစီလီ၏စကားကို ကြားရသောအခါ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မခံမရပ်နိုင်ဘဲ တက်တခေါက်ခေါက်ဖြင့် ရှိနေကြသည်။

ထိုအခါ ဆရာကျိုချန်က ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"ဒီမိန်းမယုတ်ကို နန်းတွင်းထဲဝင်ခွင့်ပြုလို့ မရဘူး၊ သူသာ နန်းတွင်းထဲမှာ ခြေကုတ်ရသွားရင် တို့ရဲ့တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းကြီးဟာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနိုင်တယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အတွင်းရန်ကို [illegible]ရှားမှ ဖြစ်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ဆရာမကြီးနှစ်ဦးက တစ်ပြိုင်တည်း ကန့်ကွက်လိုက်ကြ၏။

"အို ...မဖြစ်သေးဘူးဆရာ၊ အဲဒီနည်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်ပါဘူးရှင်"

ထိုကန့်ကွက်ချက်ကို ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးက ထောက်ခံရင်း ...

"ဆရာမကြီးတို့ပြောတာ မှန်ပါတယ်ရှင်၊ အခုအချိန်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ ဆရာမကြီးဒေါ်ယုရဲ့မှိုင်းမိနေပြီး ယုံကြည်ကိုးစားနေတယ်ရှင့်၊ နောက်ပြီး နန်းတွင်းမှာ ဟာရန် အမွေးပြုတဲ့ အတိုက်အခံ ဂိုဏ်းက ရှိသေးတယ် မဟုတ်လားရှင်၊ ကျွန်မတို့သာ အဓမ္မစနစ်နဲ့ ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းလိုက်ရင် နန်းတွင်းအုပ်ချုပ်ရေးဟာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုဖြစ်သွားရင် မန်ချူးနယ်ချဲ့တွေရဲ့အကြိုက်ဖြစ်သွားမှာပေါ့ရှင်"

ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး၏ ထောက်ခံအကြံပေးချက်ကို နောက်ဆုံးအားလုံး သဘောတူလက်ခံကြသည်။

"ဒါဖြင့် ...ညီမက ဘယ်လိုစီစဉ်ချင်လို့လဲ"

ဆချွန်မင်က မေးလိုက်၏။

"ပြဿနာက ဒီလိုရှိပါတယ်ရှင် ...၊ နိပေါဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ယုကို ယုံကြည်လက်ခံနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မတို့ ရုတ်တရက် ဖယ်ရှားလို့လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ပြီး ဆရာမကြီးက ဉာဏ်ခပ်များများ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့ အောင်ပွဲခံဖို့ဆက်ကြိုး

စားရင်း ဘုရင်မင်းမြတ် စိတ်နှလုံးအေးချမ်းဖို့ အချိန်အခါကို စောင့်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်လို့ ယူဆပါတယ်ရှင်"

သည့်နောက် ယင်းပြဿနာကို မီးစင်ကြည့်၍ကရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅၅)

သူ့အကြံအစည်

ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် ရှန်စုရှမ်းခေါ် ဟုန်စမ်းကို ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးမှ သိုင်းသမား အကျော်အမော်နှစ်ဦးတို့၏ ကယ်တင်ခံရ၍ လွတ်မြောက်သွားခြင်းကို စိတ်ဓာတ်များစွာ ကျဆင်းမိသည်။

သူ၏ တစ်ယူသန်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောင်တရပြီး ဒုဦးစီးချုပ်ဖြစ်သူ ဟိုင်နန်ကို လူစေလွှတ်ပြီး တောင်းပန်စကားပြောကြားလိုက်သည်။

တောင်းပန်စကား ပြောကြားပြီးသောအခါ တိုက်စစ်ကို ဆင်နွှဲရန် ဆက်လက်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

ဒုဦးစီးဟိုင်နန်သည် ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ ရက်စက်သော အပြုအမူကို မနှစ်မြို့ချေ။ မန်ချူးဘုရင်၏ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဖြစ်သောကြောင့် ခွင့်မလွှတ်၍လည်း မရချေ။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာသာပေးထားရသည်။

ခန်းအန်းမင်းကြီး၏ တောင်းပန်စကားကို ကြားရသောအခါ ဟိုင်နန်က ရယ်မောပြောလေ၏။

"ဒါဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အခန့်မသင့်လို့ အထင်လွဲကြတာပါ၊ ပြီးတာတွေ ပြီးပါစေတော့ မင်းကြီးရယ်"

"ဒါဆိုရင်လဲ ပြီးရောပေါ့၊ ဒါနဲ့ တို့အခု ဆင်နွှဲတဲ့ တိုက်ပွဲမှာ ရန်သူက ထုံတူဂိတ်ကို အနိုင်အမာ စောင့်ကြပ်ထားတယ်၊ အကယ်၍သာ ကျုပ်တို့ ထုံတူဂိတ်ကို မသိမ်းပိုက်နိုင်ရင် အချိန်ကြာတာနဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်က ကျုပ်တို့ကို အမျက်တော်ရှိလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ ထုံတူဂိတ်ကို မြန်မြန်သိမ်းပိုက်ဖို့ ဗိုလ်မှူးဆီက အကြံကောင်းများ သိပါရစေလား"

ဟိုင်နန်သည် ခေတ္တစဉ်းစားပြီး ...

"ဒီလိုရှိတယ် အရှင်မင်းကြီး ...၊ ထုံတူဂိတ်သဘာဝအနေအထားဟာ အနိုင်အမာစောင့်ကြပ်ဖို့ ကောင်းတဲ့နေရာပျ၊ နယ်ခြားဂိတ်တစ်ခုလုံးဟာ တောင်ကိုမှီပြီး ဆောက်လုပ်ထားလေတော့ ကျုပ်တို့ တိုက်ခိုက်ရင် အခက်အခဲများစွာတွေ့လိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အကြံက နောက်ဘက်က ကွေ့ပတ်ပြီး တိုက်စစ်ဆင်နွှဲရင် ကောင်းမလားလို့"

"မင်းရဲ့အကြံမဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် စစ်မြေပုံထဲမှာ ငါ[illegible] သေချာချာ လေ့လာပြီးပြီ၊ ထုံတူဂိတ်နောက်ဘက်မှာ မာလ[illegible]င် ရှိပါတယ်၊ အမှန်မှာတော့ လှည့်ပတ်ပြီး တိုက်ခိုက်[illegible]ရတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ပေမယ့် သဘာဝအတားအဆီးတစ်ခုကြောင့် စစ်ကြောင်းချီတက်လို့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဘယ်လို အတားအဆီးပါလိမ့် မင်းကြီး"

မင်းကြီးက ပထဝီအနေအထားကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြလိုက်သည်။

မာလဆတောင်တန်းသည် အလွန်ကျယ်ပြောရှည်လျားပေသည်။ ထိုတောင်တန်း၏ အမြင့်သည် နှင်းတောင်ထက် အနည်းငယ်နိမ့်ကျသည်။

ထုံတူဂိတ်မှာ နှင်းတောင်သို့သွားရာ တစ်ခုတည်းသော လမ်းကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

ထုံတူဂိတ်မှတစ်ပါး မြွေလိမ်မြွေကောက်လမ်းသွယ်ကလေးတစ်လမ်းရှိ၏။ သို့သော် ထိုလမ်းသွယ်ကို လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၅၀ က ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြီးမားသည့် မြေငလျင်ကြောင့် မြေဆီလွှာများ အောက်သို့ကြွံ့ဝင်ပြီး ကန်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်လာတော့သည်။

ထိုလမ်းကို ကန်ကြီးတစ်ကန်က ခြားနေသောကြောင့် စစ်ကြောင်းချီတက်ရန် မလွယ်ကူပေ။

အကြောင်းစုံကို ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ပြီး ဟိုင်နန်မှာ ပြုံးရယ်၍ ဖြေလိုက်သည်။

"အင်း ...အရှင်မင်းကြီး မေ့နေပြီထင်တယ်၊ အရှင်မင်းကြီး တိဘက်ပြည်နယ်ကို ဖြတ်ကျော်တုန်းက စုချွမ်းပြည်နယ်မှ မြစ်ကို

ကျော်ဖြတ်သွယ်ဆင်းထားတဲ့ သံကြိုးတံတားကို တွေ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား"

ထိုစကားကြားသည်နှင့် ဟိုင်နန်၏ဆိုလိုရင်းကို ခန်းအန်းမင်းကြီး နားလည်သဘောပေါက်လေတော့သည်။

သို့သော် အတန်ကြာတွင် သူသည် တစ်ခုခုကို သတိရပြီး ခေါင်းကုတ်၍ မေးလိုက်၏။

"အို ...ဗိုလ်မှူးရဲ့ဆိုလိုရင်းက ကန်ကြီးရဲ့အထက်မှာ တောင်တွေကို သွယ်တန်းပြီး သံကြိုးတံတားခင်းမလို့လား၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ စစ်သည်တွေဟာ တံတားကိုကျော်လွှားဖို့ သတ္တိရှိပါ့မလား"

"ဒါတော့ စိတ်ချပါ၊ မင်းကြီးရဲ့ လက်အောက်မှာ သိုင်းပညာထူးချွန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးရှိတယ်မဟုတ်လား၊ တဆိတ်လောက် လူလွှတ်ပြီး ခေါ်ခိုင်းပါဗျာ၊ ကျွန်တော် သူတို့နဲ့ ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်"

"ဩော် ...ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်ကို ဆိုလိုတာလား၊ ဟော ...သူတို့နှစ်ယောက်ကို ချက်ချင်း လွှတ်လိုက်စမ်းကွာ"

ခန်းအန်းမင်းကြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတစ်ယောက် ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့ကို ချက်ချင်းသွားခေါ်သည်။

ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့ ဝင်လာကြသည်။

စစ်ဦးစီးတို့ကို ဦးညွှတ်၍ အရိုအသေပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဟူးရန်ထိုက မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးစီးတို့ ခင်ဗျား ...၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို ဆင့်ခေါ်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို အမိန့်ရှိပါ"

ဟိုင်နန်က လေအေးအေးဖြင့် ...

"ဒီမှာ ဟူးရန်ထို ...၊ တို့အခု ဆွေးနွေးနေတာ ထုံတူဂိတ်ကို အနောက်ဘက်စစ်ကြောင်းကနေ ဖြိုခွင်းဖို့ပဲ၊ အဲဒါ အနောက်ဘက်မှာ ကန်ကြီးတစ်ကန် ခြားနေတော့ အကြပ်ရိုက်နေတယ်၊ ကန်ကြီးရဲ့ အရှည်ဟာ ကိုက်နှစ်ဆယ်လောက်ရှိမယ်၊ အဲဒါ မင်းတို့ရဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာနဲ့ ကျော်လွှားနိုင်ပါ့မလား"

ဟိုင်နန်၏ မိန့်ကြားချက်ကို ကြားသောအခါ ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့၏ မျက်နှာထားသည် စိုးရွံ့ဟန်ပေါ်ရင်း နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်အနေနှင့် ကိုယ်ဖော့ပညာ မည်မျှပင် ထက်မြက်စေကာမူ ကိုက်နှစ်ဆယ်အကွာအဝေးကို တစ်ရှိန်ထိုး ခုန်ပျံကျော်လွှား၍မရပေ။

သို့သော် အထက်အရာရှိတို့၏ရှေ့တွင် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဝန်ခံလျှင် ညံ့ရာကျပေမည်။

ထိုအခါ ဟိုင်နန်သည် ၎င်းတို့၏ [illegible]ကားကို နားလည်သဘော ပေါက်သွားလေတော့သည်။

"ဒါဟာ ဘာမှ ရှက်စရာမလိုဘူး၊ ဖြစ်နိုင်တယ် မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ ငါ့ရှေ့မှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါ၊ အဲဒါမှ တို့တစ်တွေ ဆက်လက်ဆွေးနွေးနိုင်မှာပေါ့"

"စစ်ဦးစီးမှူးတို့ခင်ဗျား ...အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင် ကျွန်တော်မျိုးဟာ ဆယ်ကိုက်ဝန်းကျင်ပဲ ခုန်နိုင်ပါတယ်၊ ဒီထက်ကျော်ရင်တော့ ကျွန်တော်မျိုး မတတ်နိုင်ပါဘူး"

သူ၏ ဖြေကြားချက်ကို ကြားသောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးသည် များစွာ စိတ်ပျက်မိတော့သည်။

သို့သော် ဟိုင်နန်သည် တဟားဟားရယ်၍ ဖြေလိုက်၏။

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ဟာ ရိုးသားမှုရှိပါတယ်ကွာ၊ ဒါနဲ့ ...မင်းတို့တစ်တွေ စက်ယန္တရားအမြွောက်ကို တွေ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ အကယ်၍သာ မင်းတို့ကို ပုခက်ထဲထည့်ပြီး ပစ်လွှတ်လိုက်ရင် မင်းတို့ ကိုက်မှစ်ဆယ်အကွာကို ခုန်ပျံနိုင်ပါ့မလား"

သူ၏အကြံကိုကြားသောအခါ ခန်းအန်းမင်းကြီးက ကပျက်ကချော် အကြံဟု ယူဆမိသည်။

သို့သော် ဟူးရန်ထိုကတော့ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ၎င်းအကြံကို လက်ခံလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ...ဖြစ်ပါတယ်ဗိုလ်မှူးကြီး၊ အဲဒီအတိုင်းသာဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုး စမ်းသပ်ကြည့်ကြတာပေါ့ခင်ဗျာ"

ထိုစကားကြားသောအခါ နံဘေးမှ ကိုယ်ရံတော်ကို ဟိုင်နန်က ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်၏။

"မင်းတို့တစ်တွေ စက်ယန္တရားတပ်ကိုသွားပြီး အမြွောက်နှစ်လက် ချက်ချင်း သယ်ထုတ်စမ်းကွာ၊ မြန်မြန်လုပ်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုး ရဲတော်တပ်သားတို့သည် အပြင်သို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်သွားလေ၏။

ခဏအတွင်းမှာပင် တဲအိမ်အပြင်ဘက်မှ တဝုန်းဝုန်း မြည်ဟီးသော လှည်းသံကို ကြားရတော့သည်။

မကြာမီ အမြောက်နှစ်လက်ကို စစ်သည် ဆယ့်ခြောက်ယောက်တို့က ဆွဲငင်သယ်ဆောင်လာသည်။

ထိုစက်ယန္တရားအမြောက်သည် တုတ် သော ဝန်ရိုးတိုင်တစ်ချောင်း တပ်ဆင်ထား၏။

၎င်းဝင်ရိုးတိုင်၏ တစ်ဖက်တွင် သံပုခက်တစ်ခု တပ်ဆင်ထားပြီး ကျန်တစ်ဖက်တွင် သံလုံးကြီးတစ်လုံး တပ်ဆင်ထားသည်။

ထိုစက်ယန္တရားအမြောက်ကို စက်ခလုတ်ဖွင့်၍ သံလုံးကြီးကို ကြိုးဖြင့် အောက်သို့ဆွဲချရ၏။

ထိုအခါ သံပုခက်တွင် ထည့်ထားသော ကျောက်တုံးကြီးများဖြင့် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

စက်ယန္တရားအမြောက် ရောက်လာသည်ကိုမြင်သောအခါ ကျွင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့ နံဘေးသို့ ချက်ချင်းပြေးသွားသည်။ သူတို့သည် ပုခက်ထဲသို့ဝင်၏။

ဟိုင်နန်သည် စက်ခလုတ်နှိပ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ထိုသို့ သံလုံးကြီးကို ကြိုးဖြင့်ဆွဲချသည်နှင့် သံပုခက်ထဲတွင်ရှိသော ကျွင်းတောင်ညီနောင်တို့သည် ကျောက်တုံးများ ပစ်တင်သကဲ့သို့ လေထုထဲသို့ ဆယ်ကိုက်ခန့် မြောက်တက်သွားတော့၏။

၎င်းအချိန်မှာပင် ကျွင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့က လေထုထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးလိုက်သည်နှင့် အရှိန်ဖြင့် ကိုက်နှစ်ဆယ်အကွာသို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။

ထိုစက်ယန္တရားအမြောက်ဖြင့် လူကို ပစ်တင်သော ဝမ်းသပ်မှုအောင်မြင်လေပြီ။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်သောအခါ ဟိုင်နန်က အားရပါးရရယ်မော၍ ဆိုလိုက်၏။

"အခုဆိုရင် တောင်တန်းနှစ်ခုကို သံကြိုးတံတားခင်းလို့ဖြစ်ပြီဗျို့ ..."

ထိုအခိုက်တွင် နံဘေးမှ ခန်းအန်းမင်းကြီးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မိသော်လည်း ပြဿနာတစ်ခုကြောင့် မေးခွန်းထုတ်မိပြန်သည်။

"အင်း ...သူတို့နှစ်ယောက် ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ဟိုဘက်ကမ်းကို ကူးသွားနိုင်တာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ တို့ ...သံကြိုးတံတားကို ဘယ်လိုခင်းကြမလဲ"

"အို ...ဒါတော့ လွယ်ပါတယ် အရှင်မင်းကြီး၊ အဲဒါ ...ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါ၊ သံကြိုးတွေကို ယခုပုံစံအတိုင်းစက်ယန္တရားအမြောက်နဲ့ ပစ်တင်လိုက်ရင် ဟိုဘက်ကမ်းရောက်သွားမှာပါ"

ဒုဦးစီးဟိုင်နန်၏ ဖြေသံကို ကြားသောအခါ ခန်အန်းမင်းကြီးက နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်ရင်း အမိန့်ချက်ချင်း ထုတ်လိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်၁ ညီဗိုလ်ပါ သုံးသောင်းခန့်ပါဝင်သော တပ်ဖွဲ့တို့ကို ခွဲထုတ်၍ ဒုဦးစီးဟိုင်နန်အား ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်စေသည်။

သူတို့ချီတက်ရမည့် စစ်ကြောင်းကား မာလဆတောင်၏ နောက်ဘက်ကို ကျော့ဖြတ်၍ ထုံတူဂိတ်ကို နောက်ဘက်စစ်ကြောင်းမှ ဝင်ရောက်ဖြိုခွင်းသိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသုံးသောင်းခန့်ရှိသော စစ်သည်တို့သည် အားလုံး ကြည်းတပ်မှဖြစ်၍ တောင်တက်ကိရိယာ အပြည့်အစုံတ ဆင်ပေးလိုက်သည့်ပြင် ရေဘူးနှင့် အိပ်ရာလိပ်တို့လည်း သယ်ယူ ပွင်းလေ၏။

နောက်နေ့ဆည်းဆာအချိန်မှာပင် ထိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် မန်ချူးစစ်စခန်း၏ အနောက်ဘက်မှ တိတ်တဆိတ် ခွဲခွာ၍ မာလဆတောင်တန်းရှိရာသို့ ခရီးပြင်းနှင်တော့သည်။

တောင်တန်းဒေသ၏ ရာသီဥတုသည် တစ်မူထူးခြားသည့်ပြင် တောင်ကုန်းဖြစ်သည့်အတွက် အသက်ရှူမဝအောင် လေထုပါးလွှာလှသည်။

ထို့ပြင် နေ့ပူညချမ်း ဆိုသကဲ့သို့ မှောင်စပျိုးလာသည်နှင့် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းအေးလှပေတော့သည်။

ထိုအချက်များကြောင့် သူတို့တစ်တွေသည် တစ်နေ့တစ်ည တိတိ ခရီးပြင်းနှင်မိသောအခါ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ခက်ရာခက်ဆစ် တက်ရသောကြောင့် အားလုံးပင်ပန်းမောဟိုက်နေလေပြီ။

ချောက်ကမ်းပါးများ ထူထပ်သော မာလဆတောင်တန်းကို မြင်ရသောအခါ ဟိုင်နန် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မှတ်ချက်ချတော့၏။

"အင်း ...နီပေါနိုင်ငံဟာ နိုင်ငံငယ်ကလေးဖြစ်ပေမယ့် တိဘက်ပြည်နယ်နဲ့ယှဉ်ရင် သိမ်းပိုက်ဖြိုခွင်းဖို့ရာ မလွယ်ကူပါလားနော်"

ဟိုင်နန်ဦးစီးသော မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့သည် တစ်ညတာအနားယူအိပ်စက်ပြီး ဒုတိယနေ့ အရုဏ်ဦးအချိန် စစ်ကြောင်းကို ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့သည်။

မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်၌ စစ်မြေပုံထဲတွင် ပြထားသော ရေခဲကန်ကြီး၏နံဘေးသို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုအမြောကျယ်လှသော ရေခဲကန်ကြီးကို မြင်ရသောအခါ မန်ချူးစစ်သည်တို့သည် အံ့သြမိကြလေသည်။

အကြောင်းမှာကား ရေခဲကန်ကြီးသည် အဆုံးအဆမရှိသော ပမာဏ နက်ရှိုင်းလှသည့်ပြင် ကိုက်နှစ်ဆယ်မျှမက ကျယ်ဝန်း၏။

အတိုဆုံးခရီးမှာကား ဆက်ကိုက်ကျော်ကျော်ခန့် ကွာဝေးပေလိမ့်မည်။

ဟိုင်နန်သည် စက်ယန္တရား အမြောက်နှစ်လက်ကို ဟိုမှာဘက်ကမ်းနှင့် အနီးဆုံးဖြစ်သော ဆယ်ကိုက်ကျော်အကွာသို့ တွန်းပို့ချနိုင်း၏။

စစ်သည် အယောက်သုံးဆယ်ဖြင့် အမြောက်ကို ကန်နှုတ်ခမ်းသို့ ရောက်လာသည်နှင့် ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့မှာ တွင်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ သံပုခက်ထဲသို့ အသီးသီးခုန်တက်ကြတော့သည်။

"ကိုင်း ...မင်းတို့နှစ်ယောက် သတိထားပေတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟိုင်နန်သည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

အမြှောက်တပ်မှ စစ်သည်တို့ ကြိုးထိန်းခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်သည်နှင့် ကျောင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့၏ ကိုယ်လုံးသည် တစ်ရှိန်ထိုး မြင့်တက်သွားပြီး စွန့်နှစ်ကောင်ကို ပစ်လွှတ်လိုက်သည့်ပမာ ဟိုမှာဘက်ကမ်းနဖူးသို့ ပျံဝဲသွားလေတော့၏။

သည့်နောက် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လမ်းခုလပ် ဆယ်ကိုက်ကျော်အကွာသို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီး တစ်ဖန်ဆက်၍ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ အားယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် အတွင်းအားကိုထုတ်၍ ခြေအစုံကို တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်သည်နှင့် ဟိုမှာဘက်ကမ်းနဖူးဆီသို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။

မြင်ကွင်းမှာ သဲထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်လေသည်။ လေးငါးပေခန့်တိမ်းခစောင်းသွားပါက သူတို့နှစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် နက်ရှိုင်းလှသည့် ချောက်ကမ်းပါးအောက်ရှိ ရေခဲကန်သို့ ရောက်သွားပေတော့မည်။

ပထမဆင့်အနေဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ရရှိနေပြီ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မန်ချူးစစ်သည်တို့ကို သံကြိုးခွေထမ်းထုတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ "စက်ယန္တရား အမြှောက်နံဘေးသို့ ရောက်သည်နှင့် ချထားခိုင်းလိုက်၏။

ထို့နောက် သံကြိုးခွေ၏ တစ်ဖက်ကို ကျောက်တုံးကြီးနှစ်တုံး

တွင် ချည်နှောင်စေပြီး ၎င်းကိုက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှည်သော သံကြိုးခွေကို သံပုဂေ်သို့ထည့်ခိုင်းကာ ပစ်ခတ်လိုက်သည်။

ခဏအတွင်း ဟိုမှာဘက်ကမ်းနှုတ်ခမ်းနှင့် ဒီမှာဘက်ကမ်းနဖူးသို့ သံကြိုးသွယ်တန်းထားသော ကြိုးရှည်ကြီးကို တွေ့ရလေပြီ။

ကျောင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် မန်ချူးစစ်သည်များသည် သံကြိုးတံတားကို သွယ်တန်းခင်းကြသည်။

ငါးနာရီခန့်ကြာသောအချိန်မှာပင် သံကြိုးတံတားကို သုံးပုံနှစ်ပုံခန့် ခင်းပြီးလေပြီ။

နောက် တစ်နာရီကျော်ခန့်ကြာလျှင် သံကြိုးတံတားကို အောင်မြင်စွာ ခင်းကျင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ၎င်းအချိန်မှာပင် ဟိုမှာဘက်ကမ်းနှုတ်ခမ်း၌ လူရိပ်သဏ္ဍာန်နှစ်ခု ဘွားခနဲပေါ်လာတော့၏။

ထိုအရိပ်သဏ္ဍာန်နှစ်ခုသည် တောင်တန်းများကို မြေပြင်ပမာ ခုန်ပျံကျော်လွှားရင်း ကမ်းနဖူးသို့ တစ်ရှိန်ထိုးအဟုန်ဖြင့် ရောက်လာကြတော့၏။

စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် အကဲခတ်လိုက်သောအခါ လီစွမ်းမေနှင့် ရှောက်ရီရှမ်းတို့ကို မြင်သည်နှင့် ကျောင်းတောင်ညီနောင်တို့မှာ တုန်လှုပ်သွားကြတော့၏။

လီစွမ်းမေတို့သည် ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး၏ တိုက်တွန်းချက်အရ သတင်းစနည်းနာရန် ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟိုင်နန်သည် တပ်ဖွဲ့များဦးစီးပြီး မာလဆတောင်တန်းသို့ ခရီးပြင်းနှင်သောအခါ ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးမှာ ဉာဏ်ထက်သူတစ်ဦး ပီပီ မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကင်းထောက်များ ကြိုတင် စီစဉ်ထားသောကြောင့် ၎င်းတို့၏ ထူးခြားသော ပြောင်းလဲချက်ကို တွေ့ရသည်နှင့် ထုံတူဂိဘ်သို့ ချက်ချင်းသတင်းပြန်ပို့ကြ၏။

ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ ဆချွန်မင်က ဆိုလိုက်၏။

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...ခန်းအန်းဆိုတဲ့လူဟာ တယ်အ, ပါလား၊ ကျုပ်တို့ မာလဆတောင်တန်းရဲ့ နောက်မှာ ချောက်ကမ်း ပါးနဲ့ ရေခဲပြင်ပဲရှိတော့တယ်ဗျ၊ အဲဒီတော့ သူတို့ စစ်ကြောင်းဟာ မောရုံသာအဖတ်တင်ပြီး တပ်ခေါက်ရမှာပါ"

"အို ...အစ်ကိုကလဲ၊ သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိပါဘူး၊ ဒီလူ တွေက အကြံပက်စက်တယ်ရှင့်၊ ကဲ ...ရေခဲကန်ကို သတင်းထောက် လှမ်းဖို့ ရဲဘော်ထဲက ဘယ်သူသွားမလဲ"

ရွှေလေးရှင်မင်းသမီး၏ မေးသံကို ကြားသောအခါ ရှောင်ရိ ရှမ်းက တာဝန်ခံလိုက်သည်။

"ငါ့ညီမတို့လဲ ပင်ပန်းလှပါပြီကွယ်၊ အဲဒီတော့ ဒီတာဝန်ကို မမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ တာ့ဝန်ထားပါ"

ထိုသို့ဖြင့် လီစွမ်းမေတို့သည် စနည်းနာရန် ရေခဲကန်သို့ လိုက်လာခဲ့သောအခါ ခင်းပြီးကာနီးဖြစ်သော သံကြိုးတံတားကို မြင်မိသည်နှင့် လီစွမ်းမေမှာ အလန့်တကြားဖြစ်သွားတော့သည်။

"ဒီမှာညီမလေး ...ရွှေလေးရှင်မင်းသမီးဟာ ကြိုတင် လာဘ် မြင်တဲ့ အရည်အသွေးရှိတယ်နော်၊ ဒါပေမယ့် မန်ချူးနန်ချဲ့တွေရဲ့ အစွမ်းအစကိုလဲ အထင်သေးလို့မဖြစ်ဘူးကွယ်၊ သူတို့က ဘယ်လို နည်းနဲ့ သံကြိုးတံတားခင်းနေတာလဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟိုမှာကြည့်စမ်း ...၊ ကျင်းတောင်ညီနောင် နှစ်ဖော်တို့ သံကြိုးတံတားပေါ်မှာ ရှိနေတယ်၊ လာ ...ကျွန်မတို့ သွားကြည့်ကြစို့"

ထိုခဏတွင် သံကြိုးတံတားပေါ်တွင်ရှိသော ကျင်းတောင် ညီနောင်နှစ်ဂဖော်တို့သည် လီစွမ်းမေတို့ အပြေးရောက်လာသည်ကို မြင်သည်နှင့် အံ့သြထိတ်လန့်မိလေ၏။

သို့သော် အခြေအနေမှာ ဘေးကြပ်နံကြပ်ဖြစ်နေပြီ။ လာမည့် ဘေး ပြေးတွေ့ရန်သာ ရှိတော့သည်။

ထိုအခါ ဆရာမကြီးတို့က သံကြိုးတံတားကို ဖျက်ဆီးပစ် မည် စိုးရိမ်သည်။ ဟူးရန်ထိုက တစ်ချက်ကြိမ်းဝါးလိုက်ပြီး မြွေခေါင်း တုတ်ကောက်ကို ဝှေ့ရမ်း၍ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ချက်ချင်းခုန်တက် လိုက်သည်။

လီစွမ်းမေက ပျက်ရယ်ပြုရင်း ဆိုလိုက်လေ၏။

"အရှက်မရှိတဲ့ကောင်တွေ ...၊ မန်ချူးနယ်ချဲ့ရဲ့ဝတ်စုံကို ဝတ်ပြီး ခန်းအန်းအတွက် ကြိုးစားနေတာလား၊ လာပါ ...၊ [illegible]ားရဲ့ အရသာကို ကောင်းကောင်းခံစားရမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူးရန်ထိုသည် ခွန်းတုံ့မပြန်တော့ဘဲ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဝဲယာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ဆောင်ထားသော မြွေခေါင်းတုတ်ကောက်ကို ဘယ်ညာဝိုက်၍ ဝိုင်းချလိုက်သည်။

ယခုအချိန်တွင် လီစွမ်းမေ၏သိုင်းပညာအဆင့်သည် ဟူးရန်ထိုတို့ထက် များစွာ သာလွန်နေ၏။

လီစွမ်းမေသည် အသာရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး သူမ၏အတွင်းအားကို ထုတ်ကာ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ပြန်တွန်းလိုက်၏။

နှစ်ယောက်အားကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းကြောင့် အရှိန်အဟုန်သည် ပြင်းထန်လှပေသည်။

ထိုအခါ ဟူးရန်ထိုသည်အရှိန်ကို ထိန်းနိုင်စွမ်းမရှိချေ။ ပြင်းထန်သော အင်အားကြောင့် နက်ရှိုင်းသော ရေခဲကန်ထဲသို့ ကျသွားရန်သာ ရှိတော့သည်။

ဟူးရန်ထိုမှာ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း သံကြိုးကို မိမိရရ ဖမ်းထားလိုက်၏။

တစ်ဖက်တွင် ဟူးရန်ကျိန်းမှာ ရှောင်ရိရှမ်းနှင့် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်နေကြ၏။

တိုက်ပွဲအခြေအနေသည် ဟူးရှန်ကျိန်းဘက်က အရေးနိမ့်နေသည်။

ထို့နောက် ရင်မဆိုင်ဝံ့တော့ဘဲ သံကြိုးတံတားဆီသို့ ချက်ချင်းနောက်ဆုတ်သွားတော့၏။

ထိုစဉ်မှာပင် တစ်ဖက်ကမ်းတွင်ရှိသော ဟိုင်နန်သည် ဒေါသပုန်ထလေတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ...

သူ၏အကြံအစည်အောင်မြင်ကာနီးတွင် ဂြိုဟ်ကောင်နှစ်ကောင် ဝင်လာခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

သို့ဖြစ်၍ သူ၏ လက်အောက်ငယ်သားများကို ချက်ချင်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ဟိတ်ကောင်တွေ ...ဟိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကို မြှားနဲ့ပစ်ကြစမ်း"

လေးသည်တော်တို့သည် စစ်ဦးစီး၏အမိန့်ကို ကြားသည်နှင့် မြှားကိုယ်စီဖြင့် လီစွမ်းမေတို့ကို ဒလကြမ်းပစ်ခတ်လေတော့သည်။

သို့သော်လီစွမ်းမေက ညီမဖြစ်သူ ရှောင်ရိရှမ်း၏ လက်မောင်းကို ဆွဲရင်း ကျောက်ဆောင်တစ်ခုနောက်ကွယ်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

မန်ချူးစစ်သည်တို့ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြှားတို့သည် မြှားမိုးရွာသကဲ့သို့ ပြွတ်သိပ်နေသော်လည်း ၎င်းတို့နှစ်ဦးကို တစ်ချက်မျှ မထိပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ...

မြှားရောက်နိုင်သောအကွာအဝေးသည် ဆယ်ကိုက်ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်သာ ရောက်နိုင်သောကြောင့်တည်း။ သူတို့ပစ်လိုက်သော မြှားများမှာ အားကုန်နေလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခြေအနေမဟန်မှန်း သိသည်နှင့် ဟိုင်နန်သည် အချက်ပြအလံဖြင့် တပ်တန့်ရန် အချက်ပြနိုင်းလိုက်၏။

ထိုအဖြစ်ကို မြင်သောအခါ လီစွမ်းမေ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပျက်ရယ်ပြု၏။

"တို့ ဒီနေရာမှာ ရှိနေသရွေ့ မင်းတို့ ဒီဘက်ကမ်းကို ခြေတစ်ဖဝါးမှ ကျူးကျော်ဖို့စိတ်မကူးပါနဲ့"

သူမ၏စကားကို ကြားသောအခါ ဟူးရန်ထို မကျေမချမ်းဖြစ်ပြီး စိန်ခေါ်လိုက်လေ၏။

"ဒီမှာ ...မင်းတို့ သတ္တိရှိရင် ဒီသံကြိုးတံတားပေါ်ကို လာပါ၊ တို့ချင်း တစ်ပွဲတစ်လမ်း စမ်းကြရအောင်"

"ဟား ...ဟား ...ဟား ...မင်းတို့လို အသေးအဖွဲပညာလေးနဲ့ ထပ်စမ်းချင်သေးသလား၊ လာ ...ညီမလေး၊ သူတို့ကို မှတ်လောက်အောင် ဆုံးမကြစို့"

လီစွမ်းမေနှင့် ရှောင်ရိရှမ်းတို့သည် သံကြိုးတံတားပေါ်သို့ ပျံလွှားငှက်ပမာ ပေါ့ပါးစွာဖြင့် ဆင်းသက်လိုက်ကြ၏။

လီစွမ်းမေ သံကြိုးတံတားပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ဟူးရန်ထိုသည် အသင့်ပြင်ထားသော တုတ်ကောက်ဖြင့် သူမ၏ခါးဆီသို့ ရိုက်ချလိုက်၏။

ကြိုးတန်းပေါ်တွင် ဖြစ်ပွားသော တိုက်ပွဲဖြစ်၍ လီစွမ်းမေမှာ အထူးသတိဝီရိယစိုက်ပြီး ဆောင်ဓားဖြင့် စလွယ်သိုင်းပိုင်း၍ခုခံလိုက်သည်။

သိုင်းကွက် အကွက်သုံးဆယ်ခန့် ယှဉ်ပြိုင်ပြီးလေပြီ။

တစ်ဖက်တွင် ရှောင်ရိရှမ်းလည်း ဟူးရန်ကျိန်းနှင့် သဲသဲမဲမဲ ယှဉ်ပြိုင်နေဆဲပင်။

ထိုအခိုက်တွင် ရှောင်ရိရှမ်းမှာ ဟူးရန်ကျိန်း၏ တိုက်ကွက်ကို ရှောင်ရှားရင်း မန်ချူးစစ်သည်တို့နှင့် နီးသော သံကြိုးတံတားပေါ်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အခြေအနေတစ်မျိုး ပြောင်းလဲသွားလေပြီ။

ကျင်းတောင်ညီနောင်တို့၏ ပြန်လမ်းကို လမ်းခုလတ်မှ ဖြတ်တောက်ထားသလိုပင် ဖြစ်သွားတော့၏။

သူတို့၏အခြေအနေသည် အကြောင်းမလှ၊ အရေးနိမ့်ခဲ့လေပြီ။ ၎င်းအချိန်မှာပင် လီစွမ်းမေက အထက်စီးရနေပြီ။

ထိုအခိုက် သံကြိုးတံတားမှာ ခါးလည်မှပြတ်ထွက်သွားတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဟူးရန်ထို နောက်သို့ခုန်ရှောင်စဉ် သံကြိုးတံတားပေါ်တွင် ခင်းထားသော သံကြိုးကို နင်းမိသောဒဏ်ကြောင့် ကြိုးပြတ်သွားခြင်းပင်။

သံကြိုးတစ်ဖက်မှာ ခါးလည်မှပြတ်ထွက်သွား၏။

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အောက်ဖက် နက်ရှိုင်းလှသော ရေခဲပြင်သို့ တစ်ရှိန်ထိုးကျသွားသည်။

သို့သော် ဟူးရန်ထိုက အကြံသမားပီပီ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် တုတ်ကောက်ဖြင့် သံကြိုးကို မိမိရရဖမ်းဆွဲပြီး သံကြိုးပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ပြန်သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ လီစွမ်းမေ ခံရလေပြီဟု တွက်ဆလိုက်၏။

သို့သော် အခြေအနေက ဟူးရန်ထို မျှော်လင့်သကဲ့သို့ ဖြစ်မလာပေ။

လီစွမ်းမေသည် သူမ၏ကိုယ်လုံး အောက်သို့ကျသွားသည်နှင့် အတွင်းအားကို ညှစ်ထုတ်၍ သတိရှိစွာဖြင့် တစ်ဖက်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

ထိုအခါ ပြတ်ကျလာသော သံကြိုးနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိပြီး သံကြိုးကို မိမိရရ ဖမ်းဆုပ်ကာ တစ်ချက်လွှဲလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သူမ၏ကိုယ်လုံးသည် အောက်သို့ ကျမသွားဘဲ ဟိုမှာဘက်ကမ်းနဖူးသို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။

ရန်သူပင်ဖြစ်စေကာမူ သူမ၏သွက်လက်ဖျတ်လတ်သော ကိုယ်ဟန်ကြောင့် မန်ချူးစစ်သည်တို့က ဝိုင်းဝန်းလက်ခုပ်တီး၍ သြဘာပေးကြလေတော့သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဟူးရန်ကျိန်းနှင့် ရှောင်ရိရှမ်းကို့ သဲသဲမဲမဲ ယှဉ်ပြိုင်နေကြဆဲပင်။

သို့သော် သံကြိုးတံတားသည် တစ်ချောင်းတည်းကျနေတော့သည်မို့ ရင်တမမဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်ကြရသည်။

အချိန်ကြာကြာဆွဲ၍မဖြစ်ပေ။ ထို့ကြောင့် လီစွမ်းမေက ...

"ညီမ ...သတိ ..."

ဟုလှမ်းအော်ရင်း ကိုင်ထားသော သံကြိုးကို သူမထံသို့ လွှဲပစ်၍ပို့လိုက်သည်။

ထိုသံကြိုးတစ်ဖက်သည် ရှောင်ရိရှမ်းထံသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ရောက်သွားသည်နှင့် သူမသည် ထိထိမိမိ ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လီစွမ်းမေက သံကြိုးကို ချက်ချင်းပြန်ရုပ်လိုက်သည်နှင့် ရှောင်ရိရှမ်း တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။

ခဲလေသမျှ သဲရေကျပေပြီ။

သူတို့တစ်တွေ ခက်ရာခက်ဆစ် သွယ်တန်းထားသော သံကြိုးတံတားသည် ခါးလည်မှ ပြတ်ထွက်သွားလေပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ကျင်းတောင်ညီနောင်နှစ်ဖော်တို့သည် သံကြိုးကို တွယ်တက်ပြီး တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပြန်သွားကြသောအခါ ဟိုင်နန်က အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြင့် မကျေမချမ်းဖြစ်နေသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်ကို မြားဖြင့်ပစ်ခတ်မည်ဟု တွက်ဆသည်။

ထိုအခါ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူတစ်စု အပြင်းလာနေသည်ကို တွေ့ရှိတော့သည်။ ထိုလူစုကို မြင်သောအခါ ...

ဟိုင်နန်မှာ ကြက်သေသေမိတော့၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ...ဟိုင်နန်၏ရည်ရွယ်ချက်ကား လီစွမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေတို့ ပြန်သွားသည်နှင့် ပြတ်သွားသောသံကြိုးတံတားကို ပြန်ဆက်ရန် စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခုအချိန်တွင် နီပေါစစ်သည်တစ်စု ပြေးလာသဖြင့် သူ့အကြံ ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်လေတော့သည်။

သူ၏အကြံအစည်ပေါက်ကြားသွားသည်ဖြစ်၍ အနောက်ဘက်စစ်ကြောင်းမှ နီပေါနိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ လက်မှိုင်ချကာ တပ်ခေါက်ရန် ခရာကိုမှုတ်ခိုင်းလိုက်သည်။

တပ်ခေါက်ရန် အမိန့်သံကြားသည်နှင့် မန်ချူးတပ်ဖွဲ့တို့သည် ရေကျချိန်ကဲ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုးအရှိန်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားကြလေတော့သတည်း။

စာစဉ်(၅) ပြီး၏

တက္ကသိုလ် နေလင်းအောင်

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com